

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

การศึกษาผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนภาษา
เพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนโฆมิตวิทยา

ปัญญากร ปานภู

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

สาขาการสอนภาษาอังกฤษ

ก่อน ปี..... 27 MAR 2013

เลขเขียน..... 245619

ปีการศึกษา 2553

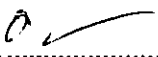
ยกหนังสือ

จน
372.65
ป524ก
2553

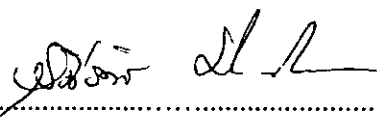
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

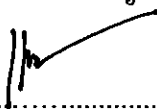
ชื่อเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนภาษา
เพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโฆษิตวิทยา
ชื่อผู้วิจัย นายปัญญากร ปานภู
สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ดร.แขก มูลเดช
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ดร.สมพร สามทองกล้า

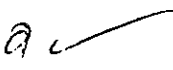
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา อนุมัติให้นำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

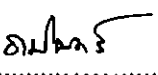
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ดร.สุนีรัตน์ มิตรเจริญถาวร)

..... กรรมการ
(ดร.แขก มูลเดช)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

..... กรรมการ
(ดร.สมพร สามทองกล้า)

..... กรรมการและเลขานุการ
(อาจารย์ธานีรินทร์ คงอินทร์)

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ชื่อเรื่อง	การศึกษาผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโฆษิตวิทยา
ชื่อผู้วิจัย	ปัญญากร ปานภู
สาขาวิจัย	การสอนภาษาอังกฤษ
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ดร. แวก มุลเดช
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด ดร. สมพร สามทองกล้า
ปีการศึกษา	2553

บทคัดย่อ

โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโฆษิตวิทยา และ 2) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโฆษิตวิทยา ที่มีต่อการเรียนการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการฟังภาษาอังกฤษ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test for Dependent Sample)

ผลการวิจัยพบว่า

- 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโฆษิตวิทยา ที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้
- 2) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโฆษิตวิทยา ที่มีต่อการเรียนการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยรวมอยู่ในระดับมาก

บทสรุป

วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการส่งเสริมประสบการณ์ส่วนบุคคลของผู้เรียน เข้าใจกระบวนการทำงานกลุ่ม เน้นที่การเข้าใจข้อมูล นำภาษาไปใช้ได้จริง สามารถถ่ายทอดข้อมูลนั้นให้อยู่ในรูปแบบอื่น และสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลกันได้ ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพ

Title	A Study of English Listening Achievement through Communicative Approach of Prathomsuksa 3 Students at Kositwittaya School
Author	Panyakorn Panpoo
Program	Teaching English
Major Advisor	Dr. Khak Muldech
Co-Advisor	Assistant Professor Dr. Areewan Iamsa-ard Dr. Somporn Samtongklam
Academic Year	2010

Abstract

The objectives of experimental research were 1) to study English listening achievement through communicative approach of Prathomsuksa 3 Students at Kositwittaya School and 2) to study the students' satisfaction towards learning English listening through communicative approach. The sample group included 25 students. The instruments were 1) lesson plans 2) English listening achievement test and 3) questionnaire. Data were statistically analyzed in percentage, mean score, standard deviation, and t-test Dependent Sample.

The findings revealed as follows:

1. The English listening achievement through communicative approach of Prathomsuksa 3 students between pretest and posttest was significantly different at the level .05
2. The students' satisfaction towards learning English listening through communicative approach was at high level.

Conclusion: Communicative approach enhances and provides the students with individual experiences to perceive group process focusing on information accessibility and its application through various forms and exchanging. The students could apply the approach to their daily life effectively.

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาอย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์พรรณ รังสิกรรพุม ดร. แจก มูลเดช ดร. สมพร สามทองกล้า ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ดูแลให้คำปรึกษา ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนทำให้วิทยานิพนธ์นี้สมบูรณ์และสำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณด้วยความเคารพอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ที่กรุณาตรวจสอบเรื่องมือวิจัยและให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ นางสาวกนกวรรณ นวาวัดน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์ และดร. อัญญา ศรีเรืองฤทธิ์ ที่ให้ความกรุณาส่งเสริมสนับสนุนให้กำลังใจ ให้โอกาส ตลอดจนให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกอย่างดียิ่ง ขอขอบคุณคณะผู้บริหารสถานศึกษา และคณะครู โรงเรียนโฆมิตติวิทยาที่เป็นกำลังใจและเข้าใจการทำงานมาโดยตลอด และที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในการดำเนินการทดลองในครั้งนี้ และขอบคุณผู้ร่วมงาน

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อที่ให้การสนับสนุน ให้กำลังใจและเข้าใจ คุณแม่ที่คอยเป็นห่วงให้การช่วยเหลือในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี อาจารย์วรชาติ จันทร์ลาที่คอยกระตุ้นความคิด ใฝ่แรงผลักดันให้กับชีวิตได้มีกำลังและเรี่ยวแรง และขอบคุณพระเจ้าที่พระองค์ทรงอยู่เคียงข้างมาโดยตลอดแม้ยามอ่อนแรง และขอบคุณ โอกาสที่ดีที่พระองค์ทรงมอบให้บุตรของพระองค์ สรรเสริญพระนามพระองค์

คุณค่าและประโยชน์อันเกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องสักการะบูชา พระคุณบิดา มารดา ครูอาจารย์ทุกท่าน ในทุกระดับการศึกษาของผู้วิจัย ที่ได้มีส่วนสำคัญในการวางรากฐานชีวิตและได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้แก่ผู้วิจัย

ปัญญากร ปานภู

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ค
ประกาศคุณูปการ.....	ง
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญแผนภูมิ.....	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
สมมติฐานการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนโฆสิตวิทยา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	9
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับกรรทั้ง.....	35
วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	45
ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ.....	61
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	63

สารบัญ (ต่อ)

		หน้า
บทที่ 3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	67
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	67
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	67
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	74
	วิธีวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	75
บทที่ 4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	79
	ตอนที่ 1 ศึกษาผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน โฆสิตวิทยา.....	80
	ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน โฆสิตวิทยา ที่มีต่อการเรียนการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	81
บทที่ 5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	83
	สรุปผลการวิจัย.....	84
	อภิปรายผล.....	84
	ข้อเสนอแนะ.....	87
	บรรณานุกรม.....	89
	ภาคผนวก.....	101
	ภาคผนวก ก ราชานามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ.....	103
	ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	104
	ภาคผนวก ค หนังสือราชการ.....	123
	ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย....	128
	ภาคผนวก จ แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือวิจัย.....	140
	ประวัติย่อผู้วิจัย.....	153

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงแสดงการวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ให้สัมพันธ์กับสาระ / มาตรฐาน / ตัวชี้วัด / สาระการเรียนรู้แกนกลาง / ท้องถิ่น / สาระสำคัญ / น้าหนัก คะแนน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	16
2	แสดงแบบแผนการทดลอง One Group Pretest-Posttest Design.....	73
3	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการฟังภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	80
4	ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโฆมิตวิทยา ที่มี ต่อการเรียนการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	81
5	ผลการวิเคราะห์หาค่า IOC ของแบบทดสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ.....	129
6	ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของ แบบทดสอบรายข้อ.....	132
7	ผลการวิเคราะห์หาค่า IOC ของแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ.....	134
8	ผลการประเมินจากการวิเคราะห์หาค่า IOC ของแบบสอบถามความพึง พอใจ.....	137

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้เรื่องของภาษานั้นนับได้มีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ และเป็นที่ยอมรับว่าภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวันเนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารเพื่อแลกเปลี่ยนและแสวงหาความรู้ในยุคแห่งข้อมูลข่าวสาร ได้รวดเร็วเข้าใจง่ายที่สุด ยิ่งเทคโนโลยีสารสนเทศก้าวหน้าไปมากเพียงใด ความจำเป็นในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารก็ยิ่งทวีความสำคัญมากขึ้นเป็นลำดับ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งที่มีบทบาทและความสำคัญเนื่องจากเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกับนานาประเทศ (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2540 : 10) นอกจากนี้แรนดอล์ฟ (Randolph 1985 : 5 อ้างถึงใน สุภัทรา อักษรานุเคราะห์, 2539) ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษว่า "ไม่มีภาษาใดที่ใช้ในแวดวงการศึกษาหรือใช้เป็นภาษาต่างประเทศได้มากเกินไปกว่าภาษาอังกฤษ" ทั้งนี้เนื่องจากภาษาอังกฤษไม่ได้เป็นภาษาที่ใช้สื่อสารเฉพาะเจ้าของภาษา แต่ยังใช้ติดต่อระหว่างชนชาติที่ใช้ภาษาต่างกันด้วย ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษานานาชาติที่ใช้ติดต่อกันทั่วโลก กล่าวได้ว่าภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาสากลที่เป็นที่นิยมและได้รับการยอมรับในการใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารอย่างกว้างขวางและแพร่หลายมากที่สุด

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นพื้นฐานสำคัญที่นักเรียนทุกคนต้องเรียนรู้ ซึ่งเป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดวิเคราะห์ และการทำงานอย่างสร้างสรรค์ การเรียนภาษาต่างประเทศนั้น ไม่ได้เรียนภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนภาษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพ การที่นักเรียนจะใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้อง และเหมาะสมนั้น ขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนภาษาที่ดี นักเรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด ทั้งในห้องเรียน นอกห้องเรียนและสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) โดยใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ในการเรียนสาระการเรียนรู้อื่นๆ ในการศึกษาต่อ รวมทั้งในการประกอบอาชีพด้วย ซึ่งเป็นจุดหมายสำคัญประการหนึ่งของการปฏิรูปการเรียนรู้ (กรมวิชาการ, 2546 : 1)

ปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเน้นการสอนให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารในสถานการณ์จริง โดยมีพื้นฐานทางแนวคิดที่ว่า ภาษาคือเครื่องมือในการสื่อสาร และเป้าหมายของการสอนภาษาคือพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร (สุมิตรา อังวัฒนกุล 2540 : 18) บทบาทและความสำคัญของภาษาอังกฤษนี้เป็นแรงผลักดันให้คนเราต้องเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดและเทคโนโลยี

ต่างๆ กับชาวต่างชาติ ตลอดจนทำความเข้าใจในขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมและวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชาวต่างชาติด้วย กลุ่มนักจิตวิทยาการเรียนรู้เชื่อว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดในการเรียน ผู้เรียนจะสามารถเรียนได้มากหรือน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความเข้าใจเป็นสำคัญ เขาจะเรียนได้ดีถ้าเข้าใจจุดประสงค์ของการเรียน เห็นประโยชน์ในการนำสิ่งที่เรียนไปใช้ โดยสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนไปแล้วให้เข้ากับสิ่งที่กำลังเรียนอยู่ และสิ่งที่จะช่วยให้เรียนภาษาต่างประเทศได้ดี

การสอนภาษาต่างประเทศจึงได้หันมายึดแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมากขึ้น ซึ่งเป็นแนวการสอนพื้นฐานความเชื่อที่ว่า “ภาษา คือ ระบบที่ใช้ในการสื่อสารหรือสื่อความหมาย” และมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์และสภาพสังคม การเรียนการสอนจะเน้นการใช้ภาษา (Language use) มากกว่าการเรียนรู้วิธีการใช้ภาษา (language usage) เน้นให้ผู้เรียนสามารถนำหน้าที่ทางภาษา (language functions) ไปใช้ในการสื่อความหมายในบริบทการสื่อสารแบบต่างๆ (context of communication) ได้มีการจัดกิจกรรมการสื่อสารแบบต่างๆ ในชั้นเรียน เพื่อให้นักเรียนสื่อความคิด ความรู้สึก อารมณ์ ตลอดจนแสดงความคิดเห็นผ่านสื่อที่เป็นภาษาอังกฤษได้ (บำรุง โตรัตน์. 2543 : 162 สุมิตรา อังวัฒนากุล. 2535 : 106) กล่าวว่า วิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารนี้มีพื้นฐานมาจากแนวคิดที่ว่า ภาษา คือ เครื่องมือในการสื่อสารและเป้าหมายของการสอนภาษา คือ พัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร กุลยา เบญจกาญจน์ (2530 : 22) กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น คือ การที่นักเรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาในชั้นเรียนมากกว่าการสอนกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ ซึ่งครูผู้สอนควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางภาษาโดยใช้สถานการณ์ต่างๆ เข้าช่วยทั้งนี้ต้องคำนึงถึงความสามารถในการสื่อความหมายให้เข้าใจเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับในสังคม โดยไม่ได้ยึดความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์เพียงอย่างเดียว ดังที่ ลิตเติลวูด (Littlewood, 1990) กล่าวไว้ว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นแนวการสอนที่ไม่จำกัดความสามารถของผู้เรียนไว้เพียงแต่ความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์เท่านั้น แต่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาทุกทักษะ โดยสัมพันธ์ความสามารถทางไวยากรณ์เข้ากับยุทธศาสตร์การสื่อสารด้วยวิธีการที่ถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะ ในชีวิตจริงผู้เรียนต้องสัมผัสกับการสื่อสารซึ่งเป็นการใช้ภาษาในรูปแบบต่างๆ มากมาย ดังนั้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควรสอนให้ผู้เรียนคุ้นกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน และนำภาษาที่คุ้นเคยนั้นไปใช้ได้ คำกล่าวนี้สอดคล้องกับความเห็นของ วิดโดสัน (Widdowson, 1979) ที่ว่าความสามารถในการเรียบเรียงประโยคมิใช่เป็นความสามารถในการสื่อสาร การสื่อสารจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเราสามารถใช้ประโยคได้หลายชนิดในโอกาสต่างๆ กัน เช่น การอธิบาย การแนะนำ การถาม-ตอบ การขอร้อง การออกคำสั่ง เป็นต้น ความรู้ในการแต่งประโยคเป็นสิ่งที่เราเรียกว่า ความรู้ความเข้าใจภาษาเท่านั้น ซึ่งอาจจะเป็นประโยชน์อยู่บ้าง แต่ถ้าจะให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ก็ต้องสามารถนำความรู้ในการใช้ประโยคไปใช้ให้เป็นปกติวิสัยได้ตามโอกาสต่างๆ ของการสื่อสาร

การฟังเป็นทักษะในการรับสารที่มีความสำคัญเป็นอันดับแรก เพราะก่อนที่มนุษย์เราจะเริ่มมีการสื่อสารกัน มนุษย์จะต้องเริ่มต้นที่ทักษะแรกเสียก่อนนั่นคือ ทักษะการฟัง เพราะมนุษย์จะเริ่ม รับรู้ข้อมูลต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวเข้ามาภายในสมอง แล้วจัดการกระทำกับข้อมูลที่ได้รับเข้ามานั้นให้เกิด ประสิทธิภาพ เพื่อจะตอบสนองออกมาเป็นทักษะในการส่งสารเพื่อให้การสื่อสารในครั้งนั้น ๆ บรรลุวัตถุประสงค์ ทักษะการฟังจึงเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ทักษะอื่นๆ ในการสอนทักษะการฟังภาษาอังกฤษ ฐปทอง กว้างสวัสดิ์ (2549 : 123) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาของการสอนฟังภาษาอังกฤษ พบว่า ครูส่วนใหญ่ไม่ได้สอนการฟัง ให้มีความสำคัญต่อการฟังน้อย เนื้อหาเกี่ยวกับการสอนฟังไม่เพียงพอ ให้เวลา กับการสอนทักษะฟังน้อยกว่าทักษะอื่นในการสอน นิยมสอนภาษาอังกฤษด้วยการแปลเป็นไทย แม้กระทั่งการทดสอบภาษาอังกฤษ จะทดสอบทักษะฟังน้อยที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับทักษะอื่นๆ ทั้งๆ ที่ ริเวอร์ส และ เทมเพอร์เลย์ (Rivers and Temperley 1978: 23) กล่าวว่า ในชีวิตประจำวัน การฟัง มีความสำคัญต่อการสื่อสารถึงร้อยละ 45 จะเห็นได้ว่าทักษะฟังเป็นทักษะที่สำคัญและเป็นทักษะแรกในการเรียนภาษา เป็นทักษะพื้นฐานอันสำคัญในการรองรับการเรียนรู้ภาษา นอกจากนี้ทักษะฟังยังเป็น ทักษะที่สามารถจะทำให้การสื่อสารประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวได้ เนื่องจากปัญหาของความเข้าใจ หรือไม่เข้าใจของผู้สื่อสารหรือผู้รับสาร จากผลการวิจัยของแรนคิน (Rankin 1982 : 523) พบว่ามีการใช้ ทักษะฟังมากในชีวิตประจำวัน ดังนั้นทักษะฟังจึงควร ได้รับการพัฒนาเป็นอันดับแรก

อุปสรรคที่ทำให้นักเรียนไม่สามารถนำเอาภาษาอังกฤษไปใช้หรือเชื่อมั่นในสภาพความเป็นจริงได้ มีสาเหตุก็คือ การขาดความต่อเนื่อง เพราะเมื่อเด็กนักเรียนได้รับการฝึกที่โรงเรียนแล้ว เมื่อกลับถึงบ้านก็ จะไม่มีโอกาสได้ใช้อีก เพราะในครอบครัวการใช้ภาษาอังกฤษยังมีอยู่น้อย เมื่อ ไม่มีโอกาสใช้ในชีวิตประจำวัน การที่จะให้นักเรียนไทยสามารถพัฒนาภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วนั้นจึงเป็นไปได้ ยาก ดังนั้นทักษะการฟังเป็นทักษะที่มีความสำคัญและควรพัฒนาให้เกิดศักยภาพ แม้ว่าการพัฒนาทักษะ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษควรที่จะได้รับการพัฒนาทุกด้าน แต่อย่างไรก็ตาม ทักษะการฟังถือเป็น จุดสำคัญของการสื่อสาร โดยทั่วไปแล้วการฟังเป็นทักษะแรกของการเรียนภาษา หากว่าเราสามารถ พัฒนาทักษะการฟัง ได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้วทักษะอื่นย่อมมีการพัฒนาตามมา

ผู้ศึกษาได้พิจารณาถึงความเหมาะสมในการพัฒนาทักษะการฟังของผู้เรียนซึ่งการสอนโดยใช้ เทคนิคการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการนำภาษาที่มีอยู่ในบริบทมาสอนไม่ได้แยกภาษาออกจาก บริบทเป็นโครงสร้างไวยากรณ์ (Johnson 1981 : 193 อ้างถึงใน สมร ปาโท : 2545) และการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษในปัจจุบัน ไม่ได้มุ่งเน้นในด้านเนื้อหาเพียงอย่างเดียว แต่มุ่งที่ความสามารถที่จะสื่อสารได้ จากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการใช้ทักษะต่างๆ เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำ วันของมนุษย์ ซับโปโล (Zappolo 1981 : 31 อ้างถึงใน สมร ปาโท : 2545) พบว่ามีการใช้ทักษะการฟังมากที่สุดคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ ร้อยละ 45 เปอร์เซนต์ ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับความคิดเห็นของ วิลคินส์ (Wilkins 1976) ซึ่งกล่าวไว้ว่า ในการสื่อความหมายนั้นทักษะการฟังเป็นทักษะที่ใช้มากที่สุด กล่าวได้ว่าสิ่งสำคัญที่ทำให้การเรียนรู้ของ

ผู้เรียนมีค่ามากยิ่งขึ้น คือการที่ผู้เรียนสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ในชั้นเรียนไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตจริง กิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้นมีหลายลักษณะด้วยกัน สมิตรา อังวัฒนกุล (2539 : 159) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามวัตถุประสงค์ และ สภาพการณ์ของการใช้ภาษา เช่น สถานการณ์จำลอง บทบาทสมมุติ และเกมบางประเภท เป็นต้น และกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่เน้นพัฒนาทักษะต่างๆ ได้แก่ ทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียน นอกจากนี้แนวทางปฏิรูปการศึกษาที่เน้นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมีอยู่หลายกระบวนการด้วยกันเช่น การจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning) เกม (Games) สถานการณ์จำลอง (Simulation) ละคร (Drama) บทบาทสมมุติ (Role Plays) เป็นกระบวนการที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารอย่างเต็มที่ เพราะผู้เรียนได้รับบทบาทส่วนใหญ่ในกระบวนการเรียนการสอนซึ่งถือว่า นักเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้นั่นเอง (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2542 : 27, 50) เนื่องจากภาษาอังกฤษมิใช่ภาษาแม่ของผู้เรียน การเรียนการสอนหากจะทำให้เป็นธรรมชาติควรให้เรียนอย่างไร้ความกังวลใจมากที่สุด และด้วยเหตุผลอีกประการหนึ่ง ดังที่ สิธร แสงธนู และ คิต พงศ์ทัต (2540 : 125) ได้กล่าวไว้ว่านักเรียนไทยส่วนใหญ่มีโอกาสน้อยมากที่จะได้ฝึกภาษาในห้องเรียน ฉะนั้นการนำเทคนิคการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมาเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยเพิ่มเติมให้โอกาสฝึกทักษะการฟังของนักเรียนไทยได้เป็นอย่างดี การที่จะพัฒนาภาษาของนักเรียนนั้น สิ่งที่จะช่วยพัฒนาการทางภาษาคือ การนำความรู้ที่ได้เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดทักษะ โดยเฉพาะทักษะการฟังจำเป็นต้องฝึกฝนให้เกิดทักษะกับนักเรียน

ผู้เรียนกลุ่มที่ผู้ศึกษาได้มุ่งจะพัฒนาทักษะการฟังนั้น เป็นนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เนื่องจากในระดับนี้ถือว่าอยู่ในวัยเยาว์ ซึ่งเหมาะแก่การฝึก ดังที่ Anderson, Anne, and Tony Lynch (1983: 41) กล่าวว่า การฟังจำเป็นต้องมีการสอนและฝึกฝนซึ่งไม่สามารถเกิดขึ้นได้เอง ดังนั้นการพัฒนาศักยภาพการฟังควรเริ่มตั้งแต่เด็ก การดา ณ ถลาง (2515 : 67) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนภาษาตั้งแต่อายุยังน้อย อาจจะเรียนได้โดยสะดวกและมีผลสำเร็จได้ดีกว่าเรียนเมื่ออายุมากเพราะไม่มีการขัดแย้งรุนแรงและวัยยังเป็นวัยที่ง่ายต่อการเปลี่ยนแปลง ช่วงอายุที่เหมาะสมที่สุดอยู่ระหว่าง 8-12 ปี เช่นเดียวกับ ประนอม สุรัสวดี (2531 : 1) ซึ่งเห็นว่าเด็กอายุ 8-12 ปี เป็นช่วงที่กำลังอยู่ในระยะที่เหมาะสมต่อการเรียนภาษา

ด้วยความสำคัญของภาษาอังกฤษ ความสำคัญของการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ และด้วยจุดเด่นและประโยชน์ของเทคนิคการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่สามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียน โดยเฉพาะนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา และด้วยคุณลักษณะของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นวัยที่เหมาะสมต่อการปลูกฝังค่านิยมที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษและเป็นวัยที่ง่ายต่อการรับรู้และเรียนรู้ภาษาต่างประเทศประกอบกับเป็นนักเรียนในวัยเยาว์ ผู้ศึกษาจึงได้มีความสนใจที่จะพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อ

เป็นการปลูกฝังและเสริมสร้างค่านิยมที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้นักเรียนรักการเรียนภาษาอังกฤษยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน โฆษิตวิทยา

สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัยไว้ดังนี้
ผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน โฆษิตวิทยา หลังจากได้รับการสอนโดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการดำเนินงาน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1-3/2 จำนวนนักเรียน 50 คน ภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2553 โรงเรียน โฆษิตวิทยา ซึ่งเป็นนักเรียนทั้งเก่ง ปานกลางและอ่อน ละครัน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 25 คน ภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2553 โรงเรียน โฆษิตวิทยา กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยมีห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

2.2 ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการฟังภาษาอังกฤษโดยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

3. ระยะเวลาที่ดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง

4. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำเนื้อหาจากหนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่กระทรวงศึกษาธิการอนุมัติตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้แก่ Body Parts, In The House และ Clean Up

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. นำผลการศึกษาที่ได้มาพัฒนาการจัดการเรียนการสอนการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในระดับชั้นอื่น ๆ
2. นำผลความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมาพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่ทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
3. เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นอื่น ๆ ได้นำไปปรับใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยเฉพาะการฟังให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น
4. เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับวิธีการสอน การฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในระดับประถมศึกษา
5. เป็นแนวทางให้หน่วยงานทางการศึกษาและผู้สนใจได้ศึกษาค้นคว้าต่อไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) หมายถึง การเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนและให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา โดยมีการเรียนการสอนที่เน้นการทำกิจกรรมเพื่อฝึกการใช้ภาษาที่ใกล้เคียงสถานการณ์จริงให้มากที่สุด เป็นกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาอย่างมีความหมาย เปิดโอกาสให้นักเรียนมีการฝึกใช้ภาษา ที่จะทำให้นักเรียนมีประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนอกชั้นเรียน การจัดการกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร โดยยึดแนวการจัดการกิจกรรมการฝึกทักษะการฟังเพื่อการสื่อสารตามแนวของหน่วยศึกษานิเทศก์ (สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ (2542 : 25) ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมความพร้อมหรือขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)
2. ขั้นการนำเสนอ (Presentation)
3. ขั้นฝึก (Practice)
4. ขั้นนำไปใช้ (Production)
5. ขั้นสรุป (Wrap up)

ผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาอังกฤษ หมายถึง ผลคะแนนจากการที่นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาอังกฤษ

การฟัง หมายถึง การปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง บอกความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟังตรงตามความหมาย ตอบคำถามจากการฟัง บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ โกสัตัวหรือกิจกรรมต่างๆ ตามแบบที่ฟัง จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของตามที่ฟัง

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบ/ไม่ชอบ เห็นด้วย/ไม่เห็นด้วย มีทัศนคติที่ดี /ไม่ดี ของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนโฆมิตวิทยา จำนวน 25 คน ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

โรงเรียนโฆมิตวิทยา หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ ชั้นก่อนประถมศึกษาปีที่ 1 – ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1

กรอบแนวคิดในการวิจัย

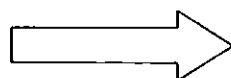
การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโฆมิตวิทยา โดยผู้วิจัยศึกษาตัวชี้วัดเพื่อกำหนดเป็นเป้าหมายในการเรียนการสอนรวมถึงแนวทางในการวัดผลและประเมินผลผู้เรียน นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของหน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ (2542 : 25) และขั้นตอนการกำหนดระดับทักษะทางภาษาในเรื่องการฟัง ตามทฤษฎีของ Valette และ Disick (Valette&Disick. 1972 : 143-148 และ อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด. 2552: 400, 416) นอกจากศึกษาแนวคิดดังกล่าวข้างต้นแล้ว ผู้วิจัยยังได้ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับทฤษฎีความพึงพอใจด้วยเช่นกัน

จากแนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เพื่อนำมาจัดทำกรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโฆมิตวิทยา ปραกฏดั่งแผนภูมิที่ 1

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ผลสัมฤทธิ์การฟัง
ภาษาอังกฤษโดยใช้
วิธีการสอนภาษาเพื่อการ
สื่อสาร

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโพนินทวิทยา ผู้วิจัยได้ศึกษา รวบรวมเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโพนินทวิทยา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการฟัง
3. วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
4. ทฤษฎีความพึงพอใจ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโพนินทวิทยา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

โรงเรียนโพนินทวิทยาได้พัฒนาการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยตั้งคณะกรรมการจัดทำหลักสูตรแต่ละระดับชั้น ปัจจุบันมีอาจารย์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 4 คน มีอาจารย์ไทย จำนวน 3 คน อาจารย์ชาวต่างประเทศ จำนวน 1 คน โดยจัดอาจารย์ไทย จำนวน 1 คน อาจารย์ชาวต่างประเทศ จำนวน 1 คน สอนระดับประถมศึกษา ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อาจารย์ไทย จำนวน 2 คน สอนระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีห้องปฏิบัติการทางภาษาจำนวน 1 ห้อง

วิสัยทัศน์ (Vision)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) มุ่งหวัง สนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ และได้เรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเองเป็นไปตามพื้นฐานทางทักษะวิชา อย่างบูรณาการ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรงให้ผู้เรียนได้สัมผัสและค้นพบความรู้ด้วยตนเองซึ่งได้จากการลงมือปฏิบัติจริง อย่างมีความสุขและสนุกสนาน การเรียนรู้ต่างๆ

ของผู้เรียนจะเป็นไปตามความพร้อมของผู้เรียน นอกจากนั้นผู้เรียนมีโอกาใช้ภาษาอังกฤษในสื่อสาร และเห็นประโยชน์ของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะเป็นการใฝ่เรียนรู้เพื่อแสวงหาความรู้ในระดับที่สูงขึ้น รักภูมิปัญญาท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเปิดโอกาสให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ทั้งนี้เพื่อผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายซึ่งเริ่มจากชุมชนในท้องถิ่น ภายในประเทศ รวมไปถึงประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

พันธกิจ (Missions)

1. ส่งเสริม/สนับสนุนการจัดและออกแบบห้องเรียนให้มีบรรยากาศในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
2. ส่งเสริม/สนับสนุนการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ที่สะดวกในการค้นคว้าภาษาอังกฤษ
3. ส่งเสริม/สนับสนุนเรียนรู้โดยจัดหนังสือ แหล่งเรียนรู้ทั้งภายในห้องเรียนและห้องสมุด
4. ส่งเสริม/สนับสนุนการจัดกิจกรรมและออกแบบกิจกรรมเพิ่มเติมเพื่อการเรียนรู้ภาษาที่หลากหลายและเหมาะสมตามความถนัด
5. ส่งเสริม/สนับสนุนการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเรียนรู้จากประสบการณ์ ลงมือปฏิบัติจริง
6. ส่งเสริม/สนับสนุนการจัดกิจกรรมและส่งเสริมให้นักเรียนเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น เกิดความรักและความภาคภูมิใจศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นของตน
7. ส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน โดยจัดเวทีสำหรับการนำเสนอความสามารถทางภาษาอังกฤษ

หลักการ (Principles)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นการจัดการเรียนรู้เพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. ให้นักลากรภายนอกมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
3. มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
4. เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

จุดหมาย (Goals)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) มีจุดหมายที่สำคัญ ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนี้

1. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1.1 ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

1.2 ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิด อย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

1.3 ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

1.4 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

1.5 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทย และพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

9. เห็นคุณค่าของการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องที่ฟัง อ่านออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยคง่ายๆ และบทพูดเข้าจังหวะง่ายๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน บอกความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟัง ตรงตามความหมาย ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่ายๆ

2. พูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่ายๆ บอกความต้องการง่ายๆ ของตนเอง พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเพื่อน บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ใก้ตัวหรือกิจกรรมต่างๆ ตามแบบที่ฟัง

3. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่าน

4. พูดและทำท่าประกอบ ตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา บอกชื่อและคำศัพท์ง่ายๆ เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

5. บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่ายๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

6. บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

7. ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

8. ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และเวลาว่างและนันทนาการ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 300- 450 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)

10. ใช้ประโยคคำเดียว (One Word Sentence) ประโยคเดียว (Simple Sentence) ในการสนทนาโต้ตอบตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน

โครงสร้างกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

โครงสร้างกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) โรงเรียน โฆษิตวิทยา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวนปีละ 40 ชั่วโมง

สาระในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)

1. ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ดีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

2. ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

3. ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

4. ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาค้นคว้าประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

สาระ มาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด

1 ปฏิบัติตามคำสั่ง และคำขอร้องที่ฟัง หรืออ่าน
2 อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยค และบทพูดเข้าจังหวะ (chant) ง่ายๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน

3 เลือกรูปภาพ หรือสัญลักษณ์ตรงตามความหมายของกลุ่มคำและประโยคที่ฟัง

4 ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนา หรือนิทานง่ายๆ

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

1 พูดได้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง

2 ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่ายๆ ตามแบบที่ฟัง

- 3 บอกความต้องการง่ายๆ ของตนเองตามแบบที่ฟัง
- 4 พุคขอและให้ข้อมูลง่ายๆ เกี่ยวกับตนเอง และเพื่อนตามแบบที่ฟัง
- 5 บอกความรู้สึกรองตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ใกล้เคียงตัว หรือกิจกรรมต่างๆ ตามแบบที่ฟัง

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด

- 1 พุคให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว
- 2 จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของ ตามที่ฟัง หรืออ่าน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด

- 1 พุคและทำท่าประกอบ ตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
- 2 บอกชื่อและคำศัพท์ง่ายๆ เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา
- 3 เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด

- 1 บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่ายๆ ของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัด

- 1 บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด

1 ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาคือ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด

1 ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว

การวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ให้สัมพันธ์กับสาระ / มาตรฐาน / ตัวชี้วัด / สาระการเรียนรู้แกนกลาง / ท้องถิ่น / สาระสำคัญ / นำหนักคะแนน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงการวิเคราะห์หน่วยการเรียนรู้ให้สัมพันธ์กับสาระ / มาตรฐาน / ตัวชี้วัด / สาระการเรียนรู้แกนกลาง / ท้องถิ่น / สาระสำคัญ / นำหนักคะแนน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

หน่วยการเรียนรู้/ เวลา	สัมพันธ์กับ ตัวชี้วัด / สาระ/ มาตรฐาน	สาระการเรียนรู้แกนกลาง / ท้องถิ่น	สาระสำคัญ	นำหนัก คะแนน (100 คะแนน)
1. Clean Up (4 ช.ม.)	ต 1.1 ป.3/1, ป.3/2, ป.3/3, ป.3/4 ต 1.2 ป.3/2, ป.3/3 ต 1.3 ป.3/1, ป.3/2 ต 2.1 ป.3/1 ต 2.2 ป.3/1 ต 3.1 ป.3/1 ต 4.1 ป.3/1	ด้านความรู้ (Knowledge – K) 1. Pronunciation Phonics l blends = flag ,plum r blends = brick, grass s blends = stop, skip 2. Vocabulary plate, bowl, glass, cup, saucer, spoon, fork, knife, pick up, wash, dry, put away, clothes, trash, toys	นักเรียนเรียนรู้เกี่ยวกับ การออกเสียง ทางสัทศาสตร์ ใน เสียง l/r/s blends คำศัพท์เกี่ยวกับ ภาชนะต่างๆ และ โครงสร้างทางภาษา และหน้าที่ทางภาษา ที่ใช้ระบุ การถาม- ตอบเพื่อแสดงข้อมูล ตามความเป็นจริง โดยมีทักษะการ สื่อสารฟัง – พูดและ	10

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้/ เวลา	สัมพันธ์กับ ตัวชี้วัด /สาระ/ มาตรฐาน	สาระการเรียนรู้แกนกลาง / ท้องถิ่น	สาระสำคัญ	น้ำหนัก คะแนน (100 คะแนน)
		3. Structure - It's a glass. - They're knives. - (Pick up) the (plate). - Do you (wash) the (clothes)? - Yes, I do. / No, I don't.	ทักษะการจำ การสังเกต	
1. Clean Up (4 ช.ม.)		4. Function 1. Imparting and seeking factual information ด้านทักษะกระบวนการ (Process – P) 1. ทักษะการสื่อสารฟัง - พูด 2. ทักษะการจำ การสังเกต ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attribute – A) 1. เห็นคุณค่าของการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน 2. ความมีระเบียบวินัย 3. ใฝ่เรียนรู้ 4. มุ่งมั่นในการทำงาน 5. มีจิตสาธารณะ	มีคุณลักษณะพึงประสงค์ด้านเห็นคุณค่าของการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ความมีระเบียบวินัย ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงานและมีจิตสาธารณะ	
2. Monsters (4 ช.ม.)	ต 1.1 ป.3/1, ป.3/2, ป.3/3, ป.3/4 ต 1.2 ป.3/3,	ด้านความรู้ (Knowledge – K) 1. Pronunciation Phonics -a-e	นักเรียนเรียนรู้เกี่ยวกับ การออกเสียงทางสัทศาสตร์ ในเสียง Phonics -a-e	

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้/ เวลา	สัมพันธ์กับ ตัวชี้วัด /สาระ/ มาตรฐาน	สาระการเรียนรู้แกนกลาง / ท้องถิ่น	สาระสำคัญ	น้ำหนัก คะแนน (100 คะแนน)
2. Monsters (4 ช.ม.)	ป.3/4 ต 1.3 ป.3/1, ป.3/2 ต 2.1 ป.3/1 ต 2.2 ป.3/1 ต 3.1 ป.3/1 ต 4.1 ป.3/1	wave, maze, skate, shake, cake, plate, game, whale 2. Vocabulary skin, fur, horns, a tail, claws, monsters, scary, funny, grumpy, friendly, long, short, big, small, arms, head, legs, eyes, nose, mouth, neck, skin, spots 3. Structure - How many (eyes) does he/she/it have? He /She / It has (2 eyes). He /She / It doesn't have (a tail). 4. Function 1. Imparting and seeking factual information ด้านทักษะกระบวนการ (Process – P) 1. ทักษะการสื่อสารฟัง - พูด 2. ทักษะการจำ การสังเกต 3. ทักษะการคิด 4. ทักษะการแก้ปัญหา	คำศัพท์เกี่ยวกับ body parts และ โครงสร้างทางภาษา และหน้าที่ทางภาษา ที่ใช้ระบุ การถาม- ตอบเพื่อแสดงข้อมูล ตามความเป็นจริง โดยมีทักษะการ สื่อสารฟัง - พูด ทักษะการจำ การ สังเกต ทักษะการคิด ทักษะการแก้ปัญหา และมีคุณลักษณะพึง ประสงค์ในด้านเห็น คุณค่าของการนำ ความรู้ไปใช้ ประโยชน์ใน ชีวิตประจำวัน ความมีระเบียบวินัย ใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่น ในการทำงาน	10

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้/ เวลา	สัมพันธ์กับ ตัวชี้วัด /สาระ/ มาตรฐาน	สาระการเรียนรู้แกนกลาง / ท้องถิ่น	สาระสำคัญ	น้ำหนัก คะแนน (100 คะแนน)
2. Monsters (4 ช.ม.)		ด้านคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ (Attribute – A) 1. เห็นคุณค่าของการนำ ความรู้ไปใช้ประโยชน์ใน ชีวิตประจำวัน 2. ความมีระเบียบวินัย 3. ใฝ่เรียนรู้ 4. มุ่งมั่นในการทำงาน		
3. Paper and paint (4 ช.ม.)	ต 1.1 ป.3/1, ป.3/2, ป.3/3, ป.3/4 ต 1.2 ป.3/1, ป. 3/3 ต 1.3 ป.3/1, ป.3/2 ต 2.1 ป.3/1 ต 2.2 ป.3/1 ต 3.1 ป.3/1 ต 4.1 ป.3/1	ด้านความรู้ (Knowledge – K) 1. Pronunciation Phonics - i -e dive, nine, slide, white, bike, knife, dive, nine, slide, white 2. Vocabulary markers, paint brushes, paint, colored paper, glue, scissors, beach, sand, ocean, cliff, mat, bag, paper, a stamp, a pencil sharpener, a stapler, tape, pencils, comic books , computer games	นักเรียนเรียนรู้เกี่ยวกับ การออกเสียง ทางสัทศาสตร์ ใน เสียง Phonics - i -e คำศัพท์เกี่ยวกับ Art Equipments, School Stationeries และ โครงสร้างทาง ภาษาและหน้าที่ทาง ภาษาที่ใช้ระบุ การ ถาม-ตอบเพื่อแสดง ข้อมูลตามความเป็น จริง การนำเสนอ บางสิ่งเพื่อเป็นการ แสดงความรู้สึกและ การแสดงออกด้าน ความเห็น	10

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้/ เวลา	สัมพันธ์กับ ตัวชี้วัด /สาระ/ มาตรฐาน	สาระการเรียนรู้แกนกลาง / ท้องถิ่น	สาระสำคัญ	น้ำหนัก คะแนน (100 คะแนน)
3. Paper and paint (4 ช.ม.)		<p>3. Structure</p> <p>- Does he / she have any (markers / glue)? Yes, he / she does. No, he / she doesn't</p> <p>- They're (comic books). - She's in the (kitchen). - Kate) has (2 pencils) and (an eraser). - Do you have (any pencils)? Yes, I do. / No, I don't.</p> <p>4. Function</p> <p>1. Imparting and seeking factual information 2. Socializing</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ (Process – P)</p> <p>1. ทักษะการสื่อสารฟัง - พูด 2. ทักษะการจำ การสังเกต 3. ทักษะการคิด 4. ทักษะการแก้ปัญหา 5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีควบคู่กับการเรียนรู้</p>	<p>โดยมีทักษะการสื่อสารฟัง - พูด ทักษะการจำ การสังเกต ทักษะการคิด ทักษะการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีควบคู่กับการเรียนรู้ และมีคุณลักษณะพึงประสงค์ในด้านเห็นคุณค่าของการนำความรู้ไปใช้ ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ความมีระเบียบวินัย ใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน</p>	

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้/ เวลา	สัมพันธ์กับ ตัวชี้วัด /สาระ/ มาตรฐาน	สาระการเรียนรู้แกนกลาง / ท้องถิ่น	สาระสำคัญ	น้ำหนัก คะแนน (100 คะแนน)
3. Paper and paint (4 ช.ม.)		<p>ด้านคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ (Attribute – A)</p> <p>1. เห็นคุณค่าของการนำ ความรู้ไปใช้ประโยชน์ใน ชีวิตประจำวัน</p> <p>2. ความมีระเบียบวินัย</p> <p>3. ใฝ่เรียนรู้</p> <p>4. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>		
4. In the house (4 ช.ม.)	<p>ต 1.1 ป.3/2, ป.3/3, ป.3/4</p> <p>ต 1.2 ป.3/3</p> <p>ต 1.3 ป.3/1, ป.3/2</p> <p>ต 2.1 ป.3/1</p> <p>ต 2.2 ป.3/1</p> <p>ต 3.1 ป.3/1</p> <p>ต 4.1 ป.3/1</p>	<p>ด้านความรู้ (Knowledge – K)</p> <p>1. Pronunciation Phonics : -o-e bone, rose, smoke, globe. nose</p> <p>2. Vocabulary in, on, under, next to, magic carpet, fly, palace, curtain, sofa, mirror, tower, chimney, bathtub, phone, stereo, magic lamp, rub, magic carpet, puzzle, mop, clothes</p>	<p>นักเรียนเรียนรู้ เกี่ยวกับ การออก เสียงทางสัทศาสตร์ ในเสียง Phonics - o-e คำศัพท์เกี่ยวกับ preposition of place, places, things และ โครงสร้างทางภาษา และหน้าที่ทางภาษา ที่ใช้ระบุ การถาม- ตอบเพื่อแสดงข้อมูล ตามความเป็นจริง</p>	10

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้/ เวลา	สัมพันธ์กับ ตัวชี้วัด /สาระ/ มาตรฐาน	สาระการเรียนรู้แกนกลาง / ท้องถิ่น	สาระสำคัญ	น้ำหนัก คะแนน (100 คะแนน)
4. In the house (4 ช.ม.)		<p>3. Structure</p> <p>- Where's the (green) (chair)? It's (next to) the (table).</p> <p>4. Function</p> <p>1. Imparting and seeking factual information</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ (Process – P)</p> <p>1. ทักษะการสื่อสารฟัง - พูด 2. ทักษะการจำ การสังเกต 3. ทักษะการคิด 4. ทักษะการแก้ปัญหา</p> <p>ด้านคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ (Attribute – A)</p> <p>1. เห็นคุณค่าของการนำ ความรู้ไปใช้ประโยชน์ใน ชีวิตประจำวัน 2. ความมีระเบียบวินัย 3. ใฝ่เรียนรู้ 4. มุ่งมั่นในการทำงาน 5. รักความเป็นไทย</p>	<p>โดยมีทักษะการ สื่อสารฟัง - พูด ทักษะการจำ การ สังเกต ทักษะการคิด และทักษะการ แก้ปัญหา และมี คุณลักษณะพึง ประสงค์ในด้านเห็น คุณค่าของการนำ ความรู้ไปใช้ ประโยชน์ใน ชีวิตประจำวัน ความมีระเบียบวินัย ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นใน การทำงานและรัก ความเป็นไทย</p>	

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้/ เวลา	สัมพันธ์กับ ตัวชี้วัด /สาระ/ มาตรฐาน	สาระการเรียนรู้แกนกลาง / ท้องถิ่น	สาระสำคัญ	น้ำหนัก คะแนน (100 คะแนน)
5. It can walk (5 ช.ม.)	ต 1.1 ป.3/2, ป.3/3, ป.3/4 ต 1.2 ป.3/1, ป.3/3 ต 1.3 ป.3/1, ป.3/2 ต 2.1 ป.3/1 ต 2.2 ป.3/1 ต 3.1 ป.3/1 ต 4.1 ป.3/1	ด้านความรู้ (Knowledge – K) 1. Pronunciation Phonics : ai = rain, chain, snail ay = day, spray, gray 2. Vocabulary walk, fly, hide, climb, hide, crawl, swing, jump, jungle, trees, plants, flowers, vulture, scared, fast, slow, tall, short, grass, skirt, coconut shell, swim, ride, a bike, play soccer, baseball, paint 3. Structure - It can (jump). / It can't (fly) - He / She / It can (jump). He / She / It can't (fly). - It's (fast). - What is it? - Is it a (bird)? / Yes, it is.	นักเรียนเรียนรู้ เกี่ยวกับ การออก เสียงทางสัทศาสตร์ ในเสียง Phonics : ai / ay คำศัพท์เกี่ยวกับ action verbs และ โครงสร้างทางภาษา และหน้าที่ทางภาษา ที่ใช้ระบุ การถาม- ตอบเพื่อแสดงข้อมูล ตามความเป็นจริง การนำเสนอบางสิ่ง เพื่อเป็นการแสดง ความรู้สึกและการ แสดงออกด้าน ความเห็น	10

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้/ เวลา	สัมพันธ์กับ ตัวชี้วัด /สาระ/ มาตรฐาน	สาระการเรียนรู้แกนกลาง / ท้องถิ่น	สาระสำคัญ	น้ำหนัก คะแนน (100 คะแนน)
5. It can walk (5 ช.ม.)		<p>3. Structure (ต่อ)</p> <ul style="list-style-type: none"> - I'm / He's a (big) (monkey). - (A monkey) can/can't (dance). - Can you (jump)? / Yes, I can. <p>4. Function</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Imparting and seeking factual information 2. Expressing and finding out intellectual attitudes <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>(Process – P)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ทักษะการสื่อสารฟัง - พูด 2. ทักษะการจำ การสังเกต 3. ทักษะการคิด 4. ทักษะการแก้ปัญหา <p>ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>(Attribute – A)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เห็นคุณค่าของการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน 2. ความมีระเบียบวินัย 3. ใฝ่เรียนรู้ 4. มุ่งมั่นในการทำงาน 	<p>โดยมีทักษะการสื่อสารฟัง - พูด ทักษะการจำ การสังเกต ทักษะการคิด ทักษะการแก้ปัญหา และมีคุณลักษณะพึงประสงค์ในด้านเห็นคุณค่าของการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ความมีระเบียบวินัย ใฝ่เรียนรู้ และมุ่งมั่นในการทำงาน</p>	

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้/ เวลา	สัมพันธ์กับ ตัวชี้วัด /สาระ/ มาตรฐาน	สาระการเรียนรู้แกนกลาง / ท้องถิ่น	สาระสำคัญ	น้ำหนัก คะแนน (100 คะแนน)
6. What's he doing? (4 ช.ม.)	ต 1.1 ป.3/2, ป.3/3, ป.3/4 ต 1.2 ป.3/1, ป.3/3 ต 1.3 ป.3/1, ป.3/2 ต 2.1 ป.3/1 ต 2.2 ป.3/1 ต 3.1 ป.3/1 ต 4.1 ป.3/1	ด้านความรู้ (Knowledge – K) 1. Pronunciation Phonics : ee = bee, sleep ea = leaf , peach -y = candy, cherry 2. Vocabulary dancing, jumping, singing, reading, juggling, stairs, rug, curtains, feather duster, footstool, watching TV, eating, drinking, sleeping, teapot , talk, tea, kitchen table, careful, playing soccer, eating lunch, reading, swimming, running, flying, riding a horse, climbing a tree, playing baseball 3. Structure - What's he / she doing? / What are you doing? I'm / He's /She's (sleeping). - He's (eating) (breakfast)	นักเรียนเรียนรู้ เกี่ยวกับการออก เสียงทางสัทศาสตร์ ในเสียง Phonics : ee / ea / -y กำศัพท์ เกี่ยวกับการใช้ คำกริยาที่เชื่อมโยง กับ present progressive tense และ โครงสร้างทาง ภาษาระดับที่ทาง ภายที่ใช้ระบุ การ ฉาย-ฉายเพื่อแสดง ข้อมูลตามความใน จริง การนำเสนอ บางสิ่งเพื่อเป็นการ แสดงความรู้สึกและ การแสดงออกด้าน ความเห็น	10

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้/ เวลา	สัมพันธ์กับ ตัวชี้วัด /สาระ/ มาตรฐาน	สาระการเรียนรู้แกนกลาง / ท้องถิ่น	สาระสำคัญ	น้ำหนัก คะแนน (100 คะแนน)
6. What's he doing? (4 ช.ม.)		<p>4. Function</p> <p>1. Imparting and seeking factual information</p> <p>2. Expressing and finding out intellectual attitudes</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ</p> <p>(Process – P)</p> <p>1. ทักษะการสื่อสารฟัง - พูด</p> <p>2. ทักษะการจำ การสังเกต</p> <p>3. ทักษะการคิดการแก้ปัญหา</p> <p>4. ทักษะทางสังคม</p> <p>ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>(Attribute – A)</p> <p>1. เห็นคุณค่าของการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน</p> <p>2. ความมีระเบียบวินัย</p> <p>3. ใฝ่เรียนรู้</p> <p>4. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>โดยมีทักษะการสื่อสารฟัง – พูด</p> <p>ทักษะการจำ การสังเกต ทักษะการคิด การแก้ปัญหา ทักษะทางสังคม และมีคุณลักษณะพึงประสงค์ในด้านเห็นคุณค่าของการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ความมีระเบียบวินัย ใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน</p>	

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้/ เวลา	สัมพันธ์กับ ตัวชี้วัด /สาระ/ มาตรฐาน	สาระการเรียนรู้แกนกลาง / ท้องถิ่น	สาระสำคัญ	น้ำหนัก คะแนน (100 คะแนน)
7. It's time (5 ชม.)	ต 1.1 ป.3/2, ป.3/3, ป.3/4 ต 1.2 ป.3/1, ป.3/3 ต 1.3 ป.3/1 ต 2.1 ป.3/1 ต 2.2 ป.3/1 ต 3.1 ป.3/1 ต 4.1 ป.3/1	ด้านความรู้ (Knowledge – K) 1. Pronunciation Phonics : igh = light, right, night -y = cry, sky, fly 2. Vocabulary o'clock, a quarter past, a quarter to, half past, numbers, in the morning, at noon, in the afternoon, at night, midnight, a.m. , p.m. , pocket watch 3. Structure - What time is it? It's (7) o'clock It's (a quarter past/to) (half past) (9) - Does (the White Rabbit) have (a watch)? Yes, he does / No, he doesn't 4. Function 1. Imparting and seeking factual information	นักเรียนเรียนรู้ เกี่ยวกับการออก เสียงทางสัทศาสตร์ ในเสียง Phonics : -igh / -y คำศัพท์ เกี่ยวกับเรื่องของ เวลา การบอกเวลา และ โครงสร้างของ ภาษานี้และหน้าที่ของ ภาษานี้ที่ใช้ระบุ การ ถาม-ตอบเพื่อแสดง ข้อมูลตามความหมายใน จริง โดยมีทักษะ การสื่อสารฟัง - พูด ทักษะการจำ การ สังเกต ทักษะการคิด การแก้ปัญหา ทักษะ การแก้เกม	15

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้/ เวลา	สัมพันธ์กับ ตัวชี้วัด /สาระ/ มาตรฐาน	สาระการเรียนรู้แกนกลาง / ท้องถิ่น	สาระสำคัญ	น้ำหนัก คะแนน (100 คะแนน)
7. It's time (5 ช.ม.)		<p>ด้านทักษะกระบวนการ (Process – P)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ทักษะการสื่อสารฟัง - พูด 2. ทักษะการจำ การสังเกต 3. ทักษะการคิด 4. การแก้ปัญหา 5. ทักษะทางสังคม <p>ด้านคุณลักษณะอันพึง ประสงค์</p> <p>(Attribute – A)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เห็นคุณค่าของการนำ ความรู้ไปใช้ประโยชน์ใน ชีวิตประจำวัน 2. ความมีระเบียบวินัย 3. ใฝ่เรียนรู้ 4. มุ่งมั่นในการทำงาน 5. รักความเป็นไทย 	<p>และมีคุณลักษณะพึง ประสงค์ในด้านเห็น คุณค่าของการนำ ความรู้ไปใช้ ประโยชน์ใน ชีวิตประจำวัน ความ มีระเบียบวินัย ใฝ่ เรียนรู้ มุ่งมั่นในการ ทำงานและรักความ เป็นไทย</p>	
8. What's he wearing? (4 ช.ม.)	<p>ต 1.1 ป.3/2, ป.3/3, ป.3/4 ต 1.2 ป.3/1, ป.3/3 ต 1.3 ป.3/1, ป.3/2 ต 2.1 ป.3/1 ต 2.2 ป.3/1 ต 3.1 ป.3/1 ต 4.1 ป.3/1</p>	<p>ด้านความรู้ (Knowledge – K)</p> <p>1. Pronunciation Phonics : oa = goat, toast, soap ow = pillow, rainbow, snow</p> <p>2. Vocabulary jeans , boots, socks, shorts, sneakers, bedspread, table leg, tied, a baseball cap, a belt, a scarf, a jacket, a</p>	<p>นักเรียนเรียนรู้ เกี่ยวกับการออก เสียงทางสัทศาสตร์ ในเสียง Phonics : -oa / -ow คำศัพท์ เกี่ยวกับเรื่องของ เสื้อผ้าประเภทต่างๆ เครื่องแต่งกาย และ โครงสร้างทางภาษา และหน้าที่ทางภาษา ที่ใช้ระบุ</p>	10

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้/ เวลา	สัมพันธ์กับ ตัวชี้วัด /สาระ/ มาตรฐาน	สาระการเรียนรู้แกนกลาง / ท้องถิ่น	สาระสำคัญ	น้ำหนัก คะแนน (100 คะแนน)
8. What's he wearing? (4 ช.ม.)		<p>sweatshirt, cowboy, remote control, cactus, costume, baseball cap, belt, hat, dress, coat, pants, shoes, T-shirt, shirt, sweater, skirt</p> <p>3. Structure</p> <p>- What is Andy wearing? He's wearing shorts and sneakers.</p> <p>- (Kate's) wearing (a red baseball cap) and (a red shirt).</p> <p>4. Function</p> <p>1. Imparting and seeking factual information</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ (Process – P)</p> <p>1. ทักษะการสื่อสารฟัง - พูด 2. ทักษะการจำ การสังเกต 3. ทักษะการคิด 4. การแก้ปัญหา 5. ทักษะทางสังคม</p> <p>ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attribute – A)</p> <p>1. เห็นคุณค่าของการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน</p>	<p>การถาม-ตอบเพื่อแสดงข้อมูลตามความเป็นจริง โดยมีทักษะการสื่อสารฟัง – พูด ทักษะการจำ การสังเกต ทักษะการคิด การแก้ปัญหา ทักษะทางสังคมและมีคุณลักษณะพึงประสงค์ในด้านเห็นคุณค่าของการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ความมีระเบียบวินัย ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย อยู่อย่างพอเพียงและซื่อสัตย์สุจริต</p>	

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้/ เวลา	สัมพันธ์กับ ตัวชี้วัด /สาระ/ มาตรฐาน	สาระการเรียนรู้แกนกลาง / ท้องถิ่น	สาระสำคัญ	น้ำหนัก คะแนน (100 คะแนน)
		2. ความมีระเบียบวินัย 3. ใฝ่เรียนรู้ 4. มุ่งมั่นในการทำงาน 5. รักความเป็นไทย 6. อยู่อย่างพอเพียง 7. ซื่อสัตย์สุจริต		
9. Festival and Holiday (6 ช.ม.)	ต 1.1 ป.3/2 ต 1.2 ป.3/1, ป. 3/3 ต 1.3 ป.3/2 ต 2.1 ป.3/2 ต 2.2 ป.3/1 ต 3.1 ป.3/1 ต 4.1 ป.3/1	ด้านความรู้ (Knowledge – K) 1. Pronunciation - 2. Vocabulary a calendar, a party hat, a party popper, balloons, streamers, fire works, confetti, a heart, a greeting card, a ribbon, cupid, roses, chocolate, carnations 3. Structure - What's he doing / wearing? - Does he / she have (a party popper)?/ Yes, he / she does. - How many (balloons) does (she) have ? - It's Valentine's Day on (7Days). - What are you (buying)? I'm (buying) (chocolates) for (my friends).	นักเรียนเรียนรู้ เกี่ยวกับคำศัพท์ เกี่ยวกับเรื่องของ เทศกาลสากล และ โครงสร้างทางภาษา และหน้าที่ทางภาษา ที่ใช้ระบุ การถาม- ตอบเพื่อแสดงข้อมูล ตามความเป็นจริง การนำเสนอบางสิ่ง เพื่อเป็นการแสดง ความรู้สึกและการ แสดงออกด้าน ความเห็น โดยมี ทักษะสื่อสารฟัง - พูด ทักษะการจำ การสังเกต ทักษะ การคิด การ แก้ปัญหา ทักษะทาง สังคม ทักษะการใช้ เทคโนโลยีเพื่อ สืบค้น และศึกษาหา ข้อมูลประกอบการ	15

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้/ เวลา	สัมพันธ์กับ ตัวชี้วัด /สาระ/ มาตรฐาน	สาระการเรียนรู้แกนกลาง / ท้องถิ่น	สาระสำคัญ	น้ำหนัก คะแนน (100 คะแนน)
9. Festival and Holiday (6 ชม.)		<p>- I like</p> <p>4. Function</p> <p>1. Imparting and seeking factual information</p> <p>2. Expressing and finding out intellectual attitudes</p> <p>ด้านทักษะกระบวนการ (Process – P)</p> <p>1. ทักษะการสื่อสารฟัง - พูด</p> <p>2. ทักษะการจำ การสังเกต</p> <p>3. ทักษะการคิด</p> <p>4. การแก้ปัญหา</p> <p>5. ทักษะทางสังคม</p> <p>6. ทักษะการใช้เทคโนโลยี เพื่อสืบค้น และศึกษาหา ข้อมูลประกอบการเรียนรู้</p> <p>ด้านคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ (Attribute – A)</p> <p>1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์</p> <p>2. ซื่อสัตย์สุจริต</p> <p>3. มีวินัย</p> <p>4. ใฝ่เรียนรู้</p> <p>5. อยู่อย่างพอเพียง</p> <p>6. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>เรียนรู้และม คุณลักษณะพึง ประสงค์ในด้านรัก ชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่าง พอเพียง มุ่งมั่นใน การทำงาน รักความ เป็นไทย มีจิต สาธารณะ และเห็น คุณค่าของการนำ ความรู้ไปใช้ประโยชน์ ในชีวิตประจำวัน</p>	

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หน่วยการเรียนรู้/ เวลา	สัมพันธกับ ตัวชี้วัด /สาระ/ มาตรฐาน	สาระการเรียนรู้แกนกลาง / ท้องถิ่น	สาระสำคัญ	น้ำหนัก คะแนน (100 คะแนน)
9. Festival and Holiday (6 ช.ม.)		ด้านคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ (Attribute – A) 7. รักความเป็นไทย 8. มีจิตสาธารณะ 9. เห็นคุณค่าของการนำ ความรู้ไปใช้ประโยชน์ใน ชีวิตประจำวัน		

คำอธิบายรายวิชา

รายวิชาภาษาอังกฤษ
รหัสวิชา อ 13101

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
เวลา 40 ชั่วโมง

เข้าใจคำสั่ง คำขอร้องที่ใช้ในห้องเรียน อ่านออกเสียงสะกดคำ กลุ่มคำ ประโยคและบท
พูดเข้าจังหวะ (Chant) ง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน พัฒนาทักษะการใช้พจนานุกรม เลือก/ระบุ
ภาพหรือสัญลักษณ์ตรงตามความหมายของกลุ่มคำและประโยคที่ฟัง ตอบคำถามจากการฟัง/การ
อ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่าย ๆ ใช้ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความเกี่ยวกับ ตนเอง
ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และนันทนาการ วัฒนธรรม เทศกาล
ท้องถิ่น ในวงคำศัพท์สะสมประมาณ 350 – 450 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม) พูดได้ตอบด้วยคำสั้น
ๆ ง่าย ๆ ในการแนะนำตนเอง ทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ในการสื่อสารระหว่างบุคคล
บอกความต้องการง่าย ๆ พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว ระบุมวลหมู่คำตามประเภท
ของบุคคล สัตว์ และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่าน ใช้กริยาทำทางประกอบการพูด/สนทนาตาม
มารยาทสังคม/วัฒนธรรม ของเจ้าของภาษา บอกชื่อและคำศัพท์ง่าย ๆ เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/
งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา ร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสม
กับวัย บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มสคำ และประโยคง่าย ๆ ของภาษาอังกฤษ

และภาษาไทย เข้าใจคำ กลุ่มคำที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัวจากสื่อต่าง ๆ แสวงหาความรู้ความเพลิดเพลินจากภาษาอังกฤษ มีเจตคติที่ดี เห็นประโยชน์และคุณค่าในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

โดยใช้กระบวนการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทักษะการจำ กระบวนการทำงาน กลุ่ม กลยุทธ์ในการสื่อสาร การสังเกต การคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะชีวิต และการใช้เทคโนโลยี

รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ความมีระเบียบวินัย ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย มีความซื่อสัตย์สุจริตมีจิตสาธารณะ อยู่อย่างพอเพียงและเห็นคุณค่าของการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด

ค 1.1 ป.3/1, ป.3/2, ป.3/3, ป.3/4

ค 1.2 ป.3/1, ป.3/2, ป.3/3, ป.3/4, ป.3/5

ค 1.3 ป.3/1, ป.3/2

ค 2.1 ป.3/1, ป.3/2, ป.3/3

ค 2.2 ป.3/1

ค 3.1 ป.3/1

ค 4.1 ป.3/1

ค 4.2 ป.3/1

รวม 18 ตัวชี้วัด

สื่อการเรียนรู้

1. วัสดุและเครื่องมือที่ไม่ต้องฉาย เช่น รูปภาพ วัสดุกราฟิก (แผนภูมิ แผนภาพ แผนสถิติ โปสเตอร์ การ์ตูน แผนที่ ลูกโลก ภาพวาด) ภาพนิ่ง (ภาพถ่าย สไลด์ फिल्मสตริฟ) วัสดุสามมิติ อุปกรณ์การทดลอง เป็นต้น

2. วัสดุและเครื่องมือที่ต้องฉาย เช่น เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องฉายสไลด์ แผ่นโปร่งใส กล้องถ่ายรูป เป็นต้น

3. โสตวัสดุ อุปกรณ์ ได้แก่ เครื่องเล่นเทปบันทึกเสียง เครื่องขยายเสียง เครื่องรับวิทยุ และ วัสดุที่ใช้กับเครื่องเสียง คือ ม้วนเทปบันทึกเสียง แผ่นเสียง

4. ของจริงและตัวบุคคล รวมทั้งสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ได้แก่ การจัดระบบ การสาธิต ทดลอง เกม ทัศนศึกษา การแสดงละคร เป็นต้น

5. สื่อการสอนประเภทภาษาพูดหรือภาษาเขียน เช่น ตำรา วัสดุตีพิมพ์ เป็นต้น

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

การวัดผล

1. การสังเกต

- 1.1 การเข้าชั้นเรียน
- 1.2 การถาม – ตอบ
- 1.3 การทำงานกลุ่ม
- 1.4 การอ่านออกเสียง

2. ตรวจสอบผลงาน

- 2.1 แบบฝึกหัด
- 2.2 ตรวจชิ้นงาน

3. แบบทดสอบ

4. การประเมินตามสภาพจริง

การประเมินผล

ระดับผลการเรียนรู้	ความหมาย	ช่วงคะแนนเป็นร้อยละ
4	ผลการเรียนดีเยี่ยม	80-100
3.5	ผลการเรียนดีมาก	75-79
3	ผลการเรียนดี	70-74
2.5	ผลการเรียนค่อนข้างดี	65-69
2	ผลการเรียนน่าพอใจ	60-64
1.5	ผลการเรียนพอใช้	55-59
1	ผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ	50-54
0	ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์	0-49

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้นำหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 และหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 มาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ให้สอดคล้องกับการจัดลำดับชั้นการฟังตามทฤษฎีของ Valette & Disick เพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการฟัง

ความหมายของการฟัง

การฟังเป็นทักษะที่สำคัญอย่างยิ่งในการสื่อสาร เพราะการฟังมีส่วนเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันมากที่สุด จะเห็นได้ว่าการสนทนาแต่ละครั้งนั้น ผู้ฟังจะต้องฟังข่าวสารให้เข้าใจ ไม่เช่นนั้นจะก่อให้เกิดผลเสียหายมากมาย การฟังเป็นทักษะของการรับสาร (Receptive Skill) เพื่อประมวลผลหรือแสดงปฏิกิริยาโต้กลับหรือส่งสาร (Productive Skill) นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการฟังไว้ ดังนี้

วิดโดว์สัน (Widdowson 1983 : 59-60) กล่าวถึงความแตกต่างระหว่าง “การฟัง” กับ “การได้ยิน” ดังนี้

1. การฟัง หมายถึง ความสามารถที่จะเข้าใจว่าประโยคหนึ่งประโยคใดโดยเฉพาะนั้นมีความสัมพันธ์กับประโยคอื่น ๆ ที่พูดไปแล้วอย่างไร และเข้าใจว่าประโยคดังกล่าวมีหน้าที่อย่างไรในการสื่อสาร ซึ่งการฟังแบบนี้ผู้ฟังจะเลือกจำ แต่เฉพาะข้อความที่สัมพันธ์หรือตรงกับจุดประสงค์ในการฟังเท่านั้น และจะคัดหรือไม่สนใจข้อความที่ไม่เกี่ยวข้องและไม่ต้องการทิ้งไป

2. การได้ยิน หมายถึง ความสามารถของผู้ฟัง ที่จะได้ยินหน่วยย่อยของภาษาในรูปของกระแสเสียงที่ผู้พูดเปล่งเสียงออกมา ผู้ฟังจะนำหน่วยย่อยของภาษามาผูกเข้าด้วยกันเป็นประโยคหรือข้อความ โดยอาศัยความรู้ด้านระบบเสียงและไวยากรณ์ของภาษาเพื่อทำความเข้าใจความหมายของประโยคหรือข้อความเหล่านั้น

แครชเชน (Krashen 1982 : 79-98) ได้ให้ความหมายของการฟังไว้ว่า การฟัง หมายถึง การที่ผู้ฟังได้รับตัวป้อนภาษา (input) ที่มีความหมายแก่ผู้ฟัง ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศนั้น แครชเชน (Krashen) ได้เสนอแนะว่า ผู้สอนควรจะให้ผู้เรียนได้ฟังภาษานั้นจนเกิดการรับรู้เกี่ยวกับภาษานั้นพอสมควรก่อน แล้วค่อยให้ผู้เรียนพูดภาษานั้น อย่าพยายามบังคับให้ผู้เรียนพูดภาษาที่สองหรือภาษาเป้าหมายจนกว่าจะได้รับรู้ภาษาเป้าหมายพอสมควร ซึ่งมีวิธีการหลายอย่างที่จะช่วยให้นักเรียนได้รับปัจจัยป้อนที่มีความหมาย ตัวอย่างเช่น วิธีการของ แอชเชอร์ (Asher) ที่เรียกว่า Total Physical Response (T.P.R.) คือ การที่ผู้สอนใช้คำสั่งให้นักเรียนแสดงหรือปฏิบัติตามนักเรียนจะไม่ถูกบังคับให้พูดภาษาที่สองหรือภาษาเป้าหมายจนกว่านักเรียนจะได้เข้าใจในสิ่งที่ครูพูด นอกจากนี้

การใช้คำสั่งแล้ว ครูอาจจะใช้ท่าทางหรืออุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น รูปภาพช่วยในการให้ปัจจัยป้อนที่มีความหมายแก่นักเรียน แล้วนักเรียนจะสามารถพูดได้ในที่สุด (Terrell 1982 : 121-129)

ริเวอร์ส (Rivers 1978 : 16) ได้ให้ความเห็นว่า การฟังเป็นทักษะที่สร้างความหมาย คือ เมื่อได้ยินเสียง ผู้ฟังจะอาศัยคำ การเรียงลำดับคำ และเสียงที่ได้ยินมาสร้างความหมาย

เกท จอห์นสันและมอร์โรว์ (Kathleen 1983 : 76) กล่าวถึงการฟังว่าเป็นทักษะที่ได้รับการพัฒนาแล้วโดยที่การฟังจะเกิดขึ้นเมื่อมีสัญญาณเสียงส่งไปยังสมอง สมองรับสัญญาณเสียงนั้นแล้วแปลสัญญาณออกมาเป็นข้อความที่มีความหมาย ทำให้ผู้ฟังเกิดความสนใจ ส่วนการได้ยินเป็นกระบวนการทางกายภาพ เมื่อคลื่นเสียงไปกระทบเยื่อแก้วหูและสามารถเกิดการรับรู้การสั่นสะเทือน หรือเสียง ซึ่งเรียกว่า “การได้ยินเสียง” นั้นเองจะเห็นได้ว่า การได้ยินเป็นกระบวนการขั้นต้นก่อนการฟัง กล่าวคือ การได้ยินเป็นกระบวนการรับรู้เสียงที่ผู้ฟังได้ยิน โดยไม่จำเป็นต้องเข้าใจความหมายหรือเข้าใจเสียงที่ได้ยิน แต่การฟังเป็นกระบวนการซึ่งซับซ้อนต่อเนื่อง เป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยประสบการณ์มาผสมกัน

บัสบีและ เมเจอร์ส (Busby and Majors 1987 : 25) ได้อธิบายเกี่ยวกับการฟังว่า การฟังหมายถึง กระบวนการของการรับรู้ การให้ความสนใจ และการตีความข้อมูลหรือตัวป้อนภาษาที่รับทางโสต การรับตัวป้อนภาษานี้เกิดขึ้นโดยตั้งใจ เมื่อรับตัวป้อนภาษาเข้ามาแล้วมีการวิเคราะห์เนื้อหาสาระตลอดจนแหล่งที่มาของตัวป้อนภาษานั้น

รอสท์ (Rost 1991 : 30) ได้กล่าวถึง การฟังว่า การฟัง หมายถึง ความสามารถในการตีความสิ่งที่ฟัง โดยการพิจารณาจากตัวชี้แนะทางภาษา (clue) มากกว่าที่จะเน้นการจับคู่เสียงกับความหมาย

คุก (Cook 1991 : 62) เป็นอีกคนหนึ่งที่ได้ให้ความหมายการฟังไว้ว่า การฟัง หมายถึง ความสามารถในการตีความสารที่ได้รับการตีความมีลักษณะคล้ายกับการที่นักถอดรหัส (Cryptographer) ทำการถอดรหัสจากข้อมูลที่ได้รับ ทั้ง ๆ ที่ไม่รู้รหัสมาก่อน

อันเดอร์วูด (Underwood 1993 : 1) ได้ให้ความหมายของการฟังไว้ว่า การฟัง หมายถึง การที่ผู้ฟังให้ความสนใจและความพยายามเพื่อการเข้าใจความหมายของสิ่งที่ฟัง รวมทั้งความพยายามที่จะเข้าใจความหมายตามวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสารด้วย

จากแนวคิดเกี่ยวกับความหมายของการฟัง สรุปได้ว่า การฟัง หมายถึง การปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง บอกความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟังตรงตามความหมาย ตอบคำถามจากการฟัง บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ โกสัตัวหรือกิจกรรมต่างๆ ตามแบบที่ฟัง จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของตามสิ่งที่ฟัง

การพัฒนาการฟัง

ฮิกกินส์ (Higgins 1978, อ้างถึงใน รัตนา มหากุศล 2539 : 16) ได้กล่าวถึงลำดับขั้นการพัฒนาการฟังไว้ 6 ขั้นดังนี้ คือ

1. ขั้นการรับรู้ ผู้ฟังจะบอกได้ว่ากำลังได้ยินเสียงในภาษาใด
2. ขั้นบันทึกความจำระยะสั้น ผู้ฟังจะจดจำเสียงที่ได้ยินเหล่านั้นไว้ โดยยังไม่ทราบความหมายใด ๆ
3. ขั้นเข้าใจความหมายของคำ ผู้ฟังจะจำแนกหน่วยเสียงที่ได้ยินและทราบความหมายของคำแต่ละคำที่ได้ยิน
4. ขั้นเข้าใจสัมพันธ์ทางไวยากรณ์ ผู้ฟังจะวิเคราะห์โครงสร้างทางภาษาของหน่วยเสียงที่ได้ยิน และเข้าใจความสัมพันธ์ของหน่วยต่างๆ ทางภาษาของโครงสร้างนั้นๆ คำใดทำหน้าที่อย่างไรในประโยค การเน้นเสียง การยกระดับเสียงในประโยค เป็นต้น
5. ขั้นอ้างอิง ผู้ฟังจะนำโครงสร้างทางภาษาของเสียงที่ได้ยินนั้นมาสัมพันธ์กับความรู้อะไรและประสบการณ์เดิม ตลอดจนสภาพแวดล้อมขณะที่ฟัง
6. ขั้นสรุปความหมาย ผู้ฟังจะวินิจฉัยความหมาย และทำความเข้าใจข้อความที่ได้ยินทั้งหมดแล้วจดจำความหมายนั้นๆ ไว้ เพื่อการฟังในลำดับต่อไป

นอกจากนี้ แวลเลท (Valette 1977 : 141-142) ได้แบ่งพฤติกรรมการฟังออกเป็น 5 ระดับคือ

1. ระดับกลไก (Mechanical Skill) เป็นระดับที่ผู้เรียนได้ยินความแตกต่างของภาษาต่างประเทศ แต่ไม่จำเป็นต้องรู้ความหมายของสิ่งที่ได้ยิน
2. ระดับความรู้ (Knowledge) เป็นระดับที่ผู้เรียนเข้าใจถึงความหมายของคำและประโยคที่ให้เรียนไปแล้ว สามารถปฏิบัติตามคำสั่งอย่างง่าย ๆ ได้ และจับคู่ประโยคที่ได้ยินกับรูปภาพได้
3. ระดับถ่ายโอน (Transfer) เป็นระดับที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างเสียง คำศัพท์ และ โครงสร้างที่ได้เรียนไปแล้ว สามารถตอบคำถามหรือเลือกคำตอบที่เหมาะสมกับคำถาม และสามารถเข้าใจข้อความที่ยาวมากกว่าหนึ่งประโยค
4. ระดับสื่อสาร (Communication) เป็นระดับที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจคำสั่ง คำอธิบาย สามารถเข้าใจข้อความที่ได้ยินแม้มีคำที่ไม่รู้ความหมายแทรกอยู่ และสามารถเติมข้อความที่ไม่เคยได้ยินมาก่อน สามารถที่จะฟังข้อความที่พูดด้วยความเร็วปกติของเจ้าของภาษาได้ เช่น คำพูดในบทละคร ภาพยนตร์ วิทยุ หรือรายการโทรทัศน์

5. ระดับวิพากษ์วิจารณ์ (Criticism) เป็นระดับที่ผู้ฟังสามารถวิเคราะห์ระดับของข้อความ ข่าวสาร เห็นความแตกต่างของรูปแบบภาษาพูดโดยตรง และเข้าใจความหมายโดยนัย สามารถประเมินความรู้สึก อารมณ์ ความมุ่งหมายของผู้พูดจากน้ำหนักรองคำประโยคที่เน้น และจากน้ำเสียงได้ในการพัฒนาการฟัง จนถึงขั้นเกิดความเข้าใจและวิเคราะห์ได้นั้น ต้องผ่านขั้นตอนของการจดจำเสียง จำแนกเสียงของคำหรือกลุ่มคำได้ ทราบตำแหน่งของคำที่ใช้ในประโยคและฝึกมาแล้วอย่างเพียงพอจึงจะสามารถคัดเลือกองค์ประกอบทางภาษาที่จำเป็นมาสัมพันธ์กับความรู้เดิม และแปลความได้ การแปลความที่ถูกต้องจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อมีความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม และสภาพแวดล้อมขณะฟัง

ขั้นตอนในการสอนฟัง

การที่จะพัฒนาการสอนฟังให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนจะต้องเข้าใจลำดับขั้นของการฟัง ดังต่อไปนี้

เกรม เบตและจิน เอ็ดเวิร์ด (Graeme Beals and Jean Edwards 2003 : 63-73) ได้เสนอขั้นตอนในการสอนทักษะการฟังไว้ 3 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นก่อนการฟัง (Pre – listening Stage) เป็นขั้นเตรียมให้ผู้เรียนมีความต้องการหรือมีความพร้อมที่จะฟัง โดยการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจใคร่รู้ในเนื้อหา และเกิดความกระตือรือร้นที่จะฟัง ครูควรใช้กิจกรรมที่ท้าทาย อาจใช้วิธีระดมสมอง คาดการณ์ล่วงหน้าว่าจะได้รับรู้อะไรบ้าง โดยพิจารณาจากหัวข้อเรื่อง จากรูปภาพ แผนภูมิประกอบบทฟัง แล้วให้ผู้เรียนบอกว่าคุณมีความรู้ในเรื่องที่จะฟังอย่างไร และต้องการรู้อะไรเพิ่มขึ้น โดยครูอาจให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่จะฟัง เป็นการให้แนวคิดกว้าง ๆ ของบทฟัง เช่น ก่อนการฟังบทสนทนาที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคลสองคนกำลังปรึกษาหารือกันถึงคุณลักษณะของบุคคลที่จะมาทำงานตำแหน่งเลขานุการ ครูอาจให้ผู้เรียนระดมสมองเพื่อหาคำตอบว่าเลขานุการควรเป็นคนอย่างไร แล้วจึงให้ผู้เรียนฟังบทสนทนา การให้ผู้เรียนคาดคะเนว่าจะได้ฟังอะไร การทำนายเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่จะได้ฟัง ก็เป็นวิธีที่ทำให้ผู้เรียนมีความคิดกว้างไกล และสร้างความตื่นเต้นให้กับผู้เรียนในขั้นการฟัง (While – listening stage) กล่าวคือ ผู้เรียนเกิดความสงสัยใคร่รู้ว่าเรื่องที่ตนทำนายกับเรื่องที่จะได้ฟัง นั้นตรงกันหรือไม่ เป็นต้น การเตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมในการรับสารนั้น คือ การให้ผู้เรียนมีความรู้พอสมควรเกี่ยวกับเรื่องที่ฟัง หรือเตรียมเนื้อหาให้ผู้เรียนนั่นเอง ถ้าไม่แน่ใจว่าผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะฟังหรือไม่ ครูอาจถามคำถามซึ่งนำไปสู่บทเรียน หรืออาจเล่าเรื่องย่อให้ผู้เรียนฟัง นอกจากนี้ครูต้องเตรียมผู้เรียนให้รู้ความหมายของคำศัพท์สำคัญ ๆ ที่จะพบในบทฟัง ตลอดจน โครงสร้างทางภาษาต่าง ๆ เพื่อที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจข้อมูลหรือสารที่ได้ฟังอย่างถูกต้อง

2. ขั้นการฟัง (While – listening Stage) เป็นขั้นที่ผู้เรียนหรือผู้ฟังทำกิจกรรมการฟังหรือแบบฝึกหัดด้วยตนเอง โดยใช้กลยุทธ์หลากหลายให้เหมาะสมกับจุดประสงค์การฟัง การสอนในขั้นนี้มุ่งให้ผู้เรียนสื่อความหมายจากการฟัง ดังนั้น ก่อนฟังผู้เรียนควรจะได้ทราบว่า จุดมุ่งหมายในการฟังคืออะไร เพื่อผู้เรียนจะได้มีเหตุผลในการฟัง และจะได้กำหนดกลยุทธ์ในการฟังได้ถูกต้อง จากนั้นให้ ผู้เรียนหาข้อมูลต่าง ๆ ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ได้แก่

ฟังเพื่อตรวจสอบข้อความตามรูปภาพ

ฟังเพื่อเลือกภาพตามเค้าโครงเรื่อง

ฟังเพื่อเรียงลำดับรูปภาพตามบทฟัง

ฟังเพื่อต่อเติมภาพให้สมบูรณ์

ฟังเพื่อตรวจสอบข้อความ ถูก / ผิด ตามบทฟัง

ฟังเพื่อเติมคำลงในช่องว่างให้สมบูรณ์

ฟังเพื่อหาข้อความสำคัญ

ฟังเพื่อปฏิบัติตามคำแนะนำหรือขั้นตอนการทำงาน

หลังจากที่ผู้เรียนทำกิจกรรมตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมแล้ว ครูควรให้ผลย้อนกลับทันที เพื่อให้ผู้เรียนทราบถึงผลสัมฤทธิ์ของภาระงานที่ผู้เรียนทำ ผู้เรียนจะได้รู้ว่าตนเข้าใจสิ่งที่ฟังถูกต้องมากน้อยเพียงใด ซึ่งส่วนใหญ่จะใช้การอภิปรายข้อผิดพลาดของผู้เรียน โดยครูต้องอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจข้อผิดพลาดของตนด้วย

3. ขั้นหลังการฟัง (Post – listening Stage) เป็นขั้นที่ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้จากการฟังมาทำกิจกรรมต่อเนื่อง ซึ่งรวมถึงการใช้ทักษะสัมพันธ์อื่น ๆ ฝึกให้ผู้เรียนนำข้อมูลที่ได้จากการฟังมาผสมผสานกับความรู้ความคิดเห็นของตนเพื่อนำไปใช้ในการทำกิจกรรมอื่น ๆ ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้เช่น การแสดงบทบาทสมมุติ การอภิปราย การแก้ปัญหา หรืออาจจะเป็นกิจกรรมการถ่ายโอน การเขียน เช่น

การเติมแผนภูมิหรือแบบฟอร์มให้สมบูรณ์

การย่อความ

การเขียนจดหมาย เป็นต้น

อันเดอร์วูด (Underwood 1989 : 30) กล่าวถึงปัญหาการฟังว่าผู้เรียนควรได้มีโอกาสรู้ว่าตนจะได้ฟังอะไร และต้องเตรียมข้อมูลใดบ้างในการฟัง มิฉะนั้นแล้วจะเป็นความไม่ยุติธรรมสำหรับผู้เรียนในการที่จะได้รับฟังเนื้อหาหรือทดสอบฟังทันที โดยที่ไม่มีความรู้พื้นฐานในเรื่องที่จะฟัง ดังนั้นอันเดอร์วูด จึงเสนอขั้นการฟังเป็น 3 ขั้น ดังนี้

1. **ขั้นก่อนการฟัง (Pre – listening stage)** เป็นขั้นแรกของการสอนฟัง ซึ่งเป็นการเตรียมการฟังต่างๆ ไปหรือเป็นการเตรียมภาระงานสำหรับการฟัง ในชีวิตจริงฟังมีความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่ จะฟังหรือคาดหวังได้ว่าจะได้ฟังสิ่งใดจากผู้พูดในการสอนขั้นนี้จะสามารถช่วยให้ผู้เรียนมี ผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังสูงและมีความเชื่อมั่นด้านการฟังมากขึ้น ซึ่งครูผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมได้ แตกต่างกัน เมื่อครูจัดการแผนการสอนต้องมีการกำหนดเวลาสำหรับการสอนขั้นนี้และต้องเป็นการ สอนกิจกรรมอย่างไม่มีรับแรง โดยที่ครูผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการสอนได้ดังนี้

1. ครูเสนอหรือให้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสิ่งที่ จะฟัง
2. ผู้เรียนอ่านเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ จะฟัง
3. ผู้เรียนดูรูปภาพหรือแผนภูมิแล้วเติมให้สมบูรณ์
4. การอภิปรายเกี่ยวกับหัวข้อหรือสถานการณ์ที่ จะฟัง
5. ถาม – ตอบ เกี่ยวกับสิ่งที่ จะฟัง
6. ทำแบบฝึกก่อนฟัง

2. **ขั้นการฟัง (While – listening stage)** กิจกรรมในขั้นการสอนนี้ คือ สิ่งที่ผู้เรียน ได้รับคำสั่งให้กระทำในขณะที่กำลังฟังเนื้อหา โดยมีการฟังเพื่อความเข้าใจเข้ามาเกี่ยวข้อง จุดประสงค์การฟังขั้นนี้เพื่อช่วยเหลือให้ผู้เรียน ได้พัฒนาทักษะการฟังของผู้เรียนที่จะทำความเข้าใจ ภาษาพูด

3. **ขั้นหลังการฟัง (Post – listening stage)** กิจกรรมขั้นนี้เป็นการรวบรวมงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับเนื้อหาที่ใช้ในการฟังหลังจากการฟังเสร็จสมบูรณ์แล้ว กิจกรรมบางอย่างขยายต่อ จากขั้นก่อนการฟัง และขั้นการฟังหรือบางครั้งเกี่ยวข้องเฉพาะเนื้อหาที่ใช้ฟังเท่านั้นรูปแบบ กิจกรรมส่วนใหญ่ในขั้นนี้จะเป็นการตอบคำถามที่มีตัวเลือกหรือคำถามที่ขึ้นอยู่กับเนื้อหาที่ใช้พูด แบบฝึกหัดประเภทนี้แทบจะเป็นงานประเภทเดียวที่ใช้ในการฟัง ข้อทดสอบฟังส่วนมากจะมี รูปแบบเช่นนี้ อย่างไรก็ตามถือเป็นกิจกรรมที่ยากและขึ้นอยู่กับความสามารถในการฟังของนักเรียน และขึ้นอยู่กับทักษะการอ่าน (อ่านและทำความเข้าใจคำถาม) ทักษะเขียน (เขียนตอบคำถาม) และ ความจำ(จำสิ่งที่ฟังได้นานพอที่จะผลิตคำตอบได้หรือไม่)

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการฟังสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา

การสอนฟังมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียน ได้เข้าใจต่อการสื่อความหมายและสามารถปฏิบัติ ตามได้ มีความรู้เข้าใจเรื่องราว สามารถวิเคราะห์และพยายามสอดแทรกมารยาทที่ดีในการฟัง และความสนุกสนานเพลิดเพลินในการฟัง

กิจกรรมก่อนการสอนฟัง

1. การใช้รูปภาพ
 - 1.1 จับคำกับรูปภาพ
 - 1.2 อภิปรายเกี่ยวกับภาพที่เห็นแล้วเขียน/พูดระดมความคิด
2. เสนอคำศัพท์ใหม่โดยใช้วิธีการ
 - 2.1 ใช้รูปภาพกับบัตรคำศัพท์
 - 2.2 แสดงอาการหรือท่าทางประกอบกับคำศัพท์นั้นๆ
3. ทบทวนคำศัพท์ที่เรียนมาแล้ว
 - 3.1 จัดทำรายการคำศัพท์ที่เรียนมาแล้วทำแบบฝึกหัด
4. อ่านก่อนฟัง
 - 4.1 อ่านคำถามก่อนฟัง
 - 4.2 อ่านย่อหน้าสั้นๆ เกี่ยวกับเนื้อหาที่จะฟังก่อน

กิจกรรมระหว่างการสอนฟัง

การจัดกิจกรรมระหว่างการสอนฟังเป็นสิ่งสำคัญ ผู้สอนควรมุ่งเน้นให้นักเรียนได้ฝึกการฟังให้มาก ไม่ควรให้ผู้เรียนเขียนมากนักเพราะจะทำให้การฟังของนักเรียนขาดความเข้าใจที่สมบูรณ์ กิจกรรมที่น่าจะนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมระหว่างฟัง ได้แก่

1. กากบาทรูปภาพ (Checking Things in a Picture) มีขั้นตอนดังนี้
 - 1.1 แจกภาพให้นักเรียนคนละ 1 ภาพ
 - 1.2 ผู้สอนอ่านข้อความ นักเรียนดูภาพของตน (Listening and Look)
 - 1.3 นักเรียนทำเครื่องหมายลงบนบริเวณภาพที่ไม่ตรงกับความจริง
2. เรียงรูปภาพ (Putting Pictures in Order) มีขั้นตอนดังนี้
 - 2.1 ผู้เรียนมีรูปภาพคนละ 1 ชุด
 - 2.2 ผู้สอนอ่านข้อความ
 - 2.3 ผู้เรียนเรียงภาพที่กล่าวถึง โดยเขียนหมายเลขใต้ภาพ
3. เลือกรูปภาพที่บรรยาย (Choosing a Picture) มีขั้นตอนดังนี้
 - 3.1 ผู้เรียนมีรูปภาพคน หรือสถานที่
 - 3.2 ผู้สอนอ่านบรรยายภาพคน หรือสถานที่
 - 3.3 ผู้เรียนเขียนชื่อคน หรือสถานที่ตามที่คุณสอนบรรยาย

4. เติมข้อความให้สมบูรณ์(Completing Grids and Charts) มีขั้นตอนดังนี้

4.1 การเติมชื่อบุคคลใน Family Tree

4.2 การเติมข้อมูลลงในตาราง

5. เดาและคาดการณ์(Guessing and Predicting) มีขั้นตอนดังนี้

5.1 ผู้เรียนฟังเรื่องจากเทปบันทึกเสียงหรือวีดิทัศน์

5.2 ผู้เรียนตั้งสมมติฐานหรือเดาเรื่อง โดยมีคำถาม

What will happen next?

What is going on?

What do you think will happen next?

6. การเขียนเส้นทาง / ทิศทาง (Following a Route) มีขั้นตอนดังนี้

6.1 นักเรียนฟังเกี่ยวกับการบอกทิศทางจากเทปหรือผู้สอน

6.2 นักเรียนลากเส้นทางบนแผนผังหรือแผนที่

7. การตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response / TPR) เป็นกิจกรรมการสอนภาษาที่มุ่งกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบสนอง (แสดงท่าทาง) เมื่อได้ยิน ได้ฟังภาษาหรือผู้สอนเป็นผู้พูดแล้วให้ผู้เรียนแสดงท่าทางประกอบกิจกรรม

กิจกรรมขณะสอนทักษะการฟังที่ผู้สอนสามารถจัดเพิ่มเติม

1. ฟังแล้วพูดตาม (Listen and Repeat)

2. ฟังแล้วเปรียบเทียบ (Listen and Compare)

3. ฟังแล้วเติมคำในช่องว่าง (Listen and Fill in Gaps)

4. ฟังแล้วหาข้อผิดพลาด (Listen and Find Mistake)

5. ฟังแล้วทำเครื่องหมาย (Listen and Tick)

6. ฟังแล้ววาดภาพ (Listen and Draw)

7. ฟังแล้วจับคู่(Listen and Match)

8. ฟังแล้วหาข้อแตกต่าง (Listen and Find Difference)

9. ฟังแล้วแสดงท่าทาง (Listen and Act Out)

10. ฟังแล้วทำตาม (Listen and Follow Instructions)

กิจกรรมหลังการฟัง

กิจกรรมหลังการฟังเป็นกิจกรรมที่มีจุดประสงค์เพื่อเป็นการฝึกการใช้ภาษา กิจกรรมที่นิยมปฏิบัติหลังการฟัง ได้แก่

1. การตอบคำถาม อาจเป็นแบบปลายเปิดหรือเลือกตอบ
2. การแสดงบทบาทสมมติ
3. กิจกรรมการแก้ปัญหาและกิจกรรมการตัดสินใจของผู้เรียน โดยอาศัยข้อมูลจาก

เรื่องที่ฟัง

4. การอภิปรายเกี่ยวกับอารมณ์และเจตคติของผู้พูด
5. การเขียนตามคำบอก Dictation โดยเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินการ

เช่น

- 5.1 ผู้เรียนเป็นผู้อ่านเรื่อง
- 5.2 ผู้เรียนควบคุมความเร็ว / ช้า
- 5.3 ผู้เรียนเป็นผู้ผลิตเรื่อง
- 5.4 ผู้เรียนเป็นผู้ตรวจสอบ / แก้ไขเรื่องที่เพื่อนผลิตขึ้น

(กลุ่มส่งเสริมการเรียนการสอนและประเมินผล สำนักวิชาการและมาตรฐาน

การศึกษา 2552 : 100 – 102)

การทดสอบการฟัง

การประเมินผลความสามารถในการฟังของนักเรียนถือเป็นขั้นตอนสุดท้ายในกระบวนการเรียนการสอน เพื่อที่จะได้ทราบว่าความสามารถในการฟังของนักเรียนมีความก้าวหน้าไปมากเพียงใด บรรลุจุดประสงค์ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ จึงจำเป็นต้องมีการทดสอบเพื่อประเมินผลความสามารถในการฟังดังกล่าว ได้มีผู้ให้แนวคิดในการทดสอบการฟังไว้ดังนี้

Harris (1981 : 32-49) ได้แบ่งลักษณะของการทดสอบการฟังไว้ดังนี้คือ

1. การทดสอบการจำ แยกเสียง (Test of sound discrimination) ซึ่งแบ่งออกเป็น
 - 1.1 การจำ แยกเสียงคำ ที่แตกต่างกัน (Word sets in isolation)
 - 1.2 การจำ แยกเสียงคำ ในบริบท (Words in context)
2. การทดสอบความเข้าใจในการฟัง (Test of auditory comprehension) แบ่งออกเป็น
 - 2.1 การฟังแล้วปฏิบัติตามคำ สั่ง Directions requiring action responses)
 - 2.2 การตอบคำ ถามและให้ความเห็น (Questions and statements)

2.3 การฟังบทสนทนาแล้วตอบคำถาม (Dialogues)

2.4 การฟังคำบรรยายแล้วตอบคำถาม (Lectures)

Valette และ Disick (1972 : 143-148) ได้เสนอแนวทางการทดสอบการฟังตามระดับหรือชั้นของการฟังไว้ดังนี้

1. การทดสอบการฟังขั้นกลไก เช่น ให้นักเรียนจำ แยกเสียงที่แตกต่าง ให้ฟังประโยคแล้วบอกว่ามีระดับเสียงเหมือนตัวอย่างที่กำ หนดให้หรือไม่ ให้ฟังแล้วบอกว่าลงเสียงหนักที่พยางค์ใด

2. การทดสอบการฟังขั้นความรู้ เช่น ฟังแล้วปฏิบัติตามคำ สั่งที่ใช้คำ ศัพท์ที่เรียนมาแล้ว ให้นักเรียนดูรูปภาพแล้วบอกว่าตรงกับรูปภาพใด ให้นักเรียนฟังภาษาอังกฤษแล้วเลือกความหมายว่าตรงกับภาษานักเรียนในข้อใด

3. การทดสอบการฟังขั้นถ่ายโอน เช่น ให้ฟังประโยคแล้วถามว่าเป็นเหตุการณ์ปัจจุบันหรืออนาคต ให้ฟังประโยคคำถามแล้วเลือกคำตอบ จากตัวเลือกที่กำ หนดให้ ให้เลือกข้อความที่เหมาะสมไปเติมลงในประโยคให้ได้ใจความสมบูรณ์ ให้นักเรียนวาดภาพตามคำ สั่งที่ได้ยิน ให้นักเรียนฟังข้อความสั้นๆ แล้วตอบว่าประโยคที่กำ หนดให้ถูกหรือผิด

4. การทดสอบการฟังขั้นสื่อสาร ในขั้นนี้นักเรียนต้องเข้าใจข้อความที่ไม่คุ้นเคยเช่น เมื่อ นักเรียนฟังข้อความสั้นๆ แล้วสามารถตอบคำถามปากเปล่าหรือเขียนตอบสั้นๆ ได้ อาจจะเป็นข้อความเกี่ยวกับการรายงานอากาศ ข่าว สุนทรพจน์ เรื่องข่า ชัน เป็นต้น หรือสามารถสรุปเรื่องที่ได้ยินได้ฟังคำพูดเร็วๆ เกี่ยวกับการบรรยายรูปภาพหรือข้อเท็จจริงต่างๆ ได้เข้าใจ

5. การทดสอบการฟังขั้นวิเคราะห์วิจารณ์ เช่น นักเรียนฟังข้อความหรือบทสนทนาแล้วสามารถบอกได้ว่าประโยคที่กำ หนดให้ นั้นเป็นความจริงตามที่ได้ยินหรือไม่ ซึ่งคำถามอาจจะเป็น จำนวนบุคคลที่สนทนา หัวข้อเรื่องที่สนทนา ความคิดเห็นของผู้พูด สถานที่ เจตคติ ความรู้สึก ความตั้งใจ เป็นต้น หรือเมื่อฟังแล้วสามารถบอกได้ว่าภาษาที่ใช้เป็นรูปแบบภาษาที่เป็นทางการหรือไม่ เป็นทางการ หรือภาษาตลาด หรือภาษาที่หยาบคาย เป็นต้น

ดังนั้นเมื่อจุดประสงค์การฟังได้แก่ การพัฒนาการฟัง ครูผู้สอนต้องเลือกกิจกรรมชั้นการฟังอย่างระมัดระวัง กิจกรรมจะไม่ใช้การทดสอบหรือสอนความเข้าใจของผู้เรียนเพียงแค่ผลิตคำตอบถูก / ผิดเท่านั้น แต่ควรเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนอย่างกระตือรือร้น และเพื่อช่วยเหลือผู้ฟังที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาให้สามารถปรับทักษะที่เคยใช้เมื่อฟังภาษาของตนเองไปใช้ในการฟังภาษาที่สอง ซึ่งกิจกรรมการฟังนั้นต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกการทำนาย การจับคู่และการตีความด้วย กิจกรรมชั้นการฟังควรเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจเพื่อที่ผู้เรียนจะได้รู้สึกอยากฟังและทำกิจกรรม ความน่าสนใจของกิจกรรมอาจมาจากหัวข้อที่เกี่ยวกับเนื้อหาที่จะใช้ฟังและเนื้อหาที่ใช้ในการฟัง

ต้องเป็นเนื้อหาที่ตรงกับความสนใจของผู้เรียน นอกจากนี้ความสนใจและความพอใจของผู้เรียนถือเป็นส่วนหนึ่งของความน่าสนใจของกิจกรรมการฟังเพราะธรรมชาติของมนุษย์ชอบความเป็นปริศนาหรือชอบแก้ไขปัญหา ซึ่งสิ่งเหล่านี้ถือเป็นเหตุผลสำหรับการเลือกรูปแบบกิจกรรม และที่สำคัญกิจกรรมที่จัดขึ้นต้องไม่ยาวและยากเกินไป ไม่เป็นกิจกรรมที่ทำซ้ำแล้วซ้ำอีก

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ปัจจุบันการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (communicative approach) มีบทบาทอย่างมากในการจัดการเรียนการสอน การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันได้ ซึ่งนอกจากผู้เรียนจะต้องมีความรู้เรื่องไวยากรณ์หรือกฎเกณฑ์ทางภาษาแล้ว ผู้เรียนต้องมีความรู้ในสิ่งที่อยู่นอกเหนือจากกฎเกณฑ์ของภาษา เช่น บทบาททางสังคม (กนกมนต์ คงสะอาด 2533 : 6) ซึ่งลิตเติลวูด (Littlewood 1990 : 22) ให้ความเห็นว่า แนวความคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมิได้ปฏิเสธแนวความคิดของวิธีการเรียนการสอนแบบเน้น โครงสร้างเสียทีเดียวเพียงแต่ขยายขอบเขตของวัตถุประสงค์ออกไป โดยเน้นการที่ผู้เรียนสามารถฝึกฝนสิ่งที่ตนเองได้รับ กับสถานการณ์ที่ต้องสื่อสาร ได้ตอบจริงๆ

การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในระยะเวลาที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่า นักภาษาศาสตร์และครูผู้สอนภาษาได้พยายามศึกษาและค้นคว้าหาวิธีการสอนต่างๆ เพื่อนำ มาใช้ในการสอนหรือปรับปรุงการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นประมาณปี ค.ศ. 1970 การสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารเริ่ม ได้รับความนิยมในประเทศอังกฤษ เนื่องจากเป็นแนวการสอนที่เน้นความหมายมากกว่ารูปแบบหรือ โครงสร้างทางภาษา รูปแบบหรือ โครงสร้างของภาษาเป็นเพียงเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้พูดสามารถสื่อหน้าที่ของภาษาได้ตามต้องการ ฮาลลิเคย์ (ฮ้างถึง ในวิสาข์ จิตวัตร์ 2528 : 47) กล่าวว่าภาษามีหน้าที่ต่างๆ เช่น ใช้ในการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ใช้แสดงความรู้สึกของตนเอง ใช้เพื่อให้ข้อมูลต่างๆ หรือใช้เพื่อสร้างจินตนาการ เป็นต้น

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีแนวคิดพื้นฐานมาจากแนวคิดที่ว่า ภาษาคือเครื่องมือในการสื่อสาร ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนจึงมีเป้าหมายให้ผู้เรียนมีสมรรถภาพในการนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้ ซึ่งประกอบด้วยความสามารถหลัก 4 ด้าน ที่ผู้สอนควรจะสอนให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสาร

ไฮมส์ (Hymes 1981 : 5) ได้ให้ความหมายของ “สมรรถวิสัยในการสื่อสาร” ว่าเป็นความสามารถในการใช้ภาษาหรือตีความภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมเมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม โดยเป็นความสามารถที่จะรู้ได้ว่าเมื่อไรควรพูด ควรพูดอะไร กับใคร ที่ไหน และใน

ลักษณะอย่างไร ซึ่งความสามารถเหล่านี้เป็นความสามารถที่เจ้าของภาษามีอยู่ จึงสามารถที่จะเลือกใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามกฎเกณฑ์ไวยากรณ์และเหมาะสมกับสถานการณ์ แต่สำหรับผู้เรียนที่เรียนภาษาต่างประเทศเป็นภาษาที่สองนั้น ควรเน้นที่ประสิทธิภาพในการสื่อสารมากกว่าซึ่งสอดคล้องกับ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535 ก : 109) ที่กล่าวว่าจุดมุ่งหมายของวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารนั้นมุ่งให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับสภาพสังคม

สรุปได้ว่า การเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนและให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา โดยมีการเรียนการสอนที่เน้นการทำกิจกรรมเพื่อฝึกการใช้ภาษาที่ใกล้เคียงสถานการณ์จริงให้มากที่สุด เป็นกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาอย่างมีความหมาย เปิดโอกาสให้นักเรียนมีการฝึกใช้ภาษา ที่จะทำให้นักเรียนมีประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนอกชั้นเรียน

เทคนิคการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการสอนภาษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน

มอร์โรว์ (Morrow 1981 : 59 – 66) ได้เสนอหลักการที่ควรคำนึงถึงในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ 5 ประการดังนี้

1. การที่รู้ว่าตนกำลังทำอะไร (Know what you are doing) การเรียนต้องมีจุดประสงค์ที่แน่นอน เป็นสิ่งที่นักเรียนต้องการเรียนรู้ในภาษาต่างประเทศนั้นๆ เช่น การอ่านคำแนะนำการเขียนจดหมาย หรือแม้แต่การฝึกกระสวนประโยคก็สามารถจัดอยู่ในมิติของการสื่อสารได้ถ้าตอบได้ว่าทำไมจึงทำและสามารถนำไปเชื่อมโยงกับกิจกรรมการสื่อสารได้

2. ขบวนการโดยรวมสำคัญกว่าส่วนย่อย (The whole is more important than the sum of the parts) สถานการณ์การใช้ภาษาในชีวิตจริงจำเป็นต้องใช้ทักษะต่างๆ หลายด้าน ดังนั้นในการสอนภาษาควรให้ผู้เรียนฝึกกิจกรรม โดยใช้ทักษะรวม หรือทักษะสัมพันธ์

3. กระบวนการในการสื่อสารมีความสำคัญเท่ากับรูปแบบของภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร (The processes are as important as the form) การพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาต่างประเทศนั้น จำเป็นต้องให้ผู้เรียนได้ฝึกกิจกรรมโดยใช้สถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับการสื่อสารที่แท้จริง และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกใช้ข้อความที่เหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์นั้นๆ

4. การเรียนรู้ได้มาจากการปฏิบัติ (To learn it, do it) ในการเรียนรู้ภาษานั้นครูควรให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมการสื่อสารในสถานการณ์จริง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยตนเอง

5. ความผิดพลาดไม่ทำให้การสื่อสารล้มเหลวเสมอไป (Mistakes are not always a mistake) ความผิดพลาดในการใช้ภาษาย่อมเกิดขึ้นได้ แต่ไม่จำเป็นต้องได้รับการแก้ไขเสมอการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในความสัมพันธ์กับการใช้ภาษา เมื่อผู้เรียนยังสามารถสื่อสารกันได้ ครูไม่ควรทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าข้อผิดพลาดของตนเป็นความผิดร้ายแรง เพื่อสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาของผู้เรียน และกระตุ้นให้ผู้เรียนได้แสดงออก

คาเนล และ สเวน (Canale and Swain 1980 : 1) ให้แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถวิสัยในการสื่อสารที่ผู้เรียนจำเป็นต้องมีในด้านต่างๆ ดังนี้

1. ความสามารถในการใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์หรือหลักไวยากรณ์ (Grammatical Competence) กล่าวคือ ผู้เรียนต้องมีความรู้เกี่ยวกับระบบเสียง ศัพท์ ไวยากรณ์ รู้ว่าประโยคใดถูก / ผิดตามหลักไวยากรณ์และสามารถใช้และแก้ประโยคนั้นๆ ให้ถูกต้องได้

2. ความสามารถทางภาษาศาสตร์เชิงสังคม (Sociolinguistic Competence) คือ สามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามระเบียบปฏิบัติของสังคม ซึ่งได้แก่ความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางสังคม วัฒนธรรม สภาพทางสังคมและบทบาททางสังคมของบุคคล โดยสามารถเลือกใช้ภาษาให้ถูกต้องและเหมาะสมกับบุคคลและโอกาสต่างๆ ได้

3. ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ของข้อความ (Discourse Competence) คือ มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ระเบียบวิธีของความสัมพันธ์ระหว่างประโยค โดยใช้ความรู้ทางไวยากรณ์และความสามารถในการเชื่อมโยงความหมายทางภาษาให้เข้ากันได้อย่างถูกต้อง

4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic Competence) คือ มีความรู้เกี่ยวกับการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ตลอดจนการใช้กริยาท่าทาง สีหน้า และน้ำเสียงในการสื่อความหมาย ซึ่งแสดงออกได้ทั้งทางคำพูด และไม่ใช้คำพูด

ซาวิยอง (Savignon. 1983:36 – 38) กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของแนวการสอนเพื่อการสื่อสารที่สำคัญ คือ สร้างความสามารถในการสื่อสาร (Communicative Competence) ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. ความสามารถด้านกฎเกณฑ์และโครงสร้างของภาษา (Linguistic or Grammatical Competence) คือความสามารถที่เกี่ยวกับศัพท์ หน่วยคำ โครงสร้าง หรือไวยากรณ์และการออกเสียง ผู้ที่เรียนภาษาควรรู้ ความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์และโครงสร้างภาษาไปใช้ในการพูดติดต่อสื่อสารได้

2. ความสามารถด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม (Sociolinguistic Competence) คือความสามารถในการใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมตามกฎเกณฑ์ทางสังคมและวัฒนธรรม เช่น รู้ว่าควรพูดอย่างไร ในสถานการณ์อย่างไร โดยคำนึงถึงบทบาทของตนเองและผู้ร่วมสนทนา จุดประสงค์ของการปฏิสัมพันธ์ตลอดจนกฎเกณฑ์ที่เป็นที่ยอมรับในสังคมนั้น

3. ความสามารถด้านความสัมพันธ์ของข้อความ (Discourse Competence) คือความสามารถในการวิเคราะห์ตีความ ความสัมพันธ์ระหว่างประโยคต่างๆ สามารถเชื่อมโยงความหมายและโครงสร้างไวยากรณ์เพื่อพูดหรือเขียนสิ่งต่าง ๆ ที่ต่อเนื่องและมีความหมายที่สัมพันธ์กัน เช่น การเล่าเรื่อง การเขียนจดหมายธุรกิจ หรือวิธีการทำ สิ่งต่าง ๆ เป็นต้น

4. ความสามารถด้านการใช้กลยุทธ์ในการสื่อความหมาย (Strategic Competence) คือความสามารถในการใช้กลยุทธ์ต่างๆ เช่น การถอดความ การพูดซ้ำ การพูดอ้อมๆ หรือ การเดาเพื่อช่วยในการสื่อความหมาย เมื่อเกิดความไม่เข้าใจในการสื่อสารหรือไม่สามารถสื่อสารให้อีกฝ่ายหนึ่งเข้าใจได้

ไฮมส์ (Hymes, 1981 : 4) ได้ให้ความหมายของการสอนเพื่อการสื่อสาร คือ ความสามารถในการใช้ภาษาหรือตีความหมายได้ถูกต้องเหมาะสม เมื่อมีการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม โดยเป็นความสามารถที่จะรู้ว่าเมื่อไรควรจะพูด และควรจะพูดอะไรกับใคร เมื่อไร ที่ไหน และในลักษณะอย่างไร

ลักษณะสำคัญของวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารนี้ มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาได้เหมาะสมกับสภาพสังคม การจัดการเรียนการสอน จึงเน้นหลักสำคัญดังต่อไปนี้

1. ต้องให้ผู้เรียนรู้ว่ากำลังทำอะไร เพื่ออะไร ผู้สอนต้องบอกให้ผู้เรียนทราบถึงความมุ่งหมายของการเรียนและการฝึกใช้ภาษา เพื่อให้การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน ให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนแล้ว สามารถทำบางสิ่งบางอย่างเพิ่มขึ้นได้นั่นคือ สามารถสื่อสารได้ตามที่ตนต้องการ เช่น ในทักษะพูด ผู้เรียนสามารถพูดถามทางไปสถานที่ที่ต้องการจะไปได้

2. การสอนภาษาโดยแยกเป็นส่วน ๆ ไม่ช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ดี เท่ากับการสอนในลักษณะบูรณาการในชีวิตประจำวัน การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมักต้องใช้หลายทักษะรวม ๆ กันไป และในบางครั้งก็ต้องอาศัยกิริยาท่าทางประกอบ ดังนั้นผู้เรียนภาษาก็ควรจะได้ทำพฤติกรรมเช่นเดียวกับในชีวิตจริง ผู้เรียนควรจะได้ฝึกและใช้ภาษาในลักษณะของทักษะรวมตั้งแต่เริ่มต้น

3. ต้องให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษา กิจกรรมดังกล่าวควรมีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ได้จริง กิจกรรมการหาข้อมูลเพิ่มเติม (Information gap) เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมที่สุด เพราะผู้เรียนที่ทำกิจกรรมนี้จะไม่ทราบข้อมูลของอีกฝ่ายหนึ่ง จึงจำเป็นต้องสื่อสารกันเพื่อให้ได้ข้อมูลตามที่ต้องการ นอกจากนี้ในการทำ กิจกรรมการใช้ภาษาควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกใช้ข้อความที่เหมาะสมกับบทบาทและ สถานการณ์ด้วย นั่นคือ ผู้เรียนต้องได้รู้ความหมายของสำนวนภาษาในรูปแบบต่าง ๆ ด้วยเช่นกัน

4. ต้องให้ผู้เรียนฝึกการใช้ภาษามาก ๆ การที่ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ นั้น นอกจากผู้เรียนต้องทำกิจกรรมการใช้ภาษาแล้วยังต้องมีโอกาสได้ทำกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ด้วย เช่น เกม (Games) การแก้ปัญหา (Problem solving) สถานการณ์จำลอง (Simulation) การแสดงบทบาทสมมุติ (Role play) ย่อมมีบทบาทสำคัญที่สุดที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษา

5. ผู้เรียนต้องไม่กลัวว่าจะใช้ภาษาผิด แนวการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญกับการใช้ภาษา (Use) มากกว่าวิธีใช้ภาษา (Usage) ด้วยเหตุนี้ ผู้สอนจึงไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียน ทุกครั้งควรแก้ไขเฉพาะที่จำเป็น เช่น ข้อผิดพลาดที่ทำให้เกิดการเข้าใจผิด หรือข้อผิดพลาดที่เกิดซ้ำบ่อย ๆ มิฉะนั้นอาจทำให้ผู้เรียนขาดความมั่นใจ และไม่กล้าใช้ภาษาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ นอกจากนี้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควรให้ความสำคัญในเรื่องความคล่องในการใช้ภาษา (Fluency) เป็นอันดับแรก ซึ่งภาษาที่ใช้อาจไม่ถูกต้องนักแต่สื่อความหมายได้ ส่วนความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) ก็ควรคำนึงถึงด้วยเช่นกัน

วิดโดว์สัน (Widdowson 1983 : 12 - 13) กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นแนวการสอนที่กำลังเป็นที่นิยมในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในชั้นเรียนที่สอนด้วยวิธีการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารจะเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมากกว่าผู้เรียนที่เรียนในชั้นเรียนที่เน้นแต่ด้านการสอน โครงสร้างไวยากรณ์เพียงอย่างเดียวเท่านั้นในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นมีรูปแบบการสอนที่สำคัญดังนี้

1. เน้นที่การใช้ภาษาที่นำไปใช้ได้จริง ๆ ในชีวิต โดยใช้ข้อมูลทางภาษาหลากหลายและแปลกใหม่
2. เน้นที่ภาระงาน ซึ่งจะช่วยส่งเสริมการสนทนาที่มีความหมายระหว่างนักเรียนกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนกับครูผู้สอน โดยข้อมูลทางภาษานั้นต้องเป็นข้อมูลที่ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้

3. เน้นที่ความสำเร็จในการสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสำเร็จที่ผู้เรียนมีการเสี่ยงในการเลือกกลยุทธ์เพื่อการสื่อสารตามสถานการณ์ที่ต้องเผชิญในชีวิตจริง

4. เน้นที่รูปแบบของภาษา หมายถึง ไม่มีการเน้นการแก้ไขข้อผิดพลาด ถ้าหากมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้น ซึ่งค่อนข้างจะมีจุดเน้นทางด้านความหมายในการสอนจะให้ความสนใจด้านกฎเกณฑ์ภาษาเพียงเล็กน้อย

5. เน้นที่ตัวของผู้เรียนและตัวเลือกด้านภาษา หัวข้อภาษา และอื่นๆ ที่ใช้ในการเรียนการสอน

สรุปได้ว่า เทคนิคการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การคำนึงถึงความสามารถในการใช้ภาษาทั้ง 4 ด้านคือ ความสามารถทางด้านกฎเกณฑ์และโครงสร้างของภาษา ความสามารถด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม ความสามารถด้านความสัมพันธ์ของข้อความ ความสามารถด้านการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย จะเห็นได้ว่าหลักการสอนต่างๆ นั้นสัมพันธ์กับแนวคิดที่มุ่งเน้นที่ตัวผู้เรียนเป็นสำคัญ การสอนต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง เพื่อที่จะได้เกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับความถูกต้องในการใช้ภาษา

ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535 : 112-115) ได้เสนอขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ 3 ขั้น ดังนี้

1. ขั้นเสนอเนื้อหา (Presentation or introducing new language) ครูนำ เข้าสู่เนื้อหา (Lead-in) โดยในขั้นนี้ครูเสนอบริบทหรือสถานการณ์แก่นักเรียนก่อน โดยใช้รูปภาพ การเล่าเรื่องให้ฟัง ฯลฯ จากนั้นจึงเสนอเนื้อหาทางภาษาแก่นักเรียน โดยให้นักเรียนฟังหรืออ่าน ในด้านเนื้อหาที่เสนอควรเป็นเนื้อหาที่มีบริบทหรือสถานการณ์กำกับอยู่ด้วย ซึ่งอาจเป็นเรื่องราวหรือบทสนทนา แต่ไม่ควรเป็นประโยคเดี่ยว ๆ และเนื้อหานอกจากจะมีคำ ศัพท์ และรูปแบบภาษาที่ต้องการนำมาสอนแล้วก็ควรจะมีคำ ศัพท์หรือรูปแบบภาษาที่นักเรียนเคยเรียนรู้มาบ้างแล้วเพื่อช่วยให้สามารถเข้าใจเรื่องราวที่ฟังหรืออ่านได้บ้าง จากนั้นครูจะดึงความสนใจ (Elicitation) โดยตรวจสอบดูว่านักเรียนเข้าใจเรื่องที่ฟังหรืออ่านเพียงใด เช่น ถามคำถามให้นักเรียนตอบหรือกระตุ้นให้นักเรียนพูด ถ้านักเรียนตอบได้หรือสามารถใช้ภาษาได้ก็ไม่จำเป็นต้องเสียเวลากับการเสนอเนื้อหามากนัก ทั้งนี้เพราะนักเรียนอาจเคยเรียนรู้เนื้อหาดังกล่าวมาบ้างแล้วแต่ถ้านักเรียนตอบได้น้อยหรือไม่ได้เลย ครูต้องตระหนักว่าจำเป็นต้องสอนหรืออธิบาย และแสดงให้นักเรียนเห็นว่าเนื้อหาภาษานั้นมีรูปแบบวิธีการใช้และมีความหมายอย่างไรและถ้าจำเป็นอาจใช้ภาษาแม่ในการอธิบายก็ได้

2. **ขั้นการฝึก (Practice / Controlled Practice)** ขั้นการฝึกเป็นขั้นตอนที่ให้นักเรียนฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่ในลักษณะของการฝึกแบบควบคุม (Controlled Practice) โดยมีครูเป็นผู้นำในการฝึกโดยทั่วไปการฝึกในขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนจดจำ รูปแบบของภาษาได้ จึงเน้นที่ความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก แต่ก็มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนได้ทำ ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้นๆ ด้วยเช่นกัน การฝึกแบบควบคุมนี้ในขั้นเริ่มแรกมักใช้วิธีการฝึกแบบกลไก (Mechanical drill) หรือบางครั้งเรียกว่าการฝึกซ้ำๆ (Repetition drill) ก็ เป็นการให้นักเรียนฝึกซ้ำๆ ตามตัวอย่างจนกระทั่งสามารถจดจำ และใช้รูปแบบภาษานั้นได้ แต่ยังไม่เน้นในด้านความหมาย ดังนั้นในการฝึกแบบนี้ นักเรียนอาจจะเข้าใจความหมายของรูปแบบภาษาที่ใช้ในการฝึกก็ได้

3. **ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production / Free Practice)** ขั้นนี้สำคัญมากเพราะเป็นขั้นที่เป็นตัวกลางเชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียนกับการนำ ภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียน ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้เองโดยอิสระ วิธีการฝึกจะฝึกในรูปแบบการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่ผู้สอนเป็นคนกำหนดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้แบ่งขั้นตอนในการสอนเป็น 4 ขั้นตอน (Scott 1981 : 70) ดังนี้

1. การตั้งจุดประสงค์ (Setting Objective) เป็นการตั้งจุดประสงค์ปลายทางและจุดประสงค์นำทาง
2. การดำเนินการสอน (Presentation) เป็นขั้นที่ผู้สอนจะต้องให้ความชัดเจนและความกระชับในเรื่องที่สอน
3. การฝึก (Practice) เป็นการฝึกด้วยภาษาที่สอนไปแล้วในขั้นที่สองอาจฝึกเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม
4. การถ่ายโอน (Transfer) เป็นการเลือกฝึกการใช้ภาษา ผู้เรียนอาจมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ซึ่งกันและกัน โดยใช้ภาษาที่เรียนมาแล้วอย่างเสรี เช่น การแสดงบทบาทสมมติหรือเล่นเกมต่างๆ เพื่อเปิดโอกาสให้ใช้ภาษาสื่อสารได้เต็มที่หรืออาจจัดให้ผู้เรียนนำ ภาษาไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ

เบียร์น (Byrne 1988 : 22-90) ได้เสนอขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อสื่อสาร โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นดังนี้

1. **ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation Stage)** เป็นขั้นตอนที่ครูจะต้องให้ความรู้ทางภาษาซึ่งผู้เรียนจำเป็นต้องใช้เพื่อเพิ่มความสามารถทางด้านภาษา ซึ่งในการนำเสนอเนื้อหานี้ครูต้องเสนอในรูปของบริบทการใช้ภาษาต่างๆ เช่น ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง บทสนทนาและให้นักเรียนสังเกต

ตลอดจนสรุปกฎเกณฑ์การใช้ภาษาจากเนื้อเรื่องหรือบทสนทนานั้นๆ อย่างไรก็ตาม ขั้นตอนนี้ไม่ควรใช้เวลามาก เพราะการนำเสนอความรู้ในตัวภาษาเป็นเพียงส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ เป้าหมายสำคัญอยู่ที่ทักษะในการใช้ภาษา อย่างไรก็ตามครูควรสอนให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเนื้อหาเป็นอย่างดี เพราะผู้เรียนจะต้องนำ ความรู้นี้ไปใช้ในการฝึกขั้นต่อไป

2. ขั้นการฝึกฝน (Practice Stage) หลังจากทีครูได้นำเสนอเนื้อหาในรูปของบริบทแล้วครูควรจะให้โอกาสผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาการฝึกในขั้นนี้จัดเป็นการฝึกแบบควบคุม โดยครูอาจให้นักเรียนฝึกออกเสียงตามทั้งชั้น การฝึกแบบกลไก การฝึกด้วยตารางเทียบแทน การฝึกแบบเปลี่ยนโครงสร้างประโยค การฝึกที่กล่าวมาเป็นเพียงแต่ให้ผู้เรียนจำ กฎเกณฑ์ได้ ครูผู้สอนจึงควรให้มีการฝึกอย่างมีความหมาย เช่น ใช้เกม รูปภาพมาเป็นสื่อประกอบและกระตุ้นให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษา โดยเป็นการใช้ภาษาที่เกิดจากความเข้าใจในขั้นนี้จุดประสงค์สำคัญอยู่ที่ความถูกต้องในการใช้ภาษาเป็นสำคัญ

3. ขั้นการใช้ภาษา (Production Stage) ในขั้นนี้ครูจะทำหน้าที่เป็นผู้แนะนำ หรือให้คำปรึกษาเปิดโอกาสให้ผู้เรียนนำ ความรู้ภาษาไปใช้ในการสื่อความหมายได้อย่างเสรี ข้อผิดพลาดต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นกับผู้เรียนในการใช้ภาษาไม่ถือเป็นเรื่องสำคัญถ้าไม่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในการสื่อสารเพราะการฝึกในขั้นนี้นั้นมีจุดประสงค์เพื่อฝึกความคล่องแคล่วของการใช้ภาษาและความสามารถในการสื่อความหมายเป็นสำคัญ

ฮาร์เมอร์ (Harmer 1991:50) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและแบ่งขั้นตอนการสอนเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การแนะนำ ความรู้ทางใหม่ (Introducing New Language) ในขั้นนี้ครูจะแนะนำกฎเกณฑ์ทางภาษาที่ผู้เรียนไม่เคยเรียนมาก่อน โดยที่ครูจะต้องนำเสนอให้ผู้เรียนเข้าใจถึงความหมายการใช้ตลอดจนรูปแบบของโครงสร้างนั้นๆ โดยการนำเสนอควรอยู่ในรูปของบริบทการใช้ภาษา เช่น ใช้สิ่งแวดล้อมรอบตัวผู้เรียน เล่าเรื่อง หรือสถานการณ์ เป็นต้น

2. การฝึกภาษา (Practice) ในขั้นนี้ครูจะให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษา แต่จะเป็นการฝึกแบบควบคุมการใช้ภาษาตัวอย่างของการฝึกประเภทนี้ได้แก่ การฝึกออกเสียงตามครู กิจกรรมเติมข้อมูลที่ขาดหาย เกม การฝึกพูดเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียน โดยใช้โครงสร้างทางภาษาที่เรียนมากิจกรรมปฏิสัมพันธ์อื่น ๆ เป็นต้น

3. กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร (Communicative Activities) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะได้ฝึกการใช้ภาษาที่มีลักษณะสมจริง ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อิสระมากขึ้น ตัวอย่างของกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ กิจกรรมการแก้ปัญหา การแสดงบทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง เป็นต้น

หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการ การประถมศึกษาแห่งชาติ (2542 : 25) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับรายละเอียดขั้นตอนการสอนไว้ ดังนี้

1. ขั้นเตรียมความพร้อมหรือชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเรียนเนื้อหาใหม่ อาจจะเป็นการทบทวนเนื้อหาที่เรียนผ่านมาแล้ว หรืออาจจะเป็นการนำเข้าสู่เนื้อหาใหม่ที่กำลังจะเรียนต่อไป กิจกรรมที่ใช้ในขั้นตอนนี้ อาจจะเป็นเพลง เกม นิทาน การสนทนา หรือ การแสดงต่างๆ เป็นต้น

2. ขั้นการนำเสนอ (Presentation) เป็นการให้ตัวป้อนภาษา (Language Input) แก่ผู้เรียนที่เป็นตัวอย่างภาษาที่ใช้ในชีวิตจริง และตัวอย่างภาษาที่ครูผู้สอนเลือกใช้ในห้องเรียน ครูผู้สอนแสดงบทบาทเป็นผู้ให้ข้อมูล (Informant) และผู้เรียนมีหน้าที่ในการฟังและสังเกต

3. ขั้นฝึก (Practice) เป็นการฝึกภาษาในสถานการณ์เดียวกันกับที่ครูผู้สอนนำเสนอในขั้นที่เสนอ (Presentation) ทั้งนี้ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้ฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เหมือนจริง ครูผู้สอนแสดงบทบาทเป็นผู้ควบคุม (Conductor) ในการฝึกภาษาของผู้เรียน และผู้เรียนมีหน้าที่ในการฝึกและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน

4. ขั้นนำไปใช้ (Production) ต้องออกแบบกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์เหมือนชีวิตจริง และเป็นสถานการณ์ใหม่ (New Situation) อาจจะใช้คล้ายคลึงกับสถานการณ์ที่ครูผู้สอนได้นำเสนอไปแล้ว ทั้งนี้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาที่เขาได้เรียนรู้มาแล้วทั้งในส่วนที่ได้เรียนรู้ในชั่วโมงก่อนๆ และในชั่วโมงที่กำลังเรียนอยู่ ครูผู้สอนแสดงบทบาทเป็นผู้ให้คำแนะนำ (Advisor) คอยแนะนำและช่วยเหลือผู้เรียนในการนำภาษาไปใช้ ผู้เรียนมีหน้าที่ในการผลิตภาษา (Productive Language Use)

5. ขั้นสรุป (Wrap up) เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้สรุปสาระสำคัญของบทเรียน กิจกรรมที่จัดขึ้น ในขั้นตอนนี้ อาจจะเป็นเพลง เกม การทำแบบฝึกหัดต่างๆ หรือการมอบหมายงาน เป็นต้น

สรุปได้ว่า การสอนภาษาด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควรเริ่มจาก 1) ขั้นเตรียมความพร้อมหรือชั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเรียนเนื้อหาใหม่ 2) ขั้นการนำเสนอ (Presentation) เป็นการให้ตัวป้อนภาษา (Language Input) แก่ผู้เรียนที่เป็นตัวอย่างภาษา 3) ขั้นฝึก (Practice) เป็นการฝึกภาษาในสถานการณ์เดียวกันกับที่ครูผู้สอนนำเสนอในขั้นที่เสนอ (Presentation) ทั้งนี้ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เหมือนจริง 4) ขั้นนำไปใช้ (Production) ต้องออกแบบกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์เหมือนชีวิตจริง และเป็นสถานการณ์ใหม่ (New Situation)

อาจจะคล้ายคลึงกับสถานการณ์ที่ครูผู้สอนได้นำเสนอไปแล้ว และ5) ชั้นสรุป (Wrap up) เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้สรุปสาระสำคัญของบทเรียน กิจกรรมที่จัดขึ้น

การจัดกิจกรรมตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร นับเป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ทางภาษาไปใช้ในการสื่อความหมายได้ แต่การสอนให้บรรลุเป้าหมายนั้น จำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการ องค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งก็คือการนำ กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปใช้ในชั้นเรียน ที่ฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างมีความหมาย อันจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาได้เป็นอย่างดี

การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นเป็นแนวการเรียนที่เน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสมกับสภาพสังคม เน้นการนำภาษาไปใช้จริงมากกว่าการเรียนรู้หลักภาษา เพราะความสามารถในการสื่อสารไม่ได้อาศัยความรู้ทางไวยากรณ์เท่านั้น แต่ต้องใช้ความคล่องแคล่วในการสื่อสาร กล่าวคือ ผู้เรียนต้องมีความรู้ทั้งด้านไวยากรณ์ และความสามารถในการสื่อสาร ดังนั้นนอกจากการเรียนการสอนรูปแบบของภาษา หรือ โครงสร้างทางภาษาแล้ว ผู้เรียนต้องไปฝึกการใช้ภาษาอย่างเหมาะสมโดยใช้กิจกรรม ผู้เชี่ยวชาญทางด้าน การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศมีความเห็นตรงกันว่ากิจกรรมเป็นหัวใจของการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพราะผู้เรียนสามารถใช้กิจกรรมนั้นแสดงออกทางภาษา โดยการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในห้องเรียน

สมิตรา อังวัฒนกุล (2531 : 91) กล่าวถึงประโยชน์ของกิจกรรมดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา ผู้เรียนมีโอกาสนำความรู้ทางภาษาในด้านต่าง ๆ เช่น เสียง ศัพท์ โครงสร้างมาใช้ประกอบกันเพื่อให้สื่อความหมายได้ตามที่ต้องการ
2. กิจกรรมช่วยให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษา เพราะการทำกิจกรรมเป็นการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ทำให้ผู้เรียนเห็นว่าการเรียนรู้ภาษานั้นสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงนอกจากนี้ การทำกิจกรรมซึ่งมักเป็นงานคู่หรืองานกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการเรียนทำให้เกิดแรงจูงใจในการฝึกใช้ภาษาอย่างจริงจัง
3. กิจกรรมช่วยให้การเรียนภาษาเป็นไปอย่างธรรมชาติ ทั้งนี้เพราะผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้เมื่อได้ลองทำอะไรด้วยตนเอง กิจกรรมจะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา จึงเป็นการเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติ

4. กิจกรรมช่วยสร้างสภาพแวดล้อมซึ่งส่งเสริมการเรียนรู้ ในการทำกิจกรรมผู้เรียนจะได้สร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกันในระหว่างผู้เรียนด้วยกัน และกับครูผู้สอนซึ่งความสัมพันธ์นี้ก่อให้เกิดบรรยากาศอันดีที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน นักเรียนกล้า แสดงออกมากขึ้น การสื่อสารระหว่างนักเรียนเป็นไปโดยอิสระมากกว่าการฝึกใช้ภาษาทีละคน

กลิปเพล (Klippel 1981 : 76) ได้เสนอกิจกรรมการสอนพูดไว้ 3 ชนิด คือ

1. การสร้างคำถามและคำตอบ (Questions and Answer)
2. การอภิปรายและการตัดสินใจ (Discussions and Answer)
3. การใช้เนื้อเรื่องและการสร้างฉาก (Stories and Scenes)

ฟินอกเซียโร และ บรัมฟิต (Finochiaro and Brumfit 1983 : 141) เสนอกิจกรรมต่างๆ ในการสอนทักษะการพูดให้ผู้สอนเลือกให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละระดับดังนี้

1. ให้คำตอบ ซึ่งครูหรือเพื่อนในชั้นเรียนเป็นผู้ถาม
2. บอกให้เพื่อนทำตามคำสั่ง
3. ให้นักเรียนถามหรือตอบคำถามของเพื่อนในชั้นเรียนเกี่ยวกับชั้นเรียนหรือประสบการณ์ต่าง ๆ นอกชั้นเรียน
4. ให้บอกลักษณะวัตถุ สิ่งของต่างๆ จากภาพ
5. ให้เล่าประสบการณ์ต่าง ๆ ของนักเรียน โดยครูอาจให้คำสำคัญต่างๆ
6. ให้รายงานเรื่องราวต่าง ๆ ตามที่กำหนดหัวข้อให้
7. จัดสถานการณ์ต่าง ๆ ในชั้นเรียน ให้นักเรียนใช้บทสนทนาต่าง ๆ กันไป เช่นร้านขายของ ร้านอาหาร ธนาคาร เป็นต้น
8. ให้เล่นเกมต่าง ๆ ของภาษา
9. ให้ได้วาที อภิปราย แสดงความคิดเห็นในหัวข้อต่าง ๆ
10. ให้ฝึกการสนทนาทางโทรศัพท์
11. ให้อ่านหนังสือพิมพ์ไทย แล้วรายงานเป็นภาษาอังกฤษ
12. ให้แสดงบทบาทสมมุติ

ลิตเติลวูด (Littlewood 1984 : 20 – 21) ได้เสนอกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารไว้หลายแบบ โดยแบ่งกิจกรรมออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามวัตถุประสงค์ (Functional Communication Activities) และกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการ ปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social Interaction Activities)

1. กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามวัตถุประสงค์ (Functional Communication Activities) เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนใช้ภาษาเป็นสื่อในการทำกิจกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยผู้เรียนจะต้องพยายามใช้ภาษาเท่าที่ตนสามารถใช้ได้เพื่อสื่อความหมายให้เข้าใจกันได้มากที่สุด ในการทำกิจกรรมประเภทนี้ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์หรือเหมาะสมกับสถานการณ์เสมอไป ความสำเร็จในการทำกิจกรรมจะวัดจากที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารให้บรรลุได้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ กิจกรรมในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามวัตถุประสงค์อาจจัดได้หลายแบบแต่มีหลักการร่วมกัน คือ ครูต้องกำหนดสถานการณ์ให้ผู้เรียนเกิดความจำเป็นที่จะต้องใช้ภาษาเพื่อหาข้อมูลที่ตนเองยังขาดอยู่หรือเพื่อแก้ปัญหาอย่างใดอย่างหนึ่งดังนี้ คือ

1.1 กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงจำกัด (Sharing Information with Restricted Cooperation) กิจกรรมแบบนี้อาจเป็นงานคู่ (Pair work) หรืองานกลุ่ม (Group work) ก็ได้ ผู้เรียนแต่ละคนหรือแต่ละกลุ่มจะได้รับข้อมูลเพียงส่วนหนึ่ง และจะต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ตนมีกับเพื่อนหรือหาข้อมูลจากกันและกันด้วยการถาม-ตอบ จึงจะมีข้อมูลที่ครบถ้วน

1.2 กิจกรรมแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงกว้าง (Sharing Information with Unrestricted Cooperation) กิจกรรมแบบนี้มีลักษณะคล้ายคลึงกับกิจกรรมแลกเปลี่ยนข้อมูลในวงจำกัด คืออาจเป็นงานคู่หรืองานกลุ่มและนักเรียนจะต้องแลกเปลี่ยนหรือหาข้อมูลเพิ่มเติมจากเพื่อนเช่นเดียวกัน แต่ในการทำกิจกรรมแบบนี้ นักเรียนจะมีอิสระในการใช้ภาษามากกว่าคือแทนที่จะใช้วิธีการถาม-ตอบ ตามที่กำหนดไว้ นักเรียนสามารถใช้วิธีการพูดอย่างอื่นได้ตามที่คิดว่าเหมาะสม เช่น พูดบรรยาย ให้ข้อเสนอแนะ ขอให้อธิบายเพิ่มเติม ฯลฯ

1.3 กิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลและหาข้อสรุปจากข้อมูล (Sharing and Processing Information) กิจกรรมแบบนี้มีลักษณะคล้ายกับการเล่นต่อภาพ (Jigsaw) คือนักเรียนแต่ละคน หรือแต่ละกลุ่มจะได้รับข้อมูลคนละส่วน ซึ่งแตกต่างกันไปในขั้นแรก นักเรียนจะต้องแลกเปลี่ยนข้อมูลกันก่อน จนกระทั่งได้ภาพรวมของข้อมูลทั้งหมด จากนั้นจึงนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในการแก้ปัญหาหรือหาข้อสรุปอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่กำหนดไว้ หลังจากนั้นทุกคนจึงร่วมอภิปรายแสดงความคิด

1.4 กิจกรรมการหาข้อสรุปจากข้อมูล (Processing Information) กิจกรรมแบบนี้ อาจเป็นงานคู่หรืองานกลุ่มก็ได้ นักเรียนทุกคนจะได้รับข้อมูลครบถ้วนเหมือนกันหมด จึงไม่จำเป็นต้องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกันดังเช่นกิจกรรมอื่น ๆ ที่ผ่านมาแต่ นักเรียนจะต้องร่วมกัน

อภิปรายเกี่ยวกับข้อมูลที่ได้รับ หรือประเมินข้อมูลนั้นเพื่อนำผลไปใช้ในการตัดสินใจหรือแก้ปัญหาอย่างใดอย่างหนึ่ง กิจกรรมแบบนี้มีลักษณะคล้ายคลึงกับการแก้ปัญหาทั่ว ๆ ไปในชีวิตจริง

2. กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social Interaction Activities) เป็นกิจกรรมที่มีจุดมุ่งหมายคล้ายคลึงกับกิจกรรมประเภทแรกในแง่ที่มุ่งให้ผู้เรียนใช้ภาษาเป็นสื่อในการทำกิจกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ แต่กิจกรรมประเภทนี้จะกำหนดสถานการณ์และบทบาทของผู้เรียนได้ด้วย ดังนั้นในการทำกิจกรรมนอกจากผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้เป็นที่เข้าใจกันแล้วผู้เรียนยังต้องเลือกใช้ภาษาที่ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์และบทบาทของตนเองด้วย ความสำเร็จในการทำกิจกรรมประเภทนี้จึงวัดจากความสามารถ 2 ประการ คือ ความสามารถในการสื่อสารได้ตามวัตถุประสงค์ และความสามารถในการเลือกใช้ภาษาได้ ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์และบทบาทที่ได้รับ ในการจัดกิจกรรมประเภทนี้ ครูอาจนำกิจกรรมการใช้ภาษาในประเภทแรกมาใช้ได้โดยกำหนดสถานการณ์และบทบาททางสังคมของนักเรียนให้ชัดเจน

พอลส์ตัน (Paulston, 1976) ได้เสนอกิจกรรมการสอนเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. Social Formulas and Dialogues คือ การจัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกใช้บทสนทนาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางสังคม เช่น การทักทาย การกล่าวลา การแนะนำตัวเอง เป็นต้น เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาในรูปแบบต่าง ๆ รวมทั้งแสดงท่าทาง ได้อย่างเหมาะสม

2. Problem Solving Activities คือ การจัดกิจกรรมที่สมมติสถานการณ์เพื่อให้นักเรียนแก้ปัญหา โดยครูจัดให้มีตัวเลือกในการแก้ปัญหา นักเรียนเป็นผู้วางแผนเลือก ซึ่งอาจจัดโดยการแบ่งกลุ่มปรึกษากัน

3. Role Play คือ การจัดกิจกรรมโดยที่นักเรียนรับบทบาทต่าง ๆ แล้วแสดงบทบาทได้อย่างสอดคล้องกับผู้ร่วมบทบาทสมมตินั้น อาจมีการควบคุมหรือไม่ควบคุมก็ได้ ขึ้นอยู่กับความสามารถของนักเรียน

4. Community Oriented Task คือ การจัดกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในลักษณะน้ำที่ต่าง ๆ กัน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ที่เป็นจริงในชีวิตประจำวัน

ลิตเติลวูด (Littlewood, 1981) ได้แบ่งลักษณะกิจกรรมเพื่อการสื่อสารออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. Functional Communication Activities เป็นกิจกรรมการสื่อสารที่สร้างขึ้นเพื่อการฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง เพื่อสื่อความตั้งใจของคนให้ผู้อื่นทราบอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การแลกเปลี่ยนข้อมูล (Information Gap) หรือให้นักเรียนแก้ปัญหา ความสำคัญ

ของกิจกรรมนี้อยู่ที่นักเรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างเข้าใจ หรือแก้ปัญหาได้โดยไม่คำนึงถึงความถูกต้องหรือเหมาะสมกับสถานการณ์เป็นหลัก

2. Social International Activities เป็นกิจกรรมการสื่อสารที่เน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามบทบาทของสังคมและยังสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพในสถานการณ์เฉพาะ เช่น การแสดงบทบาทสมมติ เป็นต้น

จอห์นสัน (Johnson. 1982) ได้กล่าวถึงหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. The Information Transfer Principle คือ ลักษณะการจัดกิจกรรมในรูปแบบถ่ายโอนจากทักษะหนึ่งไปยังอีกทักษะหนึ่ง เช่น จากทักษะการอ่าน ไปสู่ทักษะการฟัง การพูด และการเขียน

2. The Information Gap Principle คือ หลักของกิจกรรมนี้อยู่ที่ช่องว่างของข้อมูล (Information Gap) นักเรียนจะมีข้อมูลที่ไม่เหมือนกัน ข้อมูลของผู้เรียนคนหนึ่งจะสามารถนำไปปิดช่องว่างของข้อมูลของผู้เรียนอีกคนหนึ่งที่เขาหายไป ในลักษณะของกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการฝึกการสื่อสาร โดยการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน

3. The Jigsaw Principle คือ การจัดกิจกรรมที่มีลักษณะเป็นการทำกิจกรรมที่แตกต่างกันซึ่งอาจมีการฝึกทั้ง 2 ทักษะในกิจกรรมเดียว โดยเน้นนักเรียนแต่ละคนจะได้ฝึกทักษะต่างกันตามงานที่ได้รับมอบหมาย โดยที่กิจกรรมอาจเป็นลูกโซ่ เช่น นักเรียนอ่านจดหมายแล้วกรอกข้อความ และนักเรียนคนที่สองนำฟอร์มมาเขียนเป็นจดหมายอีกทีหนึ่ง เป็นต้น

4. The Task Dependency Principle คือ การจัดกิจกรรมที่นักเรียนแต่ละคนจะต้องทำงานของตนให้เสร็จสมบูรณ์ โดยนำข้อมูลที่สมบูรณ์จากนักเรียนอีกคนมาใช้ประโยชน์ต่อข้อมูลของตน

5. The Correction for Content Principle เป็นการตรวจสอบว่า ผู้รับข้อมูลสามารถถ่ายทอดเนื้อหาของข้อมูลได้ถูกต้องหรือไม่ ผู้ตรวจสอบ คือ ผู้ที่ทำกิจกรรมร่วมกัน ไม่ใช่ครูการแก้ไขหรือการประเมินผลกิจกรรมการสื่อสารนั้น ประเมินที่การสื่อสารได้อย่างตรวจสอบ คือ ผู้ที่ทำกิจกรรมร่วมกันไม่ใช่ครูการแก้ไขหรือการประเมินผลกิจกรรมการสื่อสารนั้น ประเมินที่การสื่อสารได้อย่างถูกต้องหรือไม่

พอลสตัน (Pauston. 1976) ได้เสนอแนะกิจกรรมที่ส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารว่า “ ควรเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาจริงในสถานการณ์ที่เป็นจริง และเป็นไปอย่างธรรมชาติ เช่น การเล่นเกม การแสดงละคร การอภิปราย การใช้บทบาทสมมติ ซึ่งเป็นการใช้สถานการณ์จำลองในห้องเรียนที่ทำให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมและใช้ภาษาจริงๆ ในชั้นเรียน”

สำอังก์ หิริญบูรณะ (2545 : 32-45) ได้สรุปลักษณะของกิจกรรมเพื่อการสื่อสารไว้ดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมควรมีความหลากหลาย (Variety) เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาได้กว้างขวางและไม่เบื่อหน่าย กิจกรรมจึงควรมีหลายรูปแบบ (Format) เช่น เดิมคำ จับคู่ เลือกคำ ตอบจากตัวเลือก เป็นต้น และควรเป็นกิจกรรมที่ให้ในลักษณะของงาน (Task) ที่ผู้เรียนทำ แล้วจะบรรลุจุดมุ่งหมายในการสื่อความหมาย การใช้ภาษาในกิจกรรมนั้นเปรียบเหมือนสภาพที่จะให้ผู้เรียนได้ไปถึงจุดหมายของการทำ งานเท่านั้นการจัดกิจกรรมลักษณะนี้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาเพราะผู้เรียนจะมุ่งความสนใจไปที่งาน ไม่ใช่ที่ตัวภาษา การใช้ภาษาจึงเป็นธรรมชาติสมจริง

2. กิจกรรมควรส่งเสริมการใช้ทักษะสัมพันธ์ความหมายหรือในการมีปฏิสัมพันธ์ เช่น ฟังกับพูด คือ เมื่อฟังผู้อื่นแล้วก็พูดตอบ หรืออ่านกับเขียน เช่น อ่านจดหมายแล้วเขียนตอบ เป็นต้น

3. กิจกรรมควรให้ผู้เรียนได้มีบทบาทในการเรียนมากกว่าผู้สอนนอกจากนี้ ซาวิยอน (Savignon 1983 : 2-9) ได้กล่าวว่ากิจกรรมที่ส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารควรเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาจริงๆ ในสถานการณ์ที่เป็นจริงและเป็นธรรมชาติ เช่น การใช้บทบาทสมมุติ การอภิปราย การเล่นเกมส เป็นวิธีหนึ่งที่จะทำ ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมและใช้ภาษาจริงในชั้นเรียน แต่กิจกรรมทุกกิจกรรมมิใช่ว่าจะเหมาะกับนักเรียนทุกคนนักเรียนบางคนที่มีความสามารถในการแสดงจะชอบแสดงบทบาทสมมุติ ครูจะต้องส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสร้างบทบาทตัวละครด้วยตนเอง นักเรียนบางคนอาจชอบการอภิปรายกลุ่มเล็กๆ ไม่ต้องการถูกบังคับให้พูด การจัดกิจกรรมควรจัดให้สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคลมากที่สุด

สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมเพื่อการติดต่อสื่อสาร เป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการทำความเข้าใจข้อมูล แล้วยังสามารถถ่ายทอดข้อมูลนั้นให้อยู่ในรูปแบบอื่นได้ สามารถถ่ายทอดข้อมูลจากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่งได้ และสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลกันได้โดยพึ่งพาอาศัยข้อมูลซึ่งกันและกัน เพื่อให้เกิดการสื่อสารได้ และสามารถตรวจสอบได้ว่าข้อมูลนั้นถูกต้องหรือไม่

กิจกรรมที่ใช้ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารกิจกรรมที่จัดถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการสอน

อรุณี วิริยะจิตรา (2532 : 79-95) ได้กล่าวถึงกิจกรรมว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในกระบวนการเรียนการสอนภาษา กิจกรรมที่ดีจะขึ้นอยู่กับลักษณะของกิจกรรมและลักษณะของการจัดกิจกรรม ดังนี้

1. ลักษณะของกิจกรรม

- 1.1 กิจกรรมต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของบทเรียน
- 1.2 กิจกรรมต้องมีจุดมุ่งหมายในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
- 1.3 กิจกรรมต้องส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความจำ เป็นที่จะต้องใช้ภาษาเพื่อการสื่อความหมาย
- 1.4 กิจกรรมที่ดีต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับรู้ผลของการสื่อความหมาย
- 1.5 กิจกรรมควรมีลักษณะท้าทายและน่าสนใจ
- 1.6 กิจกรรมควรเปิดโอกาสให้นักเรียนมีโอกาสเลือกเนื้อหา หรือรูปแบบภาษาตามที่ต้องการ
- 1.7 กิจกรรมควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ความรู้และประสบการณ์ที่มีอยู่

2. ลักษณะของการจัดกิจกรรม

การจัดกิจกรรมในการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สามารถจัดทำ ได้หลายลักษณะ ดังนี้

2.1 การจัดกิจกรรมแบบทำ คนเดียว (Individual Work) กิจกรรมแบบนี้จะส่งเสริมให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับบทเรียน กิจกรรมแบบทำ คนเดียวเป็นงานที่นักเรียนแต่ละคนต้องคิดและทำ ด้วยตนเอง ดังนั้นกิจกรรมนี้ผู้สอนสามารถจัดให้ตรงกับความสามารถของนักเรียนแต่ละคนได้ และทำให้ผู้สอนเห็นความสามารถและจุดอ่อนของนักเรียนแต่ละคนได้ชัดเจน นอกจากนี้กิจกรรมแบบทำ คนเดียวยังเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกทำ กิจกรรมในรูปแบบที่ตนเองต้องการ กิจกรรมที่เหมาะสมกับการทำ กิจกรรมแบบนี้ เช่น การอ่านหรือฟังข้อความต่างๆ แล้วทำแบบฝึกหัดที่ให้ไว้ การเขียนอธิบายรูปภาพหรือแผนภูมิต่างๆ การเล่นเกมประเภทปริศนาอักษรไขว้ เป็นต้น

2.2 การจัดกิจกรรมแบบคู่ (Pair Work) กิจกรรมแบบนี้ส่งเสริมให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนด้วยกัน กิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับการจัดกิจกรรมแบบคู่ เช่น การถามหาข้อมูลที่ขาดหายไปจากนักเรียนที่เป็นคู่ของตน การทำ ตามคำสั่ง การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เป็นต้น

2.3 การจัดกิจกรรมกลุ่มใหญ่ (Group Work) กิจกรรมแบบนี้เป็นการจัดกิจกรรมที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นนอกชั้นเรียน คือ นักเรียนต้องฟังผู้อื่น และมีการแสดงความคิดเห็น หรือการตัดสินใจร่วมกัน การจัดกลุ่มควรให้นักเรียน 3-6 คน ในแต่ละกลุ่ม กิจกรรมที่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมแบบกลุ่ม เช่น การอภิปราย บทบาทสมมติ การเล่นเกม การช่วยกันหาข้อมูลเพื่อมาเขียนรายงาน เป็นต้น

2.4 การจัดกิจกรรมแบบทำ ร่วมกันทั้งชั้น (Class Work) กิจกรรมแบบนี้ส่งเสริมให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับครูสอน เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนทำ พร้อมๆ กันทั้งชั้น กิจกรรมที่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมแบบทำ ร่วมกันทั้งชั้น เช่น การฝึกอ่านออกเสียง การทำ ตามคำ สั่งของครูสอน การฟัง การอ่าน และการทำ แบบฝึกหัดไปพร้อมๆ กันทั้งชั้นเรียน เป็นต้น

ดังนั้นการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน ครูสอนจึงควรคำนึงถึงลักษณะของกิจกรรมและลักษณะของการจัดกิจกรรม เพื่อให้การจัดกิจกรรมในชั้นเรียนเป็นสิ่งที่มีความหมายค่อนักเรียนและส่งเสริมให้นักเรียนมีการเรียนรู้มากขึ้น

ทฤษฎีความพึงพอใจ

ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่ง ที่มีผลต่อความสำเร็จของงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้เป็นผลต่อเนื่องมาจากการได้รับการตอบสนองจากแรงจูงใจ หรือความต้องการของแต่ละบุคคล จึงมีนักการศึกษากล่าวไว้ดังนี้

บุชลี โพธิวรกร (2549 : 17) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกส่วนตัวที่รู้สึกเป็นสุขหรือยินดีที่ได้รับการตอบสนองความต้องการ ในสิ่งที่ขาดหายไป หรือสิ่งที่ทำให้เกิดความไม่สมดุล ความพึงพอใจเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมที่จะแสดงออกของบุคคล ซึ่งมีผลต่อการเลือกที่จะปฏิบัติในกิจกรรมใดๆ นั้น

รุ่ง แก้วแดง (2541 : 45) กล่าวถึง การที่บุคคลจะเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้ จะต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่างมากระตุ้นให้ผู้เรียนอยากรู้ อยากศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูผู้สอนเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการที่จะสร้างพลังและสร้างกำลังใจให้แก่ผู้เรียน ให้มีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนการสอน ผู้ที่เป็นครูจึงจะต้องนำวิธีการสอน สื่อวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน รวมถึงการสร้างบรรยากาศในห้องเรียน ตลอดจนวิธีการวัดผลประเมินผลที่หลากหลายเพื่อเป็นการจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความรักที่จะเรียนและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน จึงต้องมีการสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้น

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2542. หน้า 775) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง พอใจ ชอบใจ

กรชกร ชวติ (2544) กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งที่มีผลต่อความสำเร็จของงานบรรลุเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นผลจากการได้รับการตอบสนองต่อแรงจูงใจหรือความต้องการของบุคคลในแนวทางที่เขาประสงค์

ศิริพงษ์ เสภาภย (2550 : 18) ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก รัก ชอบ ยินดี เต็มใจ หรือมีเจตคติที่ดีของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความพึงพอใจ จะเกิดขึ้นเมื่อได้รับผลตอบสนองความต้องการ ทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ ความพึงพอใจเป็นเรื่องเกี่ยวกับอารมณ์ ความรู้สึก และทัศนคติของบุคคลอันเนื่องมาจากสิ่งเร้าและสิ่งจูงใจ ซึ่งจะปรากฏออกมาทางพฤติกรรมเป็น องค์ประกอบที่สำคัญในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของบุคคล

D'Elia (1983 อ้างถึงใน จิตรารักษ์ เฟื่องดี 2541) ความพึงพอใจ (Satisfaction) เป็นสภาวะทางอารมณ์ หรือความรู้ทางอารมณ์ของบุคคลที่ตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมของงานในด้านความพอใจว่าชอบมากหรือน้อยเพียงใด

ทฤษฎีความพึงพอใจตามลำดับขั้นคอนของ มาสโลว์ (Maslow's Motivation and Personality : Maslow, 1970) ได้ชี้ให้เห็นว่า ความต้องการของคนจะเป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการจูงใจ และความต้องการจะแบ่งออกเป็นระดับต่างๆ กัน ตามสมมุติฐานความต้องการเกี่ยวกับความต้องการของคนที่ว่า

1. คนมีความต้องการอยู่เสมอไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองแล้ว จะเกิดความพึงพอใจ และจะเกิดความต้องการอย่างอื่นไปไม่จบสิ้น
2. ความต้องการที่ไม่ได้จากการตอบสนอง จะยังคงเป็นสิ่งจูงใจให้เกิดพฤติกรรม ส่วนความต้องการที่จะได้ตอบสนองแล้วจะเป็นสิ่งที่จูงใจอีกต่อไป
3. ความต้องการของคนจะเรียงลำดับความสำคัญ เมื่อความต้องการขั้นใดได้รับการตอบสนองจะเกิดความสุข ความพอใจและต้องการในที่สุดขึ้นตามลำดับ

Walman (1989 : 384) กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกมีความสุขเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย ความต้องการ หรือแรงจูงใจ

จากที่กล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกพอใจ ชอบใจ หรือยินดีที่ได้รับการตอบสนองความต้องการ ความพึงพอใจเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมที่แสดงออกของบุคคล จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการให้แก่บุคคลนั้นได้ ซึ่งระดับความพึงพอใจของแต่ละบุคคลย่อมมีความแตกต่างกันไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

วิเชียร ใจทน (2538 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอน คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร พบว่า นักเรียนมากกว่าร้อยละ 60 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดคือร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม

ทันทิวา สุรวัตกร (2540 : 74) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในด้านการฟัง-พูดและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของคิธ จอห์นสัน กับวิธีสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 โรงเรียนโคกกระเทียมวิทยา อ.เมือง จ.ลพบุรี จำนวน 70 คนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบทดสอบวัดความสามารถในการฟัง การพูดภาษาอังกฤษซึ่งประกอบด้วย การถามคำถามปากเปล่า การพูดจากภาพ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของคิธ จอห์นสัน กับการสอนตามคู่มือครู มีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และมีแรงจูงใจในวิชาภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สายันต์ จูประมัตถา (2540 : 68) ได้ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร โดยใช้หลัก Information Transfer ในการสอนภาษาอังกฤษหลัก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่าผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักเรียนในกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม นอกจากนี้ นักเรียนในกลุ่มทดลองยังมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยการใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร

ศิริรักษ์ ทัพพะกุลธร (2544 : บทคัดย่อ) “การพัฒนาสื่อเสริมทักษะการฟังด้วยตนเองในห้องเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคงทองวิทยา จังหวัดนครปฐม” ผลการศึกษาพบว่าความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้สื่อเสริมทักษะการฟังสูงกว่าก่อนการใช้สื่อเสริมทักษะการฟังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ประสิทธิ์ สรรสม (2544 : บทคัดย่อ) ทำวิจัยเรื่อง “การพัฒนาสื่อการสอนฟังเสริมรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก อ 019 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสารสิทธิ์พิทยาลัย อำเภอบ้านโป่งจังหวัดราชบุรี” ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้บทเรียนสื่อการสอนฟังเสริมสูงกว่าก่อนการใช้บทเรียนสื่อการสอนฟังเสริม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วรรณภา สุขสังข์ (2545 : บทคัดย่อ) ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการเรียน โดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พลารักษ์ ไชยโย (2545) ได้ศึกษาผลการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร ที่มีต่อความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้แผนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารตามขั้นตอนที่สังเคราะห์ขึ้น ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียน โดยใช้แผนการศึกษาดังกล่าว มีค่าเฉลี่ยความสามารถในการสื่อสาร หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ณัฐมา นามวงษ์ (2548) ได้ศึกษาผลของการใช้เกมประกอบการสอน ที่มีต่อความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้เกมประกอบการสอน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุกัญญา เพิ่มเกียรติกุล (2552) ได้รายงานรายงานผลการใช้แบบฝึกทักษะฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า 1. แบบฝึกทักษะฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง มีประสิทธิภาพ $E1/E2 = 82.46/88$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80 2. ความสามารถด้านทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนในแบบฝึกทักษะฟัง-พูด หลังการพัฒนาโดยใช้แบบฝึกทักษะมีค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 89.08 ซึ่งสูงกว่าก่อนการพัฒนา ซึ่งมีค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 44.68 และมีค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยความก้าวหน้าเท่ากับ 44.4 3. ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการพัฒนาโดยใช้แบบฝึกทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/3 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนห้องสอนศึกษา จำนวน 40 คน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.13 คะแนน และ 26.93 คะแนนตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังการพัฒนา พบว่าคะแนนสอบหลังการพัฒนาของนักเรียน สูงกว่าก่อนการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4. พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด (= 4.83 S.D. = 0.29) ถ้าพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 8 ข้อ และค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก จำนวน 2 ข้อ โดยความพึงพอใจที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 ลำดับ ดังนี้ กิจกรรมในแบบฝึกเน้นกระบวนการปฏิบัติและ

ประสบการณ์ตรง (= 4.98 S.D. = 0.16) เนื้อหาและกิจกรรมในแบบฝึกสามารถนำไปใช้ได้ ในสถานการณ์จริง (= 4.96 S.D. = 0.12) และการฝึกพูดโดยใช้สถานการณ์จริงเป็นวิธีการเรียนที่ สามารถแก้ปัญหาการฟัง-พูดของนักเรียนได้ (= 4.95 S.D. = 0.22)

งานวิจัยต่างประเทศ

เดอบัวร์ (Deboer. 1983) ทำการวิจัยเกี่ยวกับการฟังเพื่อการสื่อสารระหว่างบุคคล โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อหาวิธีการที่จะเพิ่มประสิทธิภาพในการฟังของบุคคลให้ดีขึ้น ผลการวิจัยปรากฏว่าความสามารถของบุคคลนั้นสามารถปรับปรุงให้ดีขึ้นได้

วิดโดวสัน (Widdowson. 1983) ได้ศึกษาผลการสอนสอนภาษาอังกฤษยึดโดยภาระงานเป็นฐาน สำหรับผู้เรียนในประเทศอิหร่าน โดยทำการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มพบว่า ผู้เรียนที่เรียนโดยยึดภาระงานเป็นฐานมีความสามารถในการทำภารกิจกรรมแก้ปัญหาและมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่าผู้เรียนที่เรียนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพอร์คินส์ (Perkins 1992) ศึกษาผลการฝึกการฟังที่มีต่อความสามารถในการจำแนกเสียงของเด็กวัยก่อนเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยแบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองและให้กลุ่มทดลองฝึกทักษะการฟังเกี่ยวกับเรื่องคำสัมผัส การเล่าเรื่อง เกม ส่วนกลุ่มควบคุมให้เรียนตามปกติ ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่า การฝึกทักษะการฟังช่วยพัฒนาทักษะในการจำแนกเสียงของผู้เรียน ได้ด้วย

ชอย ซองฮี (Choi Seonghee. 2000 : 3-32) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศในโรงเรียนมัธยมศึกษาในประเทศเกาหลี ทำการสำรวจความคิดเห็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในกรุงโซล จำนวน 110 คน โดยใช้แบบสอบถามจำนวน 80 ข้อ ผลปรากฏว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษสนับสนุนแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในเรื่อง 1) การพัฒนาสิ่งแวดล้อมในห้องเรียนให้สอดคล้องกับทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน 2) การเตรียมการให้ผู้เรียนอย่างเหมาะสม 3) การใช้เพลงและเกมในการจูงใจในการจัดกิจกรรมการเรียน 4) การใช้อุปกรณ์ในห้องเรียนภาษา 5) การใช้กิจกรรมที่นักเรียนเป็นศูนย์กลาง 6) การสอนไวยากรณ์ตามแนวการสอนสื่อสาร

จากงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศที่กล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่า วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน มีการใช้กิจกรรมและสื่อการเรียนที่หลากหลายเพื่อช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมายทางการเรียนภาษา ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อ

การสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นวิธีที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ไม่เพียงแต่จะช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่ยังช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางสังคม ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จึงเปรียบเสมือนเป็นการจัดเวลาทางสังคมให้ผู้เรียนเป็นคนเก่ง ดี มีความสุข

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโหมยติวิทยา ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1-3/2 โรงเรียนโหมยติวิทยา จังหวัดเพชรบูรณ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวนนักเรียน 50 คน ซึ่งเป็นนักเรียนคละกันทั้งเก่งปานกลางและอ่อน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 25 คน โรงเรียนโหมยติวิทยา จังหวัดเพชรบูรณ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยมีห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 12 แผน
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ มีลักษณะข้อสอบเป็นแบบปรนัย (Objective Tests) ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งระดับความพึงพอใจเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 20 ข้อ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้

การสร้างและหาคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ศึกษาตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยศึกษาเนื้อหาและขอบข่ายวิชา จุดประสงค์การเรียนรู้ วิธีการสอน แนวทางการจัดกิจกรรมและสื่อการเรียนการสอน รวมถึงกระบวนการวัดผลและประเมินผล

1.2 ศึกษาและกำหนดเนื้อหาที่จะสอน จากหนังสือเรียน English Land 3 ที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการและคัดเลือกเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ตามหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1.3 ศึกษาทฤษฎี และขั้นตอนวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.4 ศึกษาระดับทักษะทางภาษาในเรื่องการฟัง ตามทฤษฎีของ Valette และ Disick

1.5 ศึกษาการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

1.6 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามแนวของหน่วยศึกษานิเทศก์ คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน (2542 : 25) ดังนี้

1.6.1 ขั้นเตรียมความพร้อมหรือขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up) เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเรียนเนื้อหาใหม่ อาจจะเป็นการทบทวนเนื้อหาที่

เรียนผ่านมาแล้ว หรืออาจจะเป็นการนำเข้าสู่เนื้อหาใหม่ที่กำลังจะเรียนต่อไป กิจกรรมที่ใช้ในชั้นตอนนี้ อาจจะเป็นเพลง เกม นิทาน การสนทนา หรือ การแสดงต่างๆ เป็นต้น

1.6.2. ขั้นการนำเสนอ (Presentation) เป็นการให้ตัวอย่างภาษา (Language Input) แก่ผู้เรียนที่เป็นตัวอย่างภาษาที่ใช้ในชีวิตจริง และตัวอย่างภาษาที่ครูผู้สอนเลือกใช้ในห้องเรียน ครูผู้สอนแสดงบทบาทเป็นผู้ให้ข้อมูล (Informant) และผู้เรียนมีหน้าที่ในการฟังและสังเกต

1.6.3. ขั้นฝึก (Practice) เป็นการฝึกภาษาในสถานการณ์เดียวกันกับที่ครูผู้สอนนำเสนอในขั้นที่เสนอ (Presentation) ทั้งนี้ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้ฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เหมือนจริง ครูผู้สอนแสดงบทบาทเป็นผู้ควบคุม (Conductor) ในการฝึกภาษาของผู้เรียน และผู้เรียนมีหน้าที่ในการฝึกและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน

1.6.4. ขั้นนำไปใช้ (Production) ต้องออกแบบกิจกรรมเพื่อให้ นักเรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์เหมือนชีวิตจริง และเป็นสถานการณ์ใหม่ (New Situation) อาจจะคล้ายคลึงกับสถานการณ์ที่ครูผู้สอนได้นำเสนอไปแล้ว ทั้งนี้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาที่เขาได้เรียนรู้มาแล้ว ทั้งในส่วนที่ได้เรียนรู้ในชั่วโมงก่อนๆ และในชั่วโมงที่กำลังเรียนอยู่ ครูผู้สอนแสดงบทบาทเป็นผู้ให้คำแนะนำ (Advisor) คอยแนะนำและช่วยเหลือผู้เรียนในการนำภาษาไปใช้ ผู้เรียนมีหน้าที่ในการผลิตภาษา (Productive Language Use)

1.6.5. ขั้นสรุป (Wrap up) เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้สรุปสาระสำคัญของบทเรียน กิจกรรมที่จัดขึ้นในชั้นตอนนี้ อาจจะเป็นเพลง เกม การทำแบบฝึกหัดต่างๆ หรือการมอบหมายงาน เป็นต้น

1.7 ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) โดยกำหนดเกณฑ์การกำหนดคะแนนความคิดเห็นซึ่งเฉลี่ยแล้วต้องมีค่ามากกว่า 0.5 ขึ้นไป (ยูท ใภยวรรณ์ 2545: 159) โดยมีเกณฑ์กำหนดคะแนนของแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละข้อไว้ดังนี้

+1 = แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัดที่ระบุไว้
จริง

0 = ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัดที่ระบุไว้

-1 = แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัดที่ระบุไว้

1.8 วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 หลังจากนั้น นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการประเมินเบื้องต้น โดยผู้เชี่ยวชาญไปทดลองกับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนโฆษิตวิทยา จำนวน 25 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อบันทึก ข้อบกพร่องและปัญหาระหว่างเรียน ความเหมาะสมกับเวลา และวิธีดำเนินการเรียนการสอน

1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่แก้ไขปรับปรุงแล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาอังกฤษ

การสร้างและหาคุณภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาอังกฤษ มีรายละเอียด ดังนี้

2.1 กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาอังกฤษ แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

2.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องรวมถึงศึกษาเอกสารหลักสูตร แบบเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาอังกฤษแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 48 ข้อ

2.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาอังกฤษ ที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พิจารณาความเหมาะสมของภาษา ความครอบคลุมและคัดเลือกค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งค่า IOC ที่ใช้ได้ต้องมีค่ามากกว่า 0.5 ขึ้นไป (ยูทช ไทยวรรณ 2545: 159) แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อนำไปทดลองใช้ต่อไป โดยมีเกณฑ์ กำหนดคะแนนความคิดเห็นของแบบสอบถามแต่ละข้อไว้ดังนี้

- +1 แน่ใจว่า แบบทดสอบนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้
จริง
- 0 ไม่แน่ใจว่า แบบทดสอบนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุ
ไว้จริง
- 1 แน่ใจว่า แบบทดสอบนั้นไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุ
ไว้จริง

2.5 จากการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ผลปรากฏว่า จากแบบทดสอบ
จำนวน 48 ข้อ ใช้ได้จริงจำนวน 40 ข้อ ซึ่งมีค่า IOC เท่ากับ 1.00

2.6 ปรับแบบทดสอบตามที่คุณเชี่ยวชาญเสนอแนะ แล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่ม
ตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกโดยค่าความยากง่าย (p)
ที่เหมาะสมต้องมีค่าระหว่าง 0.2 - 0.8 และค่าอำนาจจำแนก (r) ที่ดีต้องมีค่าอยู่ระหว่าง 0.20 ถึง 1.00
ผลปรากฏว่า แบบทดสอบมีค่าความยากง่ายเฉลี่ยทั้งฉบับเท่ากับ 0.54 และมีค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ย
ทั้งฉบับเท่ากับ 0.91

2.7 นำแบบทดสอบทั้งหมดมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของทดสอบทั้งฉบับโดย
ใช้สูตร KR - 20 ของ Kuder and Richardson (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2539 : 248 - 249)
ผลการดำเนินการปรากฏว่า ได้ความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.90

2.8 จัดทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาอังกฤษ โดยคัดเลือกไว้จำนวน 30
ข้อ ซึ่งมีค่าความยากระหว่าง 0.20 ถึง 0.80 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ถึง 1.00 ฉบับสมบูรณ์เพื่อ
นำไปใช้จริงต่อไป

3. แบบสอบถามความพึงพอใจ

การสร้างและหาคุณภาพแบบสอบถามความพึงพอใจ มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3

3.2 ศึกษาหลักการสร้างแบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) ใช้วิธี
ของ Likert (Likert Scale)

3.3 กำหนดขอบข่าย กรอบเนื้อหาที่จะสร้างแบบสอบถาม

3.4 ร่างข้อคำถามให้ครอบคลุมกรอบเนื้อหาที่กำหนดในข้อ 3.3

3.5 จัดพิมพ์ข้อคำถาม รวมเป็นแบบสอบถามจำนวน 26 ข้อ

3.6 นำแบบสอบถามความพึงพอใจให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ทำการประเมิน

3.7 นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อคำถามแต่ละข้อ ซึ่งค่า IOC ที่ใช้ได้ต้องมีค่ามากกว่า 0.5 ขึ้นไป (บุทร ไกยวรรณ 2545: 159) แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุง โดยมีเกณฑ์กำหนดคะแนนความคิดเห็นของแบบสอบถามแต่ละข้อไว้ดังนี้

+1 แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเรื่องที่ต้องการวัด

0 ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเรื่องที่ต้องการวัด

-1 แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับเรื่องที่ต้องการวัด

3.8 ผลการพิจารณาลงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ มาหาค่าเฉลี่ยจากการพิจารณาตัดสินเป็นรายชื่อ ข้อคำถามใดที่ได้ค่าเฉลี่ยจากการพิจารณาตัดสินมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 แสดงว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเรื่องที่ต้องการวัด (บุทร ไกยวรรณ 2545: 159) ผลการแบบสอบถามมีค่า IOC ระหว่าง 0.67 – 1.00

3.9 จัดพิมพ์ข้อคำถามรวมเป็นแบบสอบถามโดยเลือกมาเป็นจำนวน 20 ข้อ เป็นเครื่องมือฉบับสมบูรณ์ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนระดับความพึงพอใจ แบบมาตราส่วนแบบตัวเลข (Numerical Rating Scales) ตั้งแต่ 5 - 1 (พิสนุ พงศ์ศรี, 2551 : 195) ดังนี้

5	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

3.10 นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนโฆษิตวิทยาที่กำลังศึกษาภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 20 คน เพื่อนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แบบแอลฟา (α - coefficient) ของครอนบัค

(Cronbach 1990 : 161 อ้างถึงใน ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2539 : 248 – 249)) ได้เท่ากับ 0.94

3.11 เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้เลือกไว้แล้ว คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนโพนินทวิทยาที่กำลังศึกษาภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 25 คน เป็นผู้ตอบแบบสอบถามนำค่าเฉลี่ยของแบบสอบถามความพึงพอใจที่ได้จากการวิเคราะห์ไปทำการเปรียบเทียบกับเกณฑ์เพื่อใช้ในการแปลความหมาย โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540: 124) ดังนี้คือ

ค่าเฉลี่ย	4.50-5.00	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.50-4.49	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ย	2.50-3.49	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.50-2.49	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ย	0.01-1.49	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบ Pre-Experimental Design และได้เลือกรูปแบบการทดลองแบบ หนึ่งกลุ่มสอบก่อน - สอบหลัง (One-Group Pretest-Posttest Design) (Campbell & Stanley. 1966 : 6 – 54 อ้างถึงใน บุทธไถยวรรณ. 2545 :124) ซึ่งเป็นแบบแผนที่มีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ตารางที่ 2 แสดงแบบแผนการทดลอง One Group Pretest-Posttest Design

SG	T ₁	X	T ₂
กลุ่มตัวอย่าง	(Pretest)	(Treatment)	(Posttest)
	ทดสอบก่อนทดลอง	ดำเนินการทดลอง	ทดสอบหลังการทดลอง

เมื่อ	SG	หมายถึง	กลุ่มตัวอย่าง
	T1	หมายถึง	การทดสอบก่อนเรียน การฟังภาษาอังกฤษการใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
	X	หมายถึง	การใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
	T2	หมายถึง	การทดสอบหลังเรียน การฟังภาษาอังกฤษการใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น ได้ดำเนินการดังนี้

1. ขออนุญาตจากมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เพื่อส่งให้ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือสำหรับการวิจัย
2. ขออนุญาตผู้บริหาร โรงเรียน โขมิตวิทยา ใช้สถานศึกษาในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและดำเนินการวิจัย
3. จัดประชุมพิเศษให้กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของนักเรียน กระบวนการเรียน เป้าหมายของการเรียน จุดประสงค์ของการเรียนและวิธีประเมินผลการเรียนรู้
4. ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาอังกฤษ ไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 25 คน โรงเรียน โขมิตวิทยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ตรวจสอบคะแนนและจัดบันทึกคะแนนของแต่ละบุคคล
5. ดำเนินการทดลองโดยผู้วิจัยทำการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นใน เวลาเรียนปกติกับกลุ่มทดลองด้วยตนเอง ใช้เวลาในการทดลองทั้งสิ้น 6 สัปดาห์ ๆ ละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง
6. ทดสอบหลังเรียน (Post-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาอังกฤษ ฉบับเดิม เมื่อสอนจนครบทุกแผนแล้วตรวจบันทึกคะแนนไว้
7. นำคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) ที่ได้ไปหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน
8. ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

9. นำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วนำไปประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป แล้วนำผลการคำนวณมาวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์

วิธีวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

1.1 หากำดัชนีความเที่ยงตรงของแผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบ และแบบสอบถาม โดยหากำดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence) หรือค่า IOC จากสูตร (บุทท โภชวรรณ์ 2545: 159)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ค่าดัชนีความสอดคล้อง
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.2 หากำความยากง่าย (p) ของแบบทดสอบ (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2539 : 248 – 249)

$$p = \frac{H + L}{N}$$

เมื่อ	p	แทน	ค่าความยากของข้อสอบ
	H	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูงตอบถูกในข้อนั้น
	L	แทน	จำนวนคนในกลุ่มต่ำตอบถูกในข้อนั้น
	N	แทน	จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

1.3 หาค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ (ลิ้น สายยศ และ อังคณา สายยศ.

2539 : 248 – 249)

$$r = \frac{H - L}{N/2}$$

เมื่อ r แทน ค่าความยากของข้อสอบ

H แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงตอบถูกในข้อนั้น

L แทน จำนวนคนในกลุ่มต่ำตอบถูกในข้อนั้น

N แทน จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

1.4 หาค่าความเชื่อมั่นความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้วิธีการของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson Method) (ลิ้น สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2539 : 248 – 249) โดยใช้สูตร KR-20 สำหรับข้อสอบที่ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน โดย

สูตร KR-20 :

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ n แทน จำนวนข้อสอบ

p แทน สัดส่วนผู้ทำถูกในแต่ละข้อ

q แทน สัดส่วนผู้ทำผิดในแต่ละข้อ

S_t^2 แทน ความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งฉบับ

ความแปรปรวน หาได้จากสูตร

$$S_t^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

N แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

1.5 หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach Alpha-Coefficient) ของกรอนบาค (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2539 : 248 – 249) จากสูตร

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
k	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนแต่ละข้อ
S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวม

ความแปรปรวน หาได้จากสูตร

$$S_t^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

N แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

1.6 หาค่าเฉลี่ย (Arithmetic mean) ใช้สูตรดังนี้ (กรมวิชาการ 2545 : 81)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนของผู้เชี่ยวชาญ
N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.7 หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตร (ยุทธ ไกยวรรณ 2545 : 194)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{N - 1}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	ข้อมูลแต่ละจำนวน
	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของข้อมูล
	N	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด
	\sum	แทน	ผลรวม

1.8 สถิติอ้างอิงที่ใช้ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม กรณีกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระแก่กัน t-test Dependent จากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด 2535 : 109)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n - 1}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤต เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
	D	แทน	ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
	n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

2.1 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

2.2 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

2.3 ค่าที (t- distribution) ใช้ในการเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สูตร t- test for dependent sample

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ให้ความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ดังนี้

\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน	กลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบค่าที่ (t-Distribution)
*p	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโพนคิวิตยา ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. ศึกษาผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโพนคิวิตยา
2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโพนคิวิตยา ที่มีต่อการเรียนการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ตอนที่ 1 ศึกษาผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโมษิตวิทยุ

ผู้วิจัย ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยเปรียบเทียบความแตกต่างของผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ที่เรียนด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งแบบทดสอบมีคะแนนเต็ม 30 คะแนนและแสดงความแตกต่างทางสถิติระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สูตร t-test for dependent samples ปรากฏดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการฟังภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

กลุ่มตัวอย่าง	n	\bar{X}	S.D.	t	*p
ก่อนเรียน	25	22.48	2.38	15.72*	.05
หลังเรียน	25	25.16	2.54		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโพนินวิทยา ที่มีต่อการเรียนการ ฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ผลการสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการ สื่อสาร แสดงในตารางที่ 4 ดังนี้

ตารางที่ 4 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโพนินวิทยา ที่มีต่อการเรียนการ ฟัง ภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ที่	รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	ขั้นตอนในการทำกิจกรรมชนิดต่างๆของนักเรียน ชัดเจน	3.84	0.80	มาก
2	มีการกำหนดกฎเกณฑ์แนวปฏิบัติและระยะเวลาใน การทำกิจกรรมไว้อย่างชัดเจน เข้าใจง่าย	3.76	0.83	มาก
3	กิจกรรมแต่ละอย่างเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้ มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	3.88	0.67	มาก
4	เปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ทักษะและกลยุทธ์ต่างๆ ในการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกัน	3.84	0.47	มาก
5	สร้างเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือในชั้น เรียนระหว่างผู้สอนและผู้เรียนด้วยกัน	4.28	0.46	มาก
6	กิจกรรมช่วยให้การเรียนภาษาอังกฤษไม่น่าเบื่อ เข้าใจง่ายขึ้น	4.04	0.68	มาก
7	กิจกรรมช่วยให้มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการ เรียน ภาษาอังกฤษ	3.92	0.49	มาก
8	กิจกรรมช่วยให้นักเรียนสามารถนำภาษาอังกฤษไป ใช้ได้ในชีวิตประจำวัน	3.76	0.83	มาก
9	เนื้อหาในแต่ละกิจกรรมเหมาะสมกับระดับความรู้ ความสามารถของนักเรียน	4.00	0.65	มาก
10	เนื้อหาในแต่ละกิจกรรมอยู่ในความสนใจของ นักเรียน	4.00	0.71	มาก
11	เนื้อหาส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะในการ ฟัง ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น	4.24	0.44	มาก

ตารางที่ 4(ต่อ)

ที่	รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
12	สื่อที่ใช้ในกิจกรรมนั้นเหมาะสมและช่วยส่งเสริมให้นักเรียนทำกิจกรรมได้อย่างคล่องแคล่ว	3.96	0.54	มาก
13	สื่อที่ใช้ในกิจกรรมนั้นไม่ซับซ้อนเกินความสามารถของนักเรียน	3.96	0.68	มาก
14	สื่อที่ใช้ตรงกับเนื้อหาที่ใช้ในกิจกรรมที่เรียน	3.84	0.80	มาก
15	ทำให้การเรียนการสอนน่าสนใจ และทำให้เกิดการเรียนรู้แก่นักเรียนง่ายขึ้น	4.04	0.73	มาก
16	ก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์อันดีในการฟัง และให้รู้แนวทางในการทำงานร่วมกันในชั้นเรียน	3.84	0.55	มาก
17	ช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกการตัดสินใจและการแก้ปัญหาในขณะที่ฟังภาษาอังกฤษ	4.20	0.41	มาก
18	ช่วยให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษสนุกสนานและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น	4.08	0.64	มาก
19	นักเรียนที่ไม่กล้าแสดงออกหรือมีความพร้อมด้านภาษาอังกฤษน้อยสามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้	4.00	0.58	มาก
20	นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษอย่างแท้จริงและสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ในการฟังภาษาอังกฤษ	3.92	0.64	มาก
	เฉลี่ยรวม	3.97	0.63	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจต่อวิธีการเรียนโดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักเรียนเกิดการสร้างเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือในชั้นเรียนระหว่างผู้สอนและผู้เรียนด้วยกัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.28 รองลงมาและในด้านเนื้อหาส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะในการฟังภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 ส่วนในด้านกาหนดกฎเกณฑ์แนวปฏิบัติและระยะเวลาในการทำกิจกรรมไว้อย่างชัดเจน เข้าใจง่ายและกิจกรรมช่วยให้นักเรียนสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ 3.76

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโฆษิตวิทยา ผู้วิจัยขอสรุปและอภิปรายผลดังนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโฆษิตวิทยา
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโฆษิตวิทยา ที่มีต่อการเรียนการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโฆษิตวิทยาหลังได้รับการสอนโดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สูงกว่าก่อนเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 12 แผน
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ มีลักษณะข้อสอบเป็นแบบปรนัย (Objective Tests) ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก
3. แบบสอบถามความพึงพอใจการเรียนการฟังภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) แบ่งระดับความพึงพอใจเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 20 ข้อ

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาอังกฤษชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

2. ดำเนินการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จำนวน 12 ชั่วโมง

3. ทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาอังกฤษชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน

4. เก็บข้อมูลจากการทดลองมาทำการวิเคราะห์ค่าทางสถิติเพื่อนำไปสู่การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุป อภิปรายและให้ข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโฆมิตวิทยา ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาอังกฤษ มาคำนวณหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแล้วทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยการทดสอบค่าที (t-distribution) โดยใช้สูตร t-test for dependent samples

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโฆมิตวิทยา ที่ได้รับการสอนโดยใช้โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความพึงพอใจต่อวิธีการเรียนโดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจต่อวิธีการเรียนโดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักเรียนเกิดการสร้างเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือในชั้นเรียนระหว่างผู้สอนและผู้เรียนด้วยกัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.28 รองลงมาและในด้านเนื้อหาส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะในการฟังภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 ส่วนในด้านการกำหนดกฎเกณฑ์แนวปฏิบัติและระยะเวลาในการทำกิจกรรมไว้อย่างชัดเจน เข้าใจง่ายและกิจกรรมช่วยให้นักเรียนสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ 3.76

อภิปรายผล

จากผลของการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโฆมิตวิทยา มีประเด็นในการอภิปรายผลดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน โยมิตวิทยา ที่ได้รับการสอนโดยใช้โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เนื่องจากเหตุผลดังนี้

1.1 การจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นวิธีหนึ่งที่มุ่งเน้นให้ ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ เป็นแนวการสอนที่เน้นความหมายมากกว่ารูปแบบหรือโครงสร้างทาง ภาษา รูปแบบหรือโครงสร้างของภาษาเป็นเพียงเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้พูดสามารถสื่อหน้าที่ของภาษาได้ ตามต้องการ ฮาลลิเคย์ (อ้างถึงในวิสาข์ จิตวิตร 2541:48) กล่าวว่าภาษามีหน้าที่ต่างๆ เช่น ใช้ในการ ปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ใช้แสดงความรู้สึกของตนเอง ใช้เพื่อให้ข้อมูลต่างๆ หรือใช้เพื่อสร้างจินตนาการ เป็นต้น ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนจึงมีเป้าหมายให้ผู้เรียนมีสมรรถภาพในการนำภาษาไปใช้ในการ สื่อสารได้ สอดคล้องกับ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535 ก : 109) ที่กล่าวว่าจุดมุ่งหมายของวิธีสอนตามแนว การสอนเพื่อการสื่อสารนั้นมุ่งให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้

1.2 การจัดการเรียนการสอน โดยใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการนำผู้เรียนบรรลุ เป้าหมายทางภาษา โดยใช้กิจกรรมเป็นตัวช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ทางภาษาไปใช้ในการ สื่อความหมายได้ เพื่อที่จะทำการเรียนการสอนให้บรรลุเป้าหมายได้นั้นจำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบ หลายประการ องค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งก็คือการนำ กิจกรรม การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารไปใช้ในชั้นเรียน ที่ฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างมีความหมาย อันจะช่วยส่งเสริมการเรียนภาษาได้ เป็นอย่างดี สุมิตรา อังวัฒนกุล (2531 : 91) กล่าวถึงประโยชน์ของกิจกรรมการเรียนการสอนทางภาษาว่า กิจกรรมช่วยให้ผู้เรียน ได้ฝึกใช้ภาษา ผู้เรียนมีโอกาสได้นำความรู้ทางภาษาในด้านต่าง ๆ เช่น เสียง ศัพท์ โครงสร้างมาใช้ประกอบกันเพื่อให้สื่อความหมายได้ตามที่ต้องการ ช่วยให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษา ช่วยให้การเรียนภาษาเป็นไปอย่างธรรมชาติ และช่วยสร้างสภาพแวดล้อมซึ่งส่งเสริมการเรียนรู้ ในการทำ กิจกรรมผู้เรียนจะได้สร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกันในระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ซึ่ง พลาวัค ไชโย (2545) ได้ศึกษาผลการสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนเพื่อการสื่อสาร ที่มีต่อความสามารถในการ สื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการ ใช้แผนการสอนภาษาอังกฤษตามแนวการสอนเพื่อการ สื่อสารตามขั้นตอนที่สังเคราะห์ขึ้น ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียน โดยใช้แผนการสอนดังกล่าว มี ค่าเฉลี่ยความสามารถในการสื่อสาร หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ วิเชียร ใจทน (2538 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนคำศัพท์ วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร พบว่า นักเรียนมากกว่าร้อยละ 60 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคำศัพท์ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดคือร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม และยังพบว่า กิจกรรมนั้นส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาจริงๆ ใน สถานการณ์ที่เป็นจริงอย่างเป็นธรรมชาติ

2. ความพึงพอใจต่อวิธีการเรียน โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร อยู่ในระดับมาก มีประเด็นในการอภิปรายผลดังนี้

2.1 โดยภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจต่อวิธีการเรียน โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักเรียนเกิดการสร้างเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือในชั้นเรียนระหว่างผู้สอนและผู้เรียนด้วยกัน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.28 กล่าวได้ว่า วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารช่วยให้นักเรียนเกิดการสร้างเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือในชั้นเรียนระหว่างผู้สอนและผู้เรียนด้วยกัน ในด้านเนื้อหาส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะในการฟังภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น โดยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารได้คำนึงถึงกระบวนการที่จะพัฒนาความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียน โดยที่วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นเปิดโอกาสผู้เรียนได้ฝึกผ่านการร่วมกิจกรรม ซึ่งกิจกรรมจะช่วยให้การเรียนภาษาอังกฤษไม่น่าเบื่อ เข้าใจง่ายขึ้น มีการสร้างสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับการสื่อสารจริง สอดคล้องกับ มอร์โรว์ (Morrow 1981 : 59 – 66) ที่ได้กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษานั้นควรควรให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมการสื่อสารในสถานการณ์จริง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยตนเอง ดังนั้นลักษณะสำคัญของวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารนี้ มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาได้เหมาะสมกับสภาพสังคม มีเนื้อหาในแต่ละกิจกรรมอยู่ในความสนใจของนักเรียน ทำให้การเรียนการสอนน่าสนใจ และเกิดการเรียนรู้แก่นักเรียนง่ายขึ้น มีสื่อที่ใช้ไม่น่าเบื่อและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกการตัดสินใจและการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะที่ฟังภาษาอังกฤษและกิจกรรมเหล่านี้เองจึงมีส่วนช่วยสร้างความพึงพอใจและทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการเรียนภาษาอังกฤษ

2.2 การเรียนโดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษอย่างแท้จริงและสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ในการฟังภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับไฮม์ส์ (Hymes. 1981 : 4) ซึ่งได้เสนอแนวการสอนเพื่อการสื่อสารไว้ว่า ผู้เรียนภาษาก็ควรจะได้ทำพฤติกรรมเช่นเดียวกับในชีวิตจริง ผู้เรียนควรจะได้ฝึกและใช้ภาษาในลักษณะของทักษะรวม มีการใช้สื่อที่ใช้ในกิจกรรมนั้นเพื่อช่วยส่งเสริมให้นักเรียนทำกิจกรรมได้อย่างคล่องแคล่ว ซึ่งสื่อที่ใช้ในกิจกรรมนั้นไม่ควรซับซ้อนเกินความสามารถของนักเรียน และการจัดกิจกรรมยังช่วยให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการเรียนภาษาอังกฤษ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2531 : 91) กล่าวถึงประโยชน์ของกิจกรรมไว้ว่า กิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา ช่วยให้เกิดแรงจูงใจ ช่วยให้การเรียนภาษาเป็นไปอย่างธรรมชาติ ช่วยสร้างสภาพแวดล้อมซึ่งส่งเสริมการเรียนรู้ สร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกันระหว่างผู้เรียนด้วยกัน และกับครูผู้สอน นักเรียนกล้า แสดงออกมากขึ้น

จากผลการวิจัยครั้งนี้ สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีความเหมาะสมในการจัดกิจกรรมการฟังภาษาอังกฤษ เพราะมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมกับการเรียน มีการกำหนดกฎเกณฑ์แนวปฏิบัติไว้อย่างชัดเจน มีกิจกรรมที่ช่วย

ส่งเสริมการเรียนรู้และบริบทของการเรียนแต่ละอย่างเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม เปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ทักษะและกลยุทธ์ต่างๆ ในการฟังภาษาอังกฤษ สร้างเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือในชั้นเรียนระหว่างผู้สอนและผู้เรียนด้วยกัน ทั้งยังช่วยให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษไม่น่าเบื่อ เข้าใจง่ายขึ้น ช่วยให้นักเรียนสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน และผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการเรียนภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน โนมิด-วิทยา ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยได้ค้นพบสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า การฟังภาษาอังกฤษของนักเรียน ด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ จึงควรนำเอาวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้สอนควรศึกษาแนวคิด ขั้นตอนวิธีการจัดการเรียนการสอน โดยเลือกเนื้อหา กิจกรรมให้สอดคล้องกับวิธีการสอน จึงควรเน้นการทำกิจกรรมเพื่อฝึกการใช้ภาษาที่ใกล้เคียงสถานการณ์จริงให้มากที่สุดและเป็นกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาอย่างมีความหมาย

1.3 ผู้สอนควรปฐมนิเทศน์นักเรียนก่อนการเรียน แนะนำวิธีการเรียน ทำความเข้าใจถึงบทบาทและหน้าที่ของนักเรียนและครูแล้วทดลองสอนด้วยบทเรียนตัวอย่างก่อนและดำเนินกิจกรรมครบทุกขั้นตอนจนแน่ใจว่านักเรียนเข้าใจวิธีเรียนดี แล้วจึงเริ่มการสอนจึงจะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นเพื่อไม่ให้เกิดความสับสน จึงควรมีการทดลองสอนก่อน

1.4 เกณฑ์การให้คะแนนการประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่มควรชัดเจนและให้เข้าใจตรงกันก่อนการให้คะแนน เพราะเป็นหน้าที่ของนักเรียนทุกคนที่ต้องประเมินตนเองและประเมินเพื่อน

1.5 ผู้สอนควรจัดเนื้อหาให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนและเนื้อหาไม่ควรมากเกินไปในการสอนแต่ละครั้ง

1.6 ผู้สอนควรมีการเสริมแรงโดยการให้รางวัลโดยการให้รางวัล เพราะรางวัลจะเป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจและอยากที่จะเรียนเพิ่มขึ้น และยังทำให้เกิดการเรียนอย่างเต็มความสามารถ และส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนที่เป็นกันเองและสนุกสนานซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

1.7 ควรใช้เวลาแก่นักเรียนในการฝึกและการทดสอบที่มากพอควร ไม่ควรเร่งรัดนักเรียน เพราะจะทำให้นักเรียนเครียดและรู้สึกต่อต้านกับการเรียนด้วยวิธีนี้

1.8 ควรจัดกิจกรรมกลุ่มที่เสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจ กระบวนการทำงาน สามารถประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาผลสัมฤทธิ์การเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ในระดับชั้นอื่น ๆ

2.2 ควรศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ในระดับชั้นอื่น ๆ

2.3 ควรศึกษาผลสัมฤทธิ์การพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ในระดับชั้นอื่น ๆ

2.4 ควรเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร กับวิธีการเรียนแบบปกติ

บรรณานุกรม

- กรชกร ชวติ. (2544). ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กนกมนต์ กงสะอาด. (2533). “วิเคราะห์กิจกรรมการสอนเพื่อการสื่อสาร ของแบบเรียนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาปีที่6.” วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา ภาาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กรมวิชาการ. (2544). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2545). การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2546). หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546. กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2546). การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). การวิเคราะห์พระราชบัญญัติการศึกษาที่สำคัญ. กรมสามัญศึกษา. หน่วยศึกษานิเทศก์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา. (2551). การประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกันคุณภาพผู้เรียนปีการศึกษา2550 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 1.

- กลุ่มส่งเสริมการเรียนการสอนและประเมินผล สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2552). **ตัวชี้วัดและสาระแกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.** กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- กัญญา กอบกาญจนสินธุ. (2545). การศึกษาผลการใช้วิธีสอนด้วยการโต้ตอบทางสระที่มีต่อ ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันราชภัฏนครสวรรค์.
- กฤษฎี ชื่นชมน้อย. (2538). “ปัญหาการสอนฟังภาษาอังกฤษของครูในโรงเรียนคาทอลิกระดับ มัธยมศึกษา สังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ.” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- กุลยา เบญจกาญจน์. (2530). “ การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.” มิตรครู 29, 5 (ปีที่แรกมีนาคม 2530) : 22.
- กาญจนา จันทะดวง. (2542). **พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ.** ภาควิชาหลักสูตรการสอน คณะครุ ศาสตร์ สถาบันราชภัฏสกลนคร.
- การดา ณ ถลาง. (2515). **วิธีสอนภาษาอังกฤษกับหลักจิตวิทยา.** กรุงเทพฯ : ศูนย์ภาษาอังกฤษของ โครงการพัฒนามหาวิทยาลัย.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2545). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545.** กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2542). **เอกสารประกอบการฝึกอบรม ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2542.** สำนักนิเทศและพัฒนา มาตรฐานการศึกษา. หน่วยศึกษานิเทศก์. เอกสาร สน. ลำดับที่ 21/2542.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ,สำนักงาน. (2540). **รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย.** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- จิตราภรณ์ เฟ็งดี. (2541). **ความพึงพอใจของผู้ใช้ที่มีต่อบริการสืบค้นรายการบรรณานุกรมระบบ ออนไลน์ ของห้องสมุดสถาบันราชภัฏสกลนคร.** วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหา บัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- จตุรรัตน์ เจริญสินธุ์. (2541). การใช้แบบฝึกทักษะการฟังภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ณัฐมา นามวงษ์. (2548). ผลการใช้เกมประกอบการสอนภาษาอังกฤษที่มีต่อความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ทันทีวา สุรวัด. (2540). การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-พูดและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ด้วยวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารของ Kieth Johnson กับวิธีสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทิสนา แคมมณี. (2551). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2551). ศาสตร์การสอน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฐปทอง กว้างสวัสดิ์. (2548). คู่มือการสอนภาษาอังกฤษ. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- _____. (2549). คู่มือการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- นพเก้า ณ พัทลุง. (2548). การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. สงขลา : การกิจเอกสารและตำรา มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- นุชลี โพธิวรกร. (2549). พฤติกรรมผู้นำความพึงพอใจในการทำงานและขวัญกำลังใจในการทำงานของพนักงานบริษัทหลักทรัพย์ ย่านถนนราชดำริ กรุงเทพมหานคร. ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2545). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ.
- บำรุง ไตรรัตน์. (2543). การออกแบบงานวิจัยสาขาภาษาศาสตร์ประยุกต์. นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- ประนอม สุรัสวดี. (2531). ภาษาอังกฤษกับเด็กไทยในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โครงการตำราวิทยาศาสตร์อุตสาหกรรม.
- ประสิทธิ์ สรรสม. (2544). การพัฒนาสื่อการสอนฟังเสริม รายวิชาอังกฤษหลัก อ 019 ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสารสิทธิ์พิทยาลัย อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2551). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพ.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พรสวรรค์ ขาวแร่. (2552). การพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 [ออนไลน์]. Available: <http://gotoknow.org/blog/pornsawan-khaorae-tpr-english/251842>.
- พรสวรรค์ สีป้อ. (2550). สูดยอควิธีสอนภาษาอังกฤษ นำไปสู่ การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- _____. (2550). สูดยอควิธีสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- พลารักษ์ ไชโย. (2545). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้โครงงาน. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พิชิต ฤทธิจรรณ. (2544). หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร.
- พิสนุ พงศ์ศรี. (2551). วิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : พรอพเพอร์ตี้พริ้นท์จำกัด.
- ยุทธ ไกยวรรณ. (2545). พื้นฐานการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- รัตนา มหากุศล. (2539). กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รุ่ง แก้วแดง. (2541). ปฏิวัติการศึกษาไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มติชน.

- แรกขวัญ ครงงาม. (2547). การพัฒนาทักษะ ฟัง – พูดโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2536). หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2539). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- _____. (2540). หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วรรณภา สุขสังข์. (2545). การพัฒนาการฟัง-พูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. สารนิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วิสาข์ จิตวิตร. (2528). "กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร." มิตรรู (30 เมษายน 2528) : 47.
- วิเชียร ไจทน. (2538). การพัฒนารูปแบบการสอนคำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศิธร แสงธนู และ คิด พงศ์ทัต. (2540). คู่มือครูภาษาอังกฤษภาคทฤษฎีและปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : ประสานมิตร.
- ศิริพงษ์ เสากายน. (2550). หลักการบริหารการศึกษา. ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : บั๊ค พอยท์.
- ศิริภรณ์ ศรีนาค. (2550). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางกับวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- ศิริรักษ์ ทัพพะกุลธร. (2544). "การพัฒนาสื่อเสริมทักษะการฟังด้วยตนเองเกี่ยวกับเรื่องในท้องถิ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคองทองวิทยา จังหวัดนครปฐม." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- ศิริวรรณ มาลัย. (2549). การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง - การพูดและความเชื่อมั่นในตนเองต่อการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยวิธีการสอนแบบ TPR (Total Physical Response) ประกอบสื่อในชีวิตประจำวันกับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- _____ . (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สกตรัตน์ นามเหลา. “การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง การเปรียบเทียบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.” วารสารบัณฑิตศึกษา ปีที่ 4, ฉบับที่ 15 (2550) : 144 – 148.
- สมนึก กัททิษชนี. (2546). การวัดผลการศึกษา. กอพลินธุ์ : ประสานการพิมพ์.
- สมบัติ กาญจนารักษ์. (2549). เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 5 E ที่เน้นพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูงสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : ชาร์กธร.
- สมร ปาโท. (2545). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารและวิธีการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สาขันธ์ จุปะมัตถา. (2540). ผลของการใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารโดยใช้หลัก Information Transfer ในการสอนภาษาอังกฤษหลัก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สิทธิศักดิ์ ทองคำ. (2553). “เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอน.” [ออนไลน์]. Available: <http://kmc.pkn2.go.th/?name=research&file=readresearch&id=295>.
- สุกัญญา เพิ่มเกียรติกุล. (2552). รายงานผลการใช้ชุดฝึกทักษะฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/3. [ออนไลน์]. Available : www.hongson.ac.th/docu/sukanya.docx.

- สุคนธ์ สุขอนันต์. (2547). การพัฒนาทักษะ ฟัง – พูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนอง
ด้วยท่าทาง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2531). วิธีสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- _____. (2535). วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2539). วิธีสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2540). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2540). กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : ภาควิชา
มัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2539). แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุพาณี วรรณการ. (2543). เอกสารประกอบการอบรมเชิงปฏิบัติการ การสอนภาษาอังกฤษ ปี 2000
นครปฐม. สำนักบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุรางค์ โค้วตระกูล. (2552). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สุรศักดิ์ หลาบมาลา. “ครูอเมริกาสอนภาษาอังกฤษในต่างแดน,” การศึกษาไทย ปีที่ 7, ฉบับที่ 66
(2553) : 21 – 23
- _____. “การเรียนการสอนในโลก Online,” การศึกษาไทย ปีที่ 6, ฉบับที่ 54 (2552) :
12 – 16
- สุวัฒน์ นิยมไทย และคณะ. (2545). ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีต่อการใช้
ภาษาอังกฤษของผู้ให้บริการการท่องเที่ยว ในจังหวัดสุโขทัย. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2548). การวัดและประเมินผลอิงมาตรฐานการเรียนรู้ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- สำอังก์ หิรัญบุรณะ. (2545). จุดประกายภาษาอังกฤษ : คู่มือการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2 . กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- อนงค์กร ศรีเจริญ. (2548). การใช้แนวคิดวิธีธรรมชาติเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ และความสามารถในการรู้คำศัพท์ของผู้เรียนในระดับเตรียมความพร้อม. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด. (2546). คู่มือการพัฒนาหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 1 – 2 (ป.1 – ป. 6) ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : บั๊ค พอยท์.
- _____. (2550). การพัฒนาการจัดการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- _____. (2552). การพัฒนาและการนำหลักสูตรภาษาอังกฤษไปใช้ในสถานศึกษา สำหรับครูทุกระดับ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- อรุณี วิริยะจิตรา. (2532). การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.

- Anderson, Anne, and Tony Lynch. (1983). **Listening**. Hong Kong : Oxford University Press.
- Alvarado, C. S. (1986). "Successful EFL Cases in a Traditional Learning Environment," **English Teaching Forum**. 12(80). 1986 : 16-28.
- Breen, M. P. and C. N. Candlin. (1980). "**The Essentials of a Communicative Curriculum in Language Teaching**." *Applied Linguistic* 1,2. Eaglewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall International.
- Busby, Rudolph E. and Randol E. Majors. (1987). *Basic Speech Communication Principle and Practice*. : RR. Donnelley and Sons Co.
- Byrne, Donn. (1988). **Teaching oral English**. London : Longman Group Limited.
- Byrne , Donn, and Gordon Walsh . (1973). **Listening Comprehension I Pronunciation Practice Teacher's Book**. London : Longman Group Limited.
- Choi, Seonghee. (2000). **Teachers' beliefs about communicative language teaching and their classroom teaching practices**. *English Teaching*, Korea : Kyobo Book Co..
- Cook, Vivian. (1991). **Second language learning and language teaching**. London: Edward Arnold.
- Cronbach, Lee J. (1990). **Essential of Psychological Testing**, 5thed. New York : Harper Collilns Publishers.
- Deboer, Wanda Aileen. (1983). "**The Listening Aspect of Interpersonal Communication**." *Dissertation Abstracts International* 43, 09 : 1828 – A.
- Finochiaro, Mary, and Brumfit, Christopher. (1983). **The Functional – Notional Approach : From Theory to Practice**. New York : Oxfords University Press.
- Graeme Beals and Jean Edwards. (2003). **Listening Skills**. UK : Prim-Ed Publishing.
- Harmer, Jeramy. (1991). **The Practice of English Language Teaching**. London : Longman Group Limited.
- Harris, D.P. (1981). **Testing English as a Second Language**. New York : McGraw - Hill Book Company.

- Hymes, D.H. (1981). **“On Communicative Competence.”** In *The Communicative Approach to Language Teaching*, 180 – 182. London : Oxford University Press, 1981.
- Johnson, Keit. (1982). **Communicative Syllabus Design and Methodology.** Oxford : Pergamon Press.
- Kieth Jonhson and Morrow. (1983). **Communicative Approach.** Modern Publications Ltd.
- Kippel, John. **Communication in the classroom.** London: Long man Group Limited, 1981.
- Krashen, S.D. (1981). **Second Language Acquisition and Second Language Learning.** Oxford : Pergamon.
- _____. (1982). **Principles and Practice in Second Language Acquisition.** Oxford : Pergamon.
- Krashen, S.D and Terrell, T.D. (1995). **The Natural Approach.** Hertfordshire: Phoenix ELT.
- Littlewood, William. (1981). **Communicative Language Teaching : An Introduction.** Cambridge : Cambridge University Press.
- _____. (1984) **Communicative Language Teaching : An Introduction.** London : Cambridge University Press.
- _____. (1990). **Communicative Language Teaching.** London : Cambridge University Press.
- Maslow, Abraham H. (1970). **Motivation and Personality.** Brandeis University. New York : Harper and Row Publishers.
- Morrow, Keit. (1981). **“Principle of Communicative Methodology.”** In *Communicative in Classroom*, 111 – 114. Edited by Allyn and Bacon. London : Longman, 1981.
- Paul, David. (2003). **Teaching English to Children in Asia.** Hong Kong : Pearson Education Asia Limited.
- Paulston, Christina Bratt, and Marry Newton Bruder. (1979). **Teaching English as a Second Language Techniques and Procedures.** Cambridge : Wintrop Publishers Inc..
- Paulston, Christina Bruder, and Marry Newton Bruder. (1976). **Teaching English as a Second Language : Teaching Procedures.** Cambridge : Winthrop Publishers Inc.

- Perkin, H.F. **"The Effects of Teaching Certain Listening Skills on the Achievement of Preschool Children."** Dissertation Abstracts International 53 (November 1992) : 1390 – A.
- Rankin, Paul T. **"The Importance of Listening Ability."** English Journal 18 (October 1982) : 523 –630.
- Richards C, Jack, Platt, John and Platt, Heidi. (1992). **Longman Dictionary of LANGUAGE TEACHING AND APPLIED LINGUISTICS.** Second Edition. Longman Group UK Limited.
- Rivers, Wilga M., and Mary S. Temperley. (1980). **"Hearing and Comprehending."** English Teaching Forum 8 (October 1980) : 16 – 19.
- _____. (1978). **A practical guide to the teaching of English as a second or foreign language.** New York : Oxford University Press.
- Rost Michael. (1991). **Listening in Action.** New Jersey : Prentice Hall Ltd.
- Savignon, S. (1983). **Communicative Competence : Theory and Classroom Practice.** Massachussts : Addison-Wesley Publishing Company.
- Terrell, Tracy, D. (1982). **The Natural Approach to Language Teaching and Update.** The Modern Language Journal.
- Underwood, Mary. (1989). **Teaching Listening.** London : Longman.
- _____. (1989). **Teaching Listening.** New York : Longman.
- _____. (1993). **Teaching Listening.** 5th ed. New York : Longman.
- Valette R.M. and R.S. Disick. (1972). **Modern Language Performance Objectives and Individualizations.** New York : Harcourt Brace Jovanovich Inc..
- Valette, Rebeca M. (1977). **Modern Language Testing.** New York : Harcourt Brace Jovanovich, 1977.
- Walman, B. B. (1989). **Dictionary of Behavioral Science.** San diego, Calif : Academic Press.
- Widowson, H.G.. (1979). **Explorations in Applied Linguistics.** 2 Vols. Oxford ; Oxford University press.

(1983) **Teaching Language as Communication**. London : Oxford University Press

Wilkins, D.A. (1976) **Second-Language Learning and Teaching**. London : Edward Arnold.

Wright, A. (1987) **How to Improve Your Mind**. Cambridge : Cambridge University Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. ดร.ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์ ประธานโปรแกรมภาควิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
2. ดร.อัญชณา ศรีเรืองฤทธิ์ รองประธานโปรแกรมภาควิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
3. นางสาวกนกวรรณ นววัฒน์ อาจารย์ประจำโปรแกรมภาควิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนแบบภาษาเพื่อการสื่อสาร
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

รายวิชาภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

เวลา 1 ชั่วโมง

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบนี้เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ
2. ห้ามนักเรียนขีดเขียนข้อความใดๆลงไปแบบทดสอบ
3. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวและกาเครื่องหมาย × ลงในช่องตัว A, b, c หรือ d ในกระดาษคำตอบดังตัวอย่าง

How many days are there in a week ?

- a. five
- b. six
- c. seven
- d. eight

ข้อที่	a	b	c	d
1			x	

4. ถ้านักเรียนต้องการแก้ไขให้นักเรียนลบคำตอบเดิมให้สะอาด แล้วทำเครื่องหมาย × ลงในช่องคำตอบใหม่

Listen and choose the best answer

Part1 Listen and match the picture. ฟังข้อความที่ได้ยินแล้วเลือกรูปภาพ

1.

2.

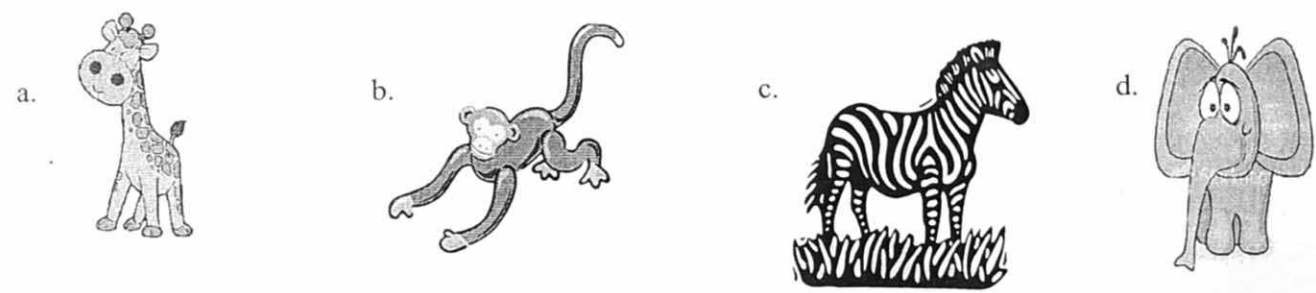
3. I can hear with my _____.

4. I can see with my _____.

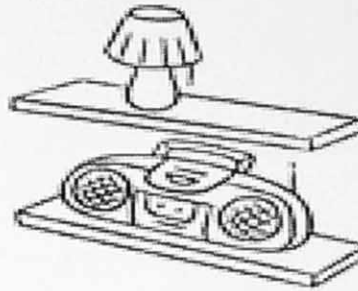

5.

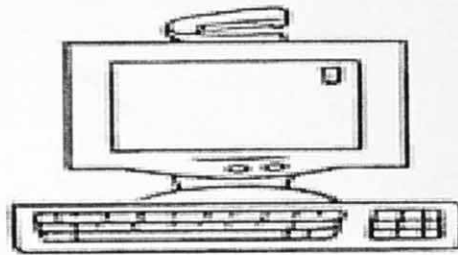
14.

- a. It is under the table.
- b. It is under the TV.
- c. It is under the lamp.
- d. It is under the bed.

15.

- a. It is on the table.
- b. It is on the TV.
- c. It is on the radio.
- d. It is on the computer.

Part 4 Listen and complete. ฟังข้อความต่อไปนี้แล้วเลือกคำตอบที่ทำให้ข้อความที่กำหนดถูกต้องที่สุด

I'm so scary.
16..... How many eyes do you have?
 I have six eyes. He doesn't have six eyes.
 I have big ears. He doesn't have big ears.
 I have big teeth.
 But he has a bigmouth!
 Grr!
17.....
 Thank you!

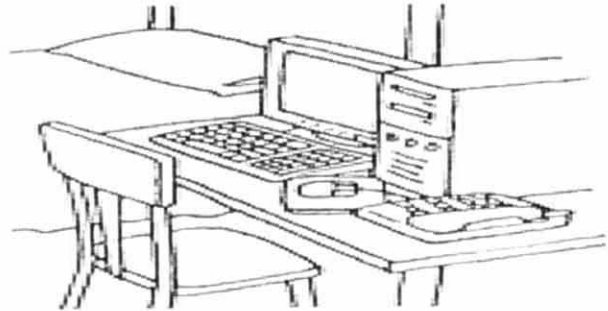
- 16. a. Yeah! b. Great!
- c. Really? d. I'm happy.

17. a. Yeah!
c. Really?

- b. Great!
d. Cool!

18. _____ is the computer?
The _____ is on the table.

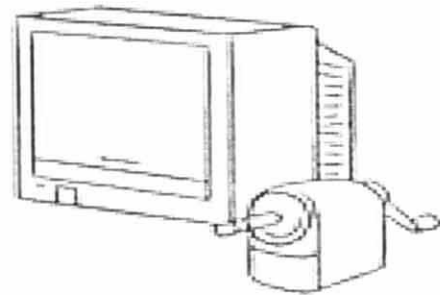
- a. Where, computer
b. Where, carpet
c. Where, lamp
d. Where, phone

19. Where is the _____?

It's _____ the TV.

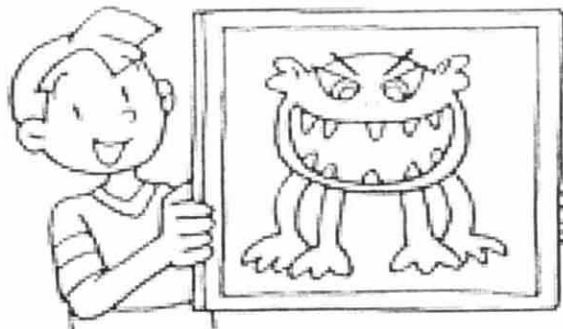
- a. TV, next to
b. pencil sharpener, next to
c. computer, next to
d. radio, next to

20. How many teeth does it have?

It has _____.

- a. seven teeth
b. eight teeth
c. nine teeth
d. ten teeth

Part 5 Listen the command and make decision. ฟังคำสั่งแล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

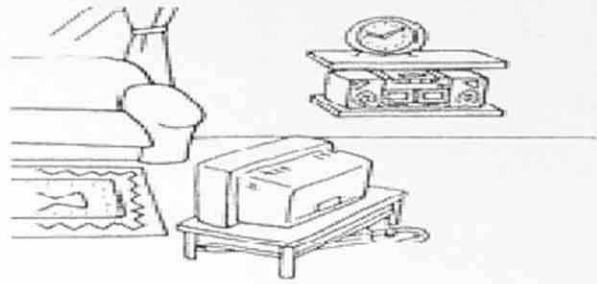
21.

- a. The phone is next to the table.
b. The phone is under the table.
c. The phone is in the chair.
d. The phone is next to the computer.

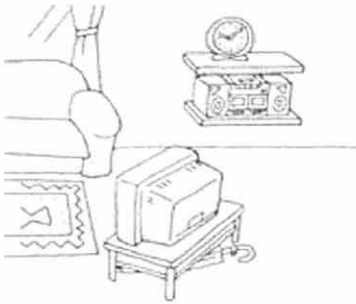
22.

- a. The television is on the table.
- b. The stereo is under the clock.
- c. The umbrella is under the table.
- d. The sofa is next to the widow.

23.

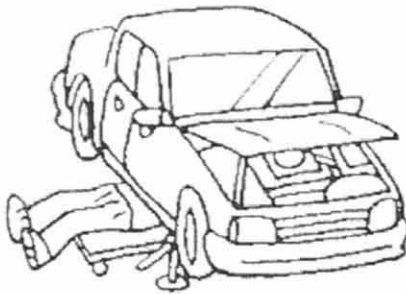
a.

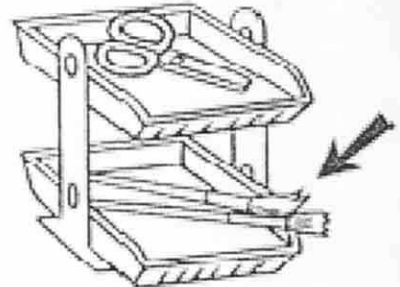
b.

c.

d.

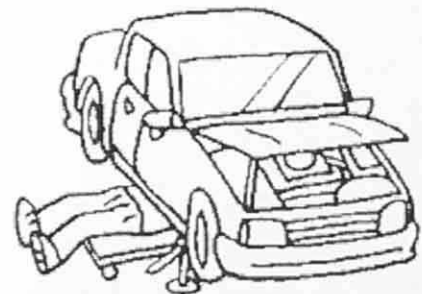

24.

a.

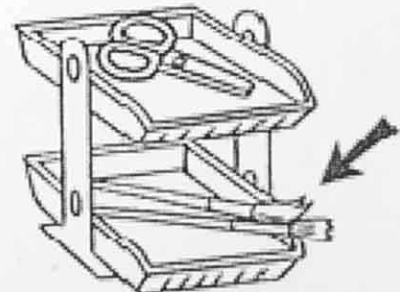
b.

c.

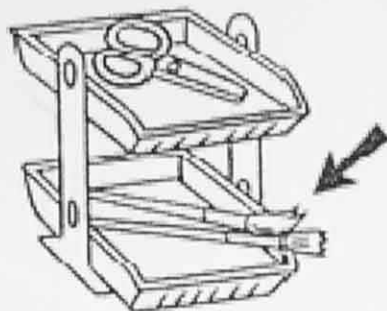

d.

25.

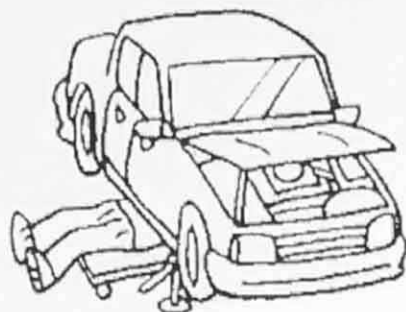
a.

b.

c.

d.

Part 6 Make decision and circle what you hear. ฟังข้อความสั้นต่อไปนี้แล้วพิจารณาข้อใดถูกต้องที่สุด

26.

a. bed

b. chair

c. table

d. lamp

27.

a. brush

b. bowl

c. box

d. broom

28.

a. brush

b. bowl

c. knife

d. nail

29.

a. ears

b. nose

c. arms

d. eyes

30.

a. ears

b. hands

c. arms

d. eyes

.....Happily Ever After.....

แนวทางในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้การฟังภาษาอังกฤษ
ตามทฤษฎีการฟัง
โดยขั้นตอนกำหนดระดับการฟังของ Valette&Disick

ระดับ	จุดประสงค์	แผนที่
ระดับความรู้ ความจำ	1. ฟังคำ ข้อความหรือประโยคแล้วสามารถจับคู่คำ ข้อความหรือประโยคที่ได้ยินกับรูปภาพได้	1-2
	2. ฟังคำ ข้อความหรือประโยคแล้วสามารถปฏิบัติตามคำสั่งอย่างง่ายๆ ได้	3-4
ระดับถ่ายโอน	1. ฟังข้อความหรือประโยคแล้วสามารถตอบคำถามและสามารถเลือกคำตอบที่เหมาะสมกับคำถามได้	5-6
	2. ฟังข้อความหรือประโยคแล้วสามารถเลือกคำหรือข้อความที่เหมาะสมเพื่อเติมข้อความให้สมบูรณ์	7-8
ระดับสื่อสาร	1. ฟังข้อความหรือประโยคในรูปแบบของคำสั่ง คำแนะนำ หรือคำอธิบายแล้วสามารถปฏิบัติตามได้	9-10
	2. ฟังข้อความแล้วสามารถสรุปข้อความที่ได้ฟังได้ถูกต้อง	11-12

แผนการจัดการเรียนรู้การฟัง
โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แผ่นที่ 1

Unit 1: House and Home

Topic: Clean Up

รหัสวิชา อ 13101 ชื่อรายวิชา ภาษาอังกฤษ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
ภาคเรียนที่ 1 เวลา 1 ชั่วโมง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้สอน นายปัญญากร ปานภู

1. เป้าหมายหลักของการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้ที่ ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด

3 เลือก/ระบุภาพ หรือสัญลักษณ์ตรงตามความหมายของกลุ่มคำและประโยคที่ฟัง

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ฟังคำ ข้อความหรือประโยคแล้วสามารถจับคู่คำ ข้อความหรือประโยคที่ได้ยินกับรูปภาพได้
2. มีทักษะด้านการสื่อสาร
3. มีวินัย ใฝ่เรียนรู้
4. มีนิสัยรักการฟัง พูด อ่าน เขียน

3. สาระสำคัญ

เมื่อผู้เรียนฟังคำ ข้อความหรือประโยค ทำให้มีทักษะด้านการสื่อสาร . มีวินัย ใฝ่เรียนรู้และมีนิสัยรักการฟัง พูด อ่านและเขียน

4. สาระการเรียนรู้

ความรู้ (Knowledge-K)

หน้าที่ทางภาษา (Function) : การแสดงข้อมูลตามที่เป็นจริง (Imparting and finding out intellectual attitudes) / การระบุ

คำศัพท์(Vocabulary) : plate, bowl, glass, cup, saucer, spoon, fork, knife

โครงสร้างประโยค (Structure) : ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม

- It's a glass.

- They're knives.

วัฒนธรรม(Culture): ความแตกต่างการอ่านออกเสียงของคำในประโยค

ทักษะกระบวนการ (Process):

ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร

5. หลักฐานของการเรียนรู้

5.1 ชิ้นงาน /ภาระงาน

1. ฟังและฝึกเสียงคำ กลุ่มคำ ประโยคและข้อความ
2. ฟังกลุ่มคำและประโยคแล้วใส่หมายเลขภาพตามลำดับที่ได้ยิน

5.2 การวัดและประเมินผล

1. จากการการทำแบบทดสอบ
2. แบบสังเกตการณ์ทำกิจกรรม
3. สังเกตความถูกต้องในการออกเสียงคำ กลุ่มคำ ประโยคและข้อความ
4. ตรวจสอบแบบฝึกหัด

เครื่องมือวัด

1. แบบประเมินการฟัง
2. แบบประเมินการเข้าร่วมกิจกรรม
3. แบบฝึกหัด

เกณฑ์การประเมิน

1. นักเรียนทำแบบฝึกหัดได้ถูกต้องอย่างน้อย ร้อยละ 80

6. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร)

1. ขั้นเตรียมความพร้อมหรือขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up)
 - ครูชี้ที่สิ่งของและถามนักเรียนว่า What is this ? กระตุ้นให้ได้คำตอบ cups ครูถามคำถามง่ายๆ

2-3 คำถาม เช่น What color is it? หรือ Is it big/small? เพื่อทบทวนคำศัพท์

2. ขั้นการนำเสนอ (Presentation)

- เปิด CD และให้นักเรียนชี้แต่ละภาพตาม

CD Script	a. plate	b. bowl	c. glass	d. cup	e. saucer
	f. spoon	g. fork	h. knife		

- ครูเปิด CD อีกครั้ง เพื่อให้ครูดูว่านักเรียนชี้ภาพได้ถูกต้องหรือไม่ และให้นักเรียนออกเสียง

คำศัพท์ตาม

3. ขั้นฝึก (Practice)

- เปิด CD แล้วให้นักเรียนฟังข้อความแล้วเขียนหมายเลขลำดับที่ถูกต้องลงใน

CD Script	Number 1. A fork's in the cup. [2x]	Number 2. It's a spoon. [2x]
	Number 3. They're knives. [2x]	Number 4. It's a bowl. [2x]
	Number 5. They're saucers. [2x]	Number 6. It's a plate. [2x]
	Number 7. It's a glass.	

- ครูตรวจสอบว่านักเรียนใส่หมายเลขสิ่งของได้ถูกต้องหรือไม่

4. ขั้นนำไปใช้ (Production)

What's in the bag?

[a spoon, a fork, a plate, a bowl, a cup and saucer, an empty box, a bag]

- ครูให้นักเรียนดูสิ่งของต่าง ๆ ทีละชิ้นและกระตุ้นให้นักเรียนพูดคำศัพท์ทีละคำ แล้วใส่ของลงในกล่อง และพูดว่า Close your eyes. และหยิบของชิ้นหนึ่งใส่ของลงในถุง 1 ชิ้น
- ครูพูดว่า Open your eyes. ให้นักเรียนคนหนึ่งล้วงลงไป ในถุงสัมผัสสิ่งของ ครูถามว่า What's in the bag? นักเรียนตอบ It's a (fork). ครูพูดว่า Right! (ถ้าถูก) หรือ No, It's a (spoon). (ครูเฉลยคำตอบที่ถูกต้อง ถ้านักเรียนตอบผิด)
- ทำเช่นนี้ต่อไปกับสิ่งของชิ้นอื่น ๆ โดยเพิ่มจำนวนของสิ่งของเข้าไป โดยเริ่มจากจำนวน ไม่เกิน 20 เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ประโยค เช่น They are 5 cups.

5. ขั้นสรุป (Wrap up)

- ครูคิดบัตรคำบนกระดาน เพื่อเป็นแนวทางให้นักเรียน แล้วแสดงท่าทางถือช้อนและทำท่ากำลังรับประทานซูป ให้นักเรียนพูดว่า It's a spoon. ทำเช่นนี้ต่อไปกับของชิ้นอื่น ๆ โดยครูคิดท่าทางให้สอดคล้องกับของแต่ละชิ้น
- ให้นักเรียนจับคู่กันเล่นเกมนี้ โดยนักเรียนคนที่ 1 แสดงท่าทาง และนักเรียนคนที่ 2 เดาว่านักเรียนคนที่ 1 กำลังใช้ของสิ่งใด เช่น It's a fork.

7. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. CD Script
2. Flash cards

8. แหล่งการเรียนรู้

1. ห้องสมุด
2. Internet
3. Dictionary

9. กิจกรรมเสนอแนะ

.....

.....

.....

10. ข้อเสนอแนะของหัวหน้าสถานศึกษา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ โรงเรียนโฆมิตวิทยา

...../...../.....

11. บันทึกหลังการสอน

11.1

11.2

11.3.....

ลงชื่อ.....

(นายปัญญากร ปานภู)

ตำแหน่ง ครูโรงเรียนโรงเรียนโฆมิตวิทยา

...../...../.....

WORKSHEET 1

Name: _____

Class: _____ Date: _____

ตอนที่ 1 Listen and match

ฟังคำศัพท์และระบุหมายเลขหน้ารูปภาพที่กำหนดให้ต่อไปนี้

 <p>It's a knife.</p> ☐	 <p>It's a fork.</p> ☐
 <p>It's a bowl.</p> ☐	 <p>It's a plate.</p> ☐
 <p>It's a cup.</p> ☐	 <p>It's a cup.</p> ☐
<p>They are 3 cups and 1 glass</p> ☐	<p>They are 6 saucers and 2 plates.</p> ☐
<p>They are 5 forks and 11 knives</p> ☐	<p>They are 4 cups and 3 spoons</p> ☐

ตอนที่ 2 Listen and re-arrange

ลำดับหมายเลข จากข้อความที่ได้ยิน

1. It's a spoon.
2. It's a glass.
3. It's a bowl.
4. They are saucers.
5. It's a plate.
6. They are knives.
7. A fork and the cup.

.....Happily Ever After.....

**แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อวิธีการเรียน โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนโพนินทวิทยา**

คำชี้แจง

แบบสอบถามความพึงพอใจนี้จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อผู้วิจัยจะได้นำผลการประเมินไปวิเคราะห์ ซึ่งแบบสอบถามความพึงพอใจแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 รายการวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนภาษา

เพื่อการสื่อสาร

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 1 โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับความพึงพอใจตามความรู้สึที่แท้จริงที่มีต่อวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 คะแนนของแบบสอบถามความพึงพอใจจะแบ่งออกเป็นดังนี้

5	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 1

ที่	ความพึงพอใจ	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
		5	4	3	2	1
	รายการ					
1	ขั้นตอนในการทำกิจกรรมชนิดต่างๆของนักเรียนชัดเจน					
2	มีการกำหนดกฎเกณฑ์แนวปฏิบัติและระยะเวลาในการทำกิจกรรมไว้อย่างชัดเจน เข้าใจง่าย					
3	กิจกรรมแต่ละอย่างเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม					
4	เปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ทักษะและกลยุทธ์ต่างๆ ในการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกัน					
5	สร้างเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือในชั้นเรียนระหว่างผู้สอนและผู้เรียนด้วยกัน					
6	กิจกรรมช่วยให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษไม่น่าเบื่อ เข้าใจง่ายขึ้น					
7	กิจกรรมช่วยให้มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการเรียนภาษาอังกฤษ					
8	กิจกรรมช่วยให้นักเรียนสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน					
9	เนื้อหาในแต่ละกิจกรรมเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียน					
10	เนื้อหาในแต่ละกิจกรรมอยู่ในความสนใจของนักเรียน					
11	เนื้อหาส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะในการฟังภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น					
12	สื่อที่ใช้ในกิจกรรมนั้นเหมาะสมและช่วยส่งเสริมให้นักเรียนทำกิจกรรมได้อย่างคล่องแคล่ว					

ตอนที่ 1 (ต่อ)

ที่	รายการ	ความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		5	4	3	2	1
13	สื่อที่ใช้ในกิจกรรมนั้นไม่ซับซ้อนเกินความสามารถของนักเรียน					
14	สื่อที่ใช้ตรงกับเนื้อหาที่ใช้ในกิจกรรมที่เรียน					
15	ทำให้การเรียนการสอนน่าสนใจ และทำให้เกิดการเรียนรู้แก่นักเรียนง่ายขึ้น					
16	ก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์อันดีในการฟัง และให้รู้แนวทางในการทำงานร่วมกันในชั้นเรียน					
17	ช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกการตัดสินใจและการแก้ปัญหาในขณะที่ฟังภาษาอังกฤษ					
18	ช่วยให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษสนุกสนานและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น					
19	นักเรียนที่ไม่กล้าแสดงออกหรือมีความพร้อมด้านภาษาอังกฤษน้อยสามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้					
20	นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษอย่างแท้จริงและสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ในการฟังภาษาอังกฤษ					

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ตอบแบบประเมิน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ภาคผนวก ค
หนังสือราชการ

ที่ ศธ. 0564.11/1/339

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

16 สิงหาคม 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
เรียน ดร.ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

ด้วย นายปัญญากร ปานภู่ ปัจจุบันกำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโฆมิตวิทยา” ตามหลักสูตรครุศาสตร-มหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถ ที่จะให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าว ขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตครุศาสตร์

โทรศัพท์ 0-2473-7000 ต่อ 5090

โทรสาร 0-2473-7000 ต่อ 5090

ที่ ศธ. 0564.11/1/340

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

16 สิงหาคม 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
เรียน ดร.อัญชญา ศรีเรืองฤทธิ
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

ด้วย นายปัญญากร ปานภู่ ปัจจุบันกำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษามูลสัมฤทธิ์การฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโมยัควิทยา” ตามหลักสูตรครุศาสตร-มหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถที่จะให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าว ขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตครุศาสตร์

โทรศัพท์ 0-2473-7000 ต่อ 5090

โทรสาร 0-2473-7000 ต่อ 5090

ที่ ศธ. 0564.11/1/341

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

16 สิงหาคม 2553

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย
เรียน นางสาวกนกวรรณ นาวาวัฒน์
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

ด้วย นายปัญญากร ปานภู่ ปัจจุบันกำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนโมษิตวิทยา” ตามหลักสูตรครุศาสตร-มหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถ ที่จะให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าว ขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตครุศาสตร์

โทรศัพท์ 0-2473-7000 ต่อ 5090

โทรสาร 0-2473-7000 ต่อ 5090

ที่ ศธ. 0564.11/1/พิเศษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

16 สิงหาคม 2553

เรื่อง ขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือวิจัยในสถานศึกษาของท่าน

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียน โฆษิตวิทยา

ด้วย นายปัญญากร ปานภู นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการ
สอนภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปัจจุบันกำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง
“การศึกษาผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3” ซึ่งอยู่ในความควบคุมดูแลของ ผศ.ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด กรรมการควบคุม
วิทยานิพนธ์

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ จึงใคร่ขอความร่วมมือมายังท่าน ขออนุญาตใช้สถานศึกษาของ
ท่านในการทดลองใช้เครื่องมือวิจัย เพื่อให้การวิจัยในครั้งนี้ประสบความสำเร็จไปได้ด้วยดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคง
ได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตครุศาสตร์

โทรศัพท์ 0-2473-7000 ต่อ 5090

โทรสาร 0-2473-7000 ต่อ 5090

ภาคผนวก ง

ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์หาค่า IOC ของแบบทดสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	+1	0	0	1	0.33	ใช้ไม่ได้
6	+1	0	0	1	0.33	ใช้ไม่ได้
7	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
17	+1	-1	0	0	0.00	ใช้ไม่ได้
18	+1	-1	0	0	0.00	ใช้ไม่ได้
19	0	-1	+1	0	0.00	ใช้ไม่ได้
20	0	0	+1	1	0.33	ใช้ไม่ได้
21	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 5 (ต่อ) ผลการวิเคราะห์หาค่า IOC ของแบบทดสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
23	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
25	-1	0	0	-1	-0.33	ใช้ไม่ได้
26	-1	0	0	-1	-0.33	ใช้ไม่ได้
27	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
31	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
33	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
34	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
35	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
36	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
37	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
38	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
39	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
40	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
41	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
42	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
43	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
44	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 5 (ต่อ) ผลการวิเคราะห์หาค่า IOC ของแบบทดสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
45	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
46	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
47	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
48	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบรายข้อ

ข้อ	ค่า p	การแปลผล	ค่า r	การแปลผล
1	0.50	ข้อสอบยากง่ายพอเหมาะ	1.00	มีอำนาจจำแนกสูงมาก
2	0.53	ข้อสอบยากง่ายพอเหมาะ	0.93	มีอำนาจจำแนกสูงมาก
3	0.60	ข้อสอบค่อนข้างง่าย	0.80	มีอำนาจจำแนกสูงมาก
4	0.67	ข้อสอบค่อนข้างง่าย	0.67	มีอำนาจจำแนกสูงมาก
5	0.57	ข้อสอบยากง่ายพอเหมาะ	0.87	มีอำนาจจำแนกสูงมาก
6	0.50	ข้อสอบยากง่ายพอเหมาะ	1.00	มีอำนาจจำแนกสูงมาก
7	0.60	ข้อสอบค่อนข้างง่าย	0.80	มีอำนาจจำแนกสูงมาก
8	0.50	ข้อสอบยากง่ายพอเหมาะ	1.00	มีอำนาจจำแนกสูงมาก
9	0.57	ข้อสอบยากง่ายพอเหมาะ	0.87	มีอำนาจจำแนกสูงมาก
10	0.50	ข้อสอบยากง่ายพอเหมาะ	1.00	มีอำนาจจำแนกสูงมาก
11	0.53	ข้อสอบยากง่ายพอเหมาะ	0.93	มีอำนาจจำแนกสูงมาก
12	0.57	ข้อสอบยากง่ายพอเหมาะ	0.87	มีอำนาจจำแนกสูงมาก
13	0.57	ข้อสอบยากง่ายพอเหมาะ	0.87	มีอำนาจจำแนกสูงมาก
14	0.50	ข้อสอบยากง่ายพอเหมาะ	1.00	มีอำนาจจำแนกสูงมาก
15	0.57	ข้อสอบยากง่ายพอเหมาะ	0.87	มีอำนาจจำแนกสูงมาก
16	0.57	ข้อสอบยากง่ายพอเหมาะ	0.87	มีอำนาจจำแนกสูงมาก
17	0.53	ข้อสอบยากง่ายพอเหมาะ	0.93	มีอำนาจจำแนกสูงมาก
18	0.57	ข้อสอบยากง่ายพอเหมาะ	0.87	มีอำนาจจำแนกสูงมาก
19	0.53	ข้อสอบยากง่ายพอเหมาะ	0.93	มีอำนาจจำแนกสูงมาก
20	0.57	ข้อสอบยากง่ายพอเหมาะ	0.87	มีอำนาจจำแนกสูงมาก
21	0.57	ข้อสอบยากง่ายพอเหมาะ	0.87	มีอำนาจจำแนกสูงมาก
22	0.50	ข้อสอบยากง่ายพอเหมาะ	1.00	มีอำนาจจำแนกสูงมาก
23	0.57	ข้อสอบยากง่ายพอเหมาะ	0.87	มีอำนาจจำแนกสูงมาก

ตารางที่ 6 (ต่อ) ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบรายข้อ

ข้อ	ค่า p	การแปลผล	ค่า r	การแปลผล
24	0.50	ข้อสอบยากง่ายพอเหมาะ	1.00	มีอำนาจจำแนกสูงมาก
25	0.60	ข้อสอบค่อนข้างง่าย	0.80	มีอำนาจจำแนกสูงมาก
26	0.57	ข้อสอบยากง่ายพอเหมาะ	0.87	มีอำนาจจำแนกสูงมาก
27	0.53	ข้อสอบยากง่ายพอเหมาะ	0.93	มีอำนาจจำแนกสูงมาก
28	0.53	ข้อสอบยากง่ายพอเหมาะ	0.93	มีอำนาจจำแนกสูงมาก
29	0.60	ข้อสอบค่อนข้างง่าย	0.80	มีอำนาจจำแนกสูงมาก
30	0.50	ข้อสอบยากง่ายพอเหมาะ	1.00	มีอำนาจจำแนกสูงมาก
31	0.53	ข้อสอบยากง่ายพอเหมาะ	0.93	มีอำนาจจำแนกสูงมาก
32	0.53	ข้อสอบยากง่ายพอเหมาะ	0.93	มีอำนาจจำแนกสูงมาก
33	0.53	ข้อสอบยากง่ายพอเหมาะ	0.93	มีอำนาจจำแนกสูงมาก
34	0.50	ข้อสอบยากง่ายพอเหมาะ	1.00	มีอำนาจจำแนกสูงมาก
35	0.53	ข้อสอบยากง่ายพอเหมาะ	0.93	มีอำนาจจำแนกสูงมาก
36	0.53	ข้อสอบยากง่ายพอเหมาะ	0.93	มีอำนาจจำแนกสูงมาก
37	0.50	ข้อสอบยากง่ายพอเหมาะ	1.00	มีอำนาจจำแนกสูงมาก
38	0.57	ข้อสอบยากง่ายพอเหมาะ	0.87	มีอำนาจจำแนกสูงมาก
39	0.50	ข้อสอบยากง่ายพอเหมาะ	1.00	มีอำนาจจำแนกสูงมาก
40	0.53	ข้อสอบยากง่ายพอเหมาะ	0.93	มีอำนาจจำแนกสูงมาก

ตารางที่ 7 ผลการวิเคราะห์หาค่า IOC ของแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ

ที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			รวม	เฉลี่ย	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1.	องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้						
	1.1 เขียนครบทุกองค์ประกอบ	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	1.2 จัดระเบียบตามขั้นตอนการเขียนแผน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2.	สาระสำคัญ						
	2.1 เขียนสาระสำคัญครอบคลุม 3 ด้าน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	2.2 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
3.	จุดประสงค์การเรียนรู้						
	3.1 ข้อความชัดเจน เข้าใจง่าย	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	3.2 ประเมินผลได้	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	3.3 เขียนครบ 3 ด้าน คือความรู้ ทักษะ/ กระบวนการและคุณลักษณะอันพึง ประสงค์	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	3.4 เขียนครบตามองค์ประกอบขั้นตอน วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
4.	สาระการเรียนรู้						
	4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	4.2 เขียนครบ 3 ด้าน คือความรู้ ทักษะ/ กระบวนการและคุณลักษณะอันพึง ประสงค์	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 7 (ต่อ) ผลการวิเคราะห์หาค่า IOC ของแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ

ที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			รวม	เฉลี่ย	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
	4.3 ด้านความรู้เขียนครบทุกด้าน คือ หน้าที่ทางภาษา / คำศัพท์/ โครงสร้าง และวัฒนธรรม	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	4.4 ใจความถูกต้องทั้ง 3 ด้าน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	4.5 เนื้อหาแต่ละแผนเหมาะสำหรับ ผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	4.6 คำศัพท์แต่ละแผนเหมาะสำหรับ ผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5.	กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสาร						
	5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้/ สาระการเรียนรู้	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	5.2 เรียงลำดับขั้นตอนการจัดกิจกรรม เหมาะสม	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
	5.3 เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมเหมาะสม	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
	5.4 มีการเตรียมความพร้อมนักเรียนใน ชั้นนำทุกครั้ง	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
	5.5 ให้นักเรียน มีส่วนร่วมและ รับผิดชอบในการเรียนของตน และนำมา วิเคราะห์ อภิปรายให้เกิดการเรียนรู้ใน ชั้นกิจกรรม	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้

ตารางที่ 7 (ต่อ) ผลการวิเคราะห์หาค่า IOC ของแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ

ที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			รวม	เฉลี่ย	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
	5.6 ให้นักเรียนแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้สึกรู้สึก และการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนนำไปใช้	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	5.7 กระตุ้นให้ผู้เรียนนำเอาการเรียนไปปฏิบัติ หรือใช้ในชีวิตประจำวันในชั้นสรุป	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	5.8 สอนวัฒนธรรมแทรกในแต่ละแผน	+1	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
6.	สื่อ / แหล่งการเรียนรู้						
	6.1 สื่อการสอนมีความเหมาะสมกับกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	6.2 สื่อการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	6.3 บอกแหล่งเรียนรู้อย่างหลากหลาย	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
7.	การวัดและประเมินผล						
	7.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้/ สาระการเรียนรู้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
	7.2 ใช้เครื่องมือวัดผลได้เหมาะสม	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
	7.3 มีเครื่องมือวัดผลหลากหลาย	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้

ตารางที่ 8 ผลการประเมินจากการวิเคราะห์หาค่า IOC ของแบบสอบถามความพึงพอใจ

ที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			รวม	เฉลี่ย	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	คำอธิบายเกี่ยวกับขั้นตอนในการทำกิจกรรมชนิดต่างๆของนักเรียนชัดเจน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	เหมาะกับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียนและคำอธิบายเกี่ยวกับขั้นตอนการทำกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารชัดเจน	-1	0	+1	0	0.00	ใช้ไม่ได้
3	มีการกำหนดกฎเกณฑ์แนวปฏิบัติและระยะเวลาในการทำกิจกรรมไว้อย่างชัดเจน เข้าใจง่าย	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	กิจกรรมแต่ละอย่างเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	น่าสนใจเร้าใจและสนุกสนาน ไม่เคร่งเครียด ก่อให้เกิดการเรียนรู้	0	0	+1	1	0.33	ใช้ไม่ได้
6	เปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ทักษะและกลยุทธ์ต่างๆ ในการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกัน	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
7	สร้างเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือในชั้นเรียนระหว่างผู้สอนและผู้เรียนด้วยกัน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
8	กิจกรรมช่วยให้การเรียนภาษาอังกฤษไม่น่าเบื่อ เข้าใจง่ายขึ้น	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
9	กิจกรรมช่วยให้นักเรียนสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้

ตารางที่ 8 (ต่อ) ผลการประเมินจากการวิเคราะห์หาค่า IOC ของแบบสอบถามความพึงพอใจ

ที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			รวม	เฉลี่ย	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
10	กิจกรรมช่วยให้มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน การเรียนภาษาอังกฤษ	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
11	เนื้อหาในแต่ละกิจกรรมเหมาะสมกับ ระดับความรู้ความสามารถของนักเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
12	เนื้อหาในแต่ละกิจกรรมอยู่ในความ สนใจของนักเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
13	เนื้อหาในแต่ละกิจกรรมช่วยส่งเสริมการ ใช้ภาษาอังกฤษในการพูดสื่อสารใน ชีวิตประจำวันมากขึ้น	-1	0	0	-1	-0.33	ใช้ไม่ได้
14	เนื้อหาส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะ ในการฟังภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
15	เนื้อหาในแต่ละกิจกรรมช่วยสร้างเสริม ประสบการณ์ทั้งด้านการแก้ปัญหาและ การใช้ภาษาอังกฤษ	-1	0	0	-1	-0.33	ใช้ไม่ได้
16	สื่อที่ใช้ในกิจกรรมนั้นเหมาะสมและช่วย ส่งเสริมให้นักเรียนทำกิจกรรมได้อย่าง คล่องแคล่ว	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
17	สื่อที่ใช้ในกิจกรรมนั้นมีความสมจริง เหมาะสมกับกิจกรรมและผู้เรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
18	สื่อที่ใช้ในกิจกรรมนั้นไม่ซับซ้อนเกิน ความสามารถของนักเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
19	สื่อที่ใช้ตรงกับเนื้อหาที่ใช้ในกิจกรรมที่ เรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
20	ทำให้การเรียนการสอนน่าสนใจ และทำ ให้เกิดการเรียนรู้แก่นักเรียนง่ายขึ้น	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 8 (ต่อ) ผลการประเมินจากการวิเคราะห์หาค่า IOC ของแบบสอบถามความพึงพอใจ

ที่	รายการประเมิน	ความคิดเห็น			รวม	เฉลี่ย	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
21	ก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์อันดีในการฟัง และให้รู้แนวทางในการทำงานร่วมกันในชั้นเรียน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
22	ช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกการตัดสินใจและการแก้ปัญหาในขณะฟังภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
23	ช่วยให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษสนุกสนานและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
24	นักเรียนที่ไม่กล้าแสดงออกหรือมีความพร้อมด้านภาษาอังกฤษน้อยสามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
25	ก่อให้เกิดความสับสนในหมู่คณะและสามารถใช้เป็นแนวทางในการแสวงหาความรู้ใหม่ๆ ได้	-1	0	0	-1	-0.33	ใช้ไม่ได้
26	นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษอย่างแท้จริง และสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ในการฟังภาษาอังกฤษ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก จ
แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือวิจัย

แบบประเมินแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาอังกฤษ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบนี้เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 48 ข้อ ประกอบด้วย 3 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1	ข้อ 1-16	เป็นแบบทดสอบวัดระดับความรู้ ความจำ
ระดับที่ 2	ข้อ 17-32	เป็นแบบทดสอบวัดระดับถ่ายโอน
ระดับที่ 3	ข้อ 33-48	เป็นแบบทดสอบวัดระดับสื่อสาร

2. เกณฑ์กำหนดคะแนนความคิดเห็นของแบบทดสอบแต่ละข้อกำหนดไว้ดังนี้

+1	แน่ใจว่าแบบทดสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้จริง
0	ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้จริง
-1	แน่ใจว่าแบบทดสอบไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้จริง

แบบประเมินค่า IOC สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

จุดประสงค์	ข้อสอบข้อที่	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			หมายเหตุ
		+1	0	-1	
ระดับความรู้ ความจำ 1. ฟังคำ ข้อความหรือประโยคแล้วสามารถ จับคู่คำ ข้อความหรือประโยคที่ได้ยินกับ รูปภาพได้	1				
	2				
	3				
	4				
	5				
	6				
	7				
	8				
ระดับความรู้ ความจำ 2. ฟังคำ ข้อความหรือประโยคแล้วสามารถ ปฏิบัติตามคำสั่งอย่างง่ายๆ ได้	9				
	10				
	11				
	12				
	13				
	14				
	15				
	16				
ระดับถ่ายโอน 1. ฟังข้อความหรือประโยคแล้วสามารถตอบ คำถามและสามารถเลือกคำตอบที่เหมาะสม กับคำถามได้	17				
	18				
	19				
	20				
	21				
	22				
	23				
	24				

แบบประเมินค่า IOC สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

จุดประสงค์	ข้อสอบข้อที่	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			หมายเหตุ
		+1	0	-1	
ระดับถ้อย โอน 2. ฟังข้อความหรือประโยคแล้วสามารถเลือก คำหรือข้อความที่เหมาะสมเพื่อเติมข้อความ ให้สมบูรณ์	25				
	26				
	27				
	28				
	29				
	30				
	31				
	32				
ระดับสื่อสาร 1. ฟังข้อความหรือประโยคในรูปแบบของ คำสั่ง คำแนะนำ หรือ คำอธิบายแล้วสามารถ ปฏิบัติตามได้	33				
	34				
	35				
	36				
	37				
	38				
	39				
	40				

แบบประเมินค่า IOC สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

จุดประสงค์	ข้อสอบข้อที่	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			หมายเหตุ
		+1	0	-1	
ระดับสื่อสาร 2. ฟังข้อความแล้วสามารถสรุปข้อความที่ได้ ฟังได้ถูกต้อง	41				
	42				
	43				
	44				
	45				
	46				
	47				
	48				

ลงชื่อ ผู้เชี่ยวชาญ
(.....)

แบบประเมินประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการสอนภาพเพื่อการสื่อสาร

ชื่อ-นามสกุลผู้เชี่ยวชาญ.....ตำแหน่ง.....

สถานที่ทำงาน.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ เรื่อง

โดยมีเกณฑ์กำหนดคะแนนความคิดเห็นของแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละหัวข้อไว้ดังนี้

- +1 แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับหัวข้อที่ระบุไว้จริง
- 0 ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับหัวข้อที่ระบุไว้จริง
- 1 แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับหัวข้อที่ระบุไว้จริง

คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

รายการ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
	+1	0	-1	
องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้				
1. เขียนครบทุกองค์ประกอบ				
2. จัดระเบียบตามขั้นตอนการเขียนแผน				
สาระสำคัญ				
3. เขียนสาระสำคัญครอบคลุม 3 ด้าน				
4. มีความชัดเจน เข้าใจง่าย				
จุดประสงค์การเรียนรู้				
5. ข้อความชัดเจน เข้าใจง่าย				
6. ประเมินผลได้				
7. เขียนครบ 3 ด้าน คือความรู้ ทักษะ/ กระบวนการ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์				
8. เขียนครบตามองค์ประกอบขั้นตอนวิธีการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสาร				
สาระการเรียนรู้				
9. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
10. เขียนครบ 3 ด้าน คือความรู้ ทักษะ/ กระบวนการและคุณลักษณะอันพึงประสงค์				
11. ด้านความรู้เขียนครบทุกด้าน คือ หน้าที่ทาง ภาษา / คำศัพท์/ โครงสร้างและวัฒนธรรม				
12. ใจความถูกต้องทั้ง 3 ด้าน				
13. เนื้อหาแต่ละแผนเหมาะสำหรับผู้เรียน				
14. คำศัพท์แต่ละแผนเหมาะสำหรับผู้เรียน				
กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร				
15. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้/ สาระการเรียนรู้				

รายการ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			หมายเหตุ
	+1	0	-1	
16. เรียงลำดับขั้นตอนการจัดกิจกรรมเหมาะสม				
17. เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมเหมาะสม				
กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร				
18. มีการเตรียมความพร้อมนักเรียนในชั้นนำทุกครั้ง				
19. ให้นักเรียนมีส่วนร่วมและรับผิดชอบในการเรียนของตน และนำมาวิเคราะห์ อภิปรายให้เกิดการเรียนรู้ในชั้นกิจกรรม				
20. ให้นักเรียนแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้สึกร และการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในชั้นการนำไปใช้				
21. กระตุ้นให้ผู้เรียนนำเอาการเรียนไปปฏิบัติหรือใช้ในชีวิตรประจำวันในชั้นสรุป				
22. สอนวัฒนธรรมแทรกในแต่ละแผน				
สื่อ / แหล่งการเรียนรู้				
23. สื่อการสอนมีความเหมาะสมกับกิจกรรม				
24. สื่อการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้				
25. บอกแหล่งเรียนรู้อย่างหลากหลาย				
การวัดและประเมินผล				
26. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้/สาระการเรียนรู้				

รายการ	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			หมายเหตุ
	+1	0	-1	
27. ใช้เครื่องมือวัดผลได้เหมาะสม				
28. มีเครื่องมือวัดผลหลากหลาย				

ลงชื่อผู้ประเมิน

(.....)

วันที่ / /

แบบประเมินคุณภาพแบบสอบถามความพึงพอใจ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง

แบบสอบถามความพึงพอใจนี้จัดทำขึ้นทั้งหมด 26 ข้อ เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน โดยผู้วิจัยจะได้นำผลการประเมินไปวิเคราะห์หาข้อคำถามที่มีคุณภาพสำหรับใช้ในการเก็บข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 รายการวัดความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

โดยมีเกณฑ์กำหนดคะแนนความคิดเห็นของแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละหัวข้อไว้ดังนี้

- +1 แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับเรื่องที่ต้องการวัด
- 0 ไม่แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับเรื่องที่ต้องการวัด
- 1 แน่ใจว่าข้อความไม่สอดคล้องกับเรื่องที่ต้องการวัด

หัวข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
กิจกรรมการเรียนการสอน	1. ขั้นตอนในการทำกิจกรรมชนิดต่างๆของนักเรียนชัดเจน				
	2. เหมาะกับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียนและคำอธิบายเกี่ยวกับขั้นตอนการทำกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารชัดเจน				
	3. มีการกำหนดกฎเกณฑ์แนวปฏิบัติและระยะเวลาในการทำกิจกรรมไว้อย่างชัดเจนเข้าใจง่าย				
	4. กิจกรรมแต่ละอย่างเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม				
	5. น่าสนใจเร้าใจและสนุกสนาน ไม่เคร่งเครียด ก่อให้เกิดการเรียนรู้				
	6. เปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ทักษะและกลยุทธ์ต่างๆ ในการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกัน				
	7. สร้างเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือในชั้นเรียนระหว่างผู้สอนและผู้เรียนด้วยกัน				
	8. กิจกรรมช่วยให้การเรียนภาษาอังกฤษไม่น่าเบื่อ เข้าใจง่ายขึ้นและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน				
	9. กิจกรรมช่วยให้นักเรียนสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน				

หัวข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
กิจกรรมการเรียนการสอน	10. กิจกรรมช่วยให้การเรียนภาษาอังกฤษไม่น่าเบื่อ เข้าใจง่ายขึ้น และมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน				
เนื้อหาและสื่อที่ใช้	1. เนื้อหาในแต่ละกิจกรรมเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียน				
	2. เนื้อหาในแต่ละกิจกรรมอยู่ในความสนใจของนักเรียน				
	3. เนื้อหาในแต่ละกิจกรรมช่วยส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษในการพูดสื่อสารในชีวิตประจำวันมากขึ้น				
	4. เนื้อหาส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะในการฟังภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น				
	5. เนื้อหาในแต่ละกิจกรรมช่วยสร้างเสริมประสบการณ์ทั้งด้านการแก้ปัญหาและการใช้ภาษาอังกฤษ				
	6. สื่อที่ใช้ในกิจกรรมนั้นเหมาะสมและช่วยส่งเสริมให้นักเรียนทำกิจกรรมได้อย่างคล่องแคล่ว				
	7. สื่อที่ใช้ในกิจกรรมนั้นมีความสมจริงเหมาะสมกับกิจกรรมและผู้เรียน				
	8. สื่อที่ใช้ในกิจกรรมนั้นไม่ซับซ้อนเกินความสามารถของนักเรียน				
	9. สื่อที่ใช้ตรงกับเนื้อหาที่ใช้ในกิจกรรมที่เรียน				

หัวข้อ	รายการ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
ประโยชน์ที่มีต่อการฟังและการนำไปใช้ในในชีวิตประจำวัน	1. ทำให้การเรียนการสอนน่าสนใจ และทำให้เกิดการเรียนรู้แก่นักเรียนง่ายขึ้น				
	2. ก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์อันดีในการฟัง และให้รู้แนวทางในการทำงานร่วมกันในชั้นเรียน				
	3. ช่วยให้นักเรียน ได้มีโอกาสฝึกการตัดสินใจและการแก้ปัญหาในขณะที่ฟังภาษาอังกฤษ				
	4. ช่วยให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สนุกสนานและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น				
	5. นักเรียนที่ไม่กล้าแสดงออกหรือมีความพร้อมด้านภาษาอังกฤษน้อยสามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้				
	6. ก่อให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะและสามารถใช้เป็นแนวทางในการแสวงหาความรู้ใหม่ๆ ได้				
	7. นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษอย่างแท้จริง และสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ในการฟังภาษาอังกฤษ				

ลงชื่อผู้ประเมิน

(.....)

วันที่ / /

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นายปัญญากร ปานภู
วัน เดือน ปี	10 มิถุนายน 2527
ที่อยู่	115/11 ถ.สามัคคีชัย ต.ในเมือง อ.เมืองเพชรบูรณ์ จ.เพชรบูรณ์
ประวัติการศึกษา	2545 สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนวิทย์-คณิต
	2549 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี เกียรตินิยม อันดับ 2 หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต วิชาเอก ภาษาอังกฤษ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
	2554 สำเร็จการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ จากมหาวิทยาลัยราช ภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กรุงเทพมหานคร
ประวัติการทำงาน	2548 – 2550 ครูผู้สอน ที่สถาบันสมาร์ตอิงลิช สาขา เพชรบูรณ์ (Smart English)
	2550 – ปัจจุบัน ครูหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนโฆมิตวิทยา อ.เมืองเพชรบูรณ์ จ.เพชรบูรณ์